

Немачка 2,50 DEM, Француска 4,50 FRF, САД 1,25 USD, Швајцарска 1,80 CHF, Шведска 10,00 SEK, Аустрија 13,00 ATS, Грчка 180 GRD

ПОЛИТИКИ

ЗАБАВНИК

23. III 1990. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА LII • 9 ДИН. • БРОЈ 1995

ЧЛАНОВИ ПЛЕМЕНА КАНИС
ИЗ ИНДИЈЕ
ОБИЧНИМ КАМЕН-
ЧИКЕМ ОДАПЕТИМ
ИЗ ЛУКА МОГУ
ДА УСМРТЕ ПТИЦУ
У ЛЕТУ.

ПСИ ЗА ВУЧУ
СА ЛАБРАДОРА,
ТОКОМ ЛЕТА ЖИВЕ
СЛОБОДНО И САМИ
СЕ БРИНУ ЗА ХРА-
НУ ТАКО ШТО
ЛОВЕ РИБУ.

РИБА ГАМБУЗИЈА
ИЗ ЈУГОИСТОЧ-
НИХ ДЕЛОВА САД,
ЗА РАЗЛИКУ ОД
ВЕКИНЕ РИБА, НА
СВЕТ ДОНОСИ
ЖИВЕ МЛАДУН-
КЕ.

ВОДОТОРАЊ
У ТОРПИНИСУ,
У ОБЛАСТИ СА-
БОЛК (В. БРИТ.),
ЈЕ У ОБЛИКУ
ПЕТОСПРАТНИЦЕ
КОЈА НА СВИМ
ПРОЗОРИМА
ИМА ЛЕПЕ
ЦВЕТНЕ
ЗАВЕСЕ.

КОВАЧНИЦА
У МАЈЛСТОУ,
У ЊУ ЏЕРСИЈУ (САД),
НЕПРЕКИДНО РАДИ
ВЕК 282 ГОДИНЕ.

Ида Луис
ККЕР СВЕТИОНИЧАРА
НА ЛАЈМ РОКУ,
НА РОД АЈЛЕНДУ
(ЊУЈОРК),
КАД ЈЕ ИМАЛА
16 ГОДИНА ИЗ
МОРСКИХ ТАЛА-
СА ИЗВУКЛА ЈЕ 4
ДЕЧАКА, А ДО СВО-
ЈЕ 64. ГОДИНЕ СПАС-
ЛА ЈЕ 23 ДАВЉЕНИКА.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА

●●● по оцени групе аме-
ричких астрофизичара сваке
године у нашој галаксији
уширу просечно три звезде.
Оне се претварају у неутрон-
ске звезде, готово без имало
сјаја, или чак у црне рупе.

●●● амерички инжењери
измислили су машину за пра-
ње – дече! Мајка само спусти
бебу у кадицу, а даље се све
одвија аутоматски: машина

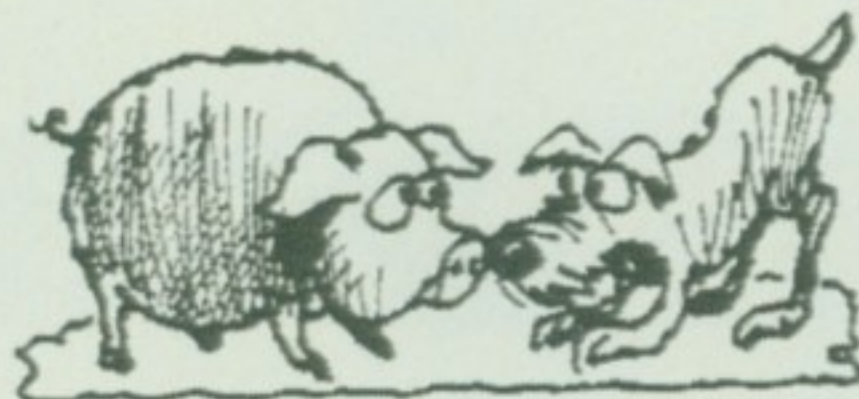
купа одојче топлем водом,
сапуња га и пажљиво га бри-
ше.

●●● ирски фармер Стив
Енгвин измислио је чизме за
своје краве јер је утврдио да
се обувене животиње много
ређе повреде на пашњаку, ре-
ђе болују, па њим тим дају
више млека. Чизме су од
пластике и уопште нису ску-
пе.

●●● научници сматрају да
назив „најбољи човеков при-
јатељ” треба да припада не
само псу већ и – свињи зато

што ће она у блиској будућ-
ности постати извор „резер-
вних делова” за човека. По
мишљењу професора хирур-
гије Артура Аусинколоса
(САД) унутрашњи органи
свиње, на пример јетра и буб-
рези, раде готово исто као
код људи.

●●● Нови свет је добио
име по славном морепловцу
Америку Веспучију. Недавно

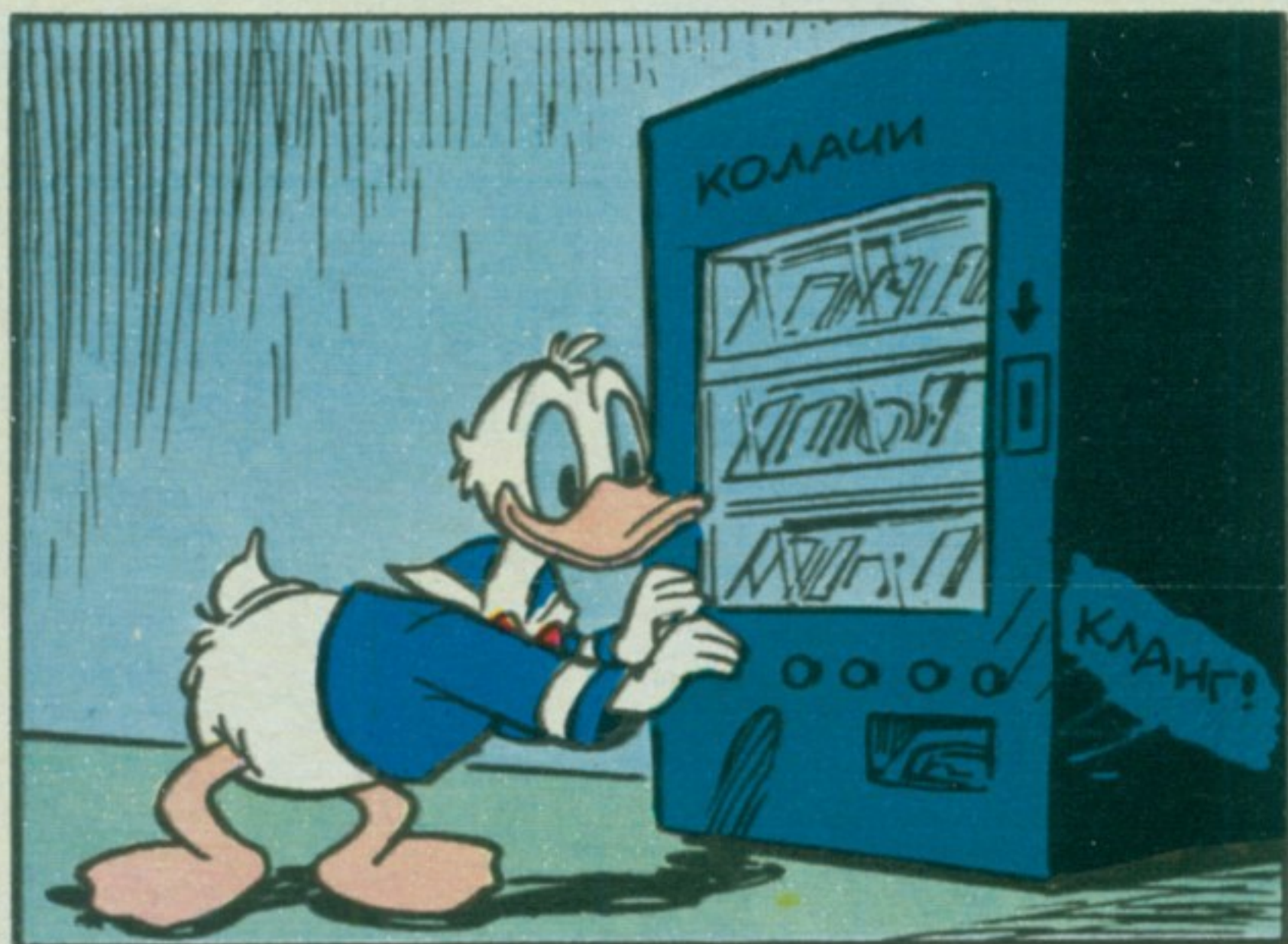
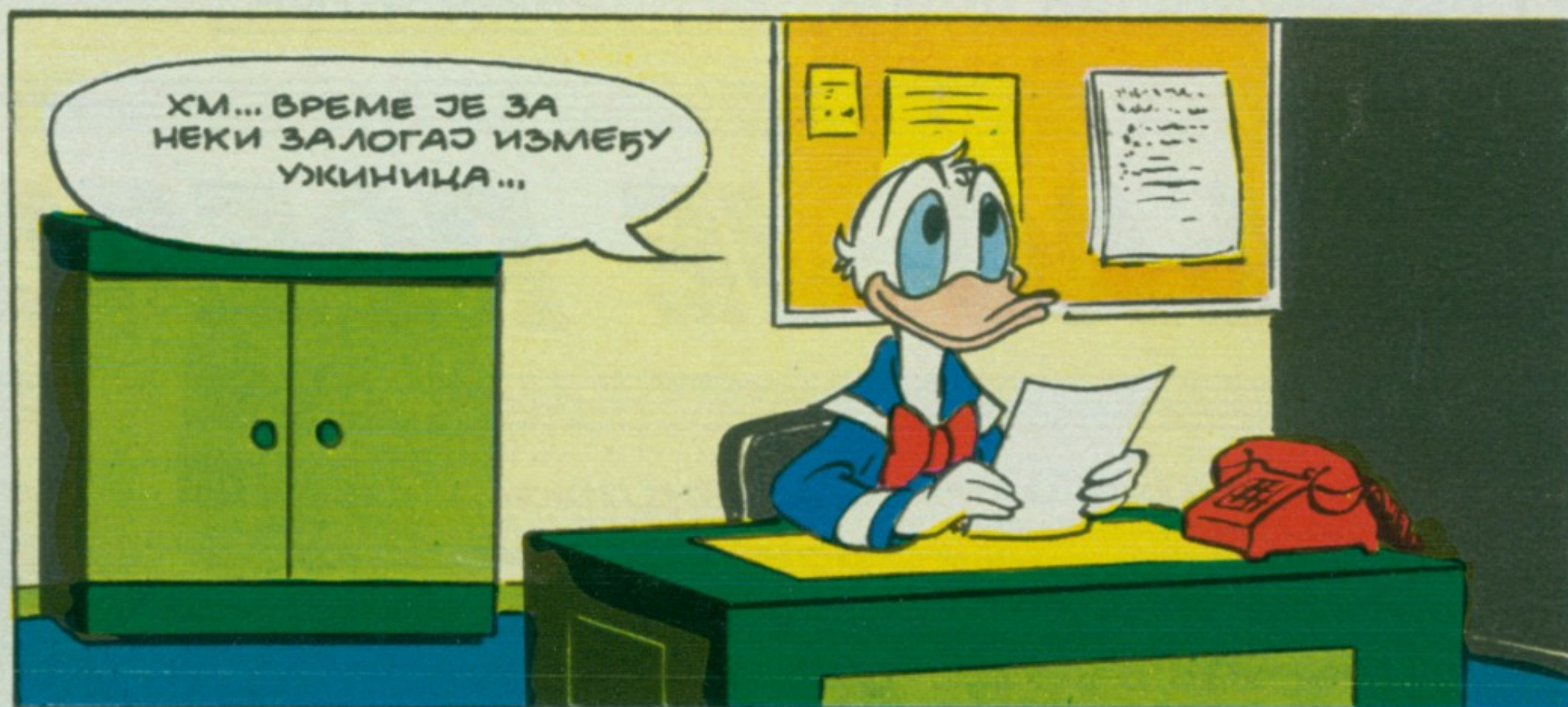
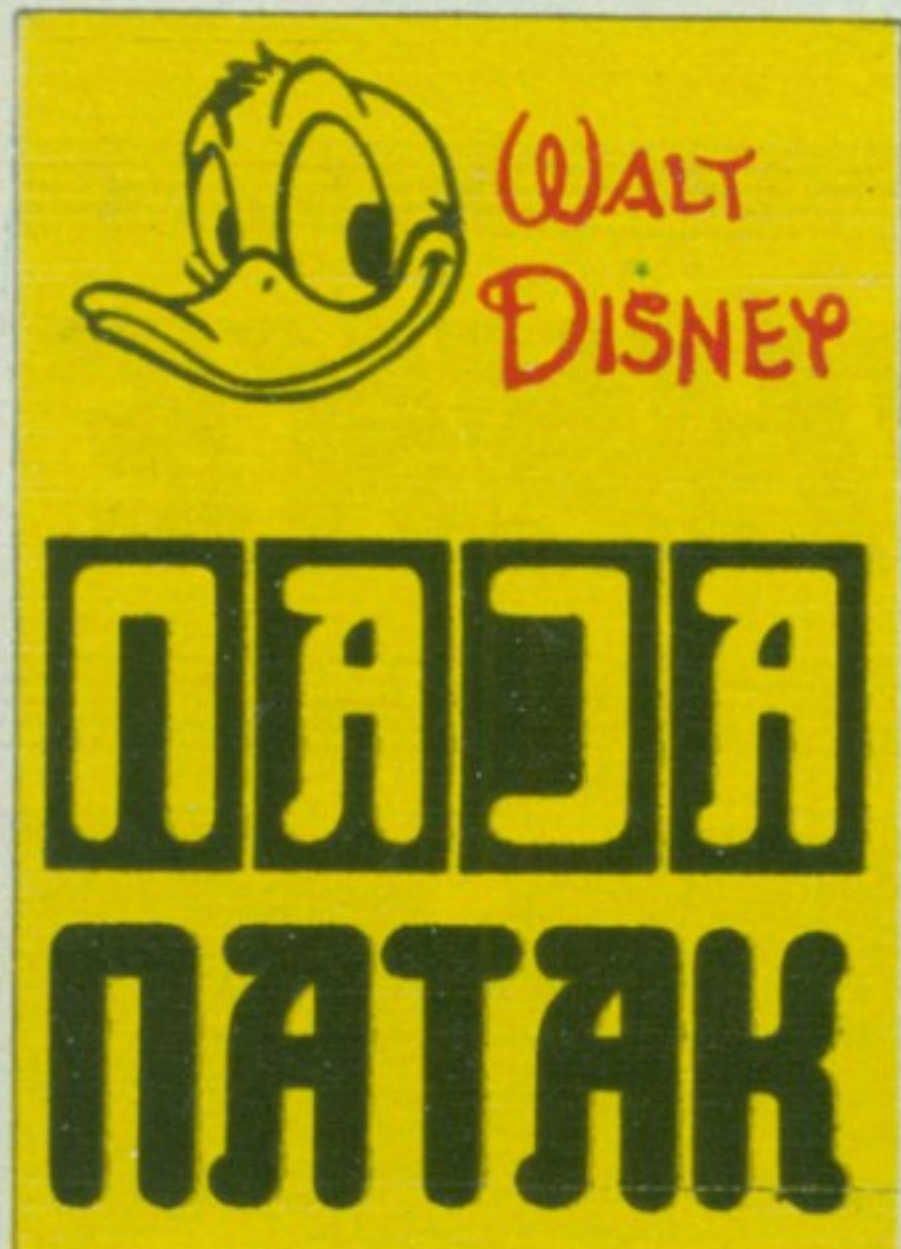

је, међутим, амерички истра-
живач Џори Биер копајући
по архивима пронашао доку-
мент са пуним потписом ве-
ликог Фирентинца на латин-
ском – Emerigus Vespucius.
Судећи по потпису конти-
нент би убудуће требало да
се зове Емерика.

●●● пре пет милиона го-
дина на северу Канаде расло
је гигантско дрвеће високо
до 45 метара. Зачудо, у току
прошлых векова остаци ове

шуме нису се окаменили и
претворили у камени угаљ
већ се стабла, као и некад,
могу сећи и ложити као сва-
ко друго обично дрво.

САЊАО ЈЕ ПОБЕДНИКЕ

Визије су почеле сасвим изненада и неочекивано како то већ бива са већином добрих или лоших ствари у животу. Једне мартовске ноћи 1946. године Џон Гоудли, озбиљан млади студент чувеног Оксфордског универзитета, сањао је из чиста мира два коња која ће, судећи по том сну, победити на тркама следећег дана.

Гоудли се сну прилично зачудио јер га коњске трке и опкладе, иначе енглеска национална страст, нису посебно занимале нити је о њима размишљао. Сан је, ипак, испричао једном пријатељу и заједно су се, штоса ради, кладили на та два коња. Зарадили су за оно време више него лепу суму од четрдесет фунти стерлинга јер су оба коња из Гоудлијевог сна победила.

Није било случајно

Будући савршено разуман млад човек, Гоудли је то приписао пукој случајности и догађај убрзо заборавио. Али, само месец дана касније сањао је да је коњ по имену Табимур победио на трци у Ејнтрију. Када се пробудио и у новинама погледао страну посвећену коњским тркама и прогнозама, видео је да нема никаквог Табимура, али да је међу тркачима грло Тебимуз, потпуни аутсајдер.

Гоудли је у најближој кладионици – њих у Енглеској има на сваком кораку, па за клађење није неопходно бити на хиподрому – на Тебимуза уложио малу суму и убрзо се покајао што није дао сав новац који је имао јер је баш тај коњ победио са 100-6 што значи да се на њега мало ко кладио па је онима који јесу његова победа на сваких шест уложених доносила по сто фунти!

Гоудлијеви снови су до јула месеца постајали све живописнији. Тако би, на пример, у сну видео себе како телефоном зове кладионицу и пита букмејкера (човека који прима опкладе) да ли би био љубазан да му каже резултате последње трке.

„Са задовољством, господине Гоудли“, одговарао је у сну букмејкер. „Трка је управо завршена и победио је Монументал са 5-4“.

Гоудли је, чим се пробудио, погледао јутарње новине и на програму трка пронашао коња Ментореса. То је тај, рекао је самом себи и на њега уложио нешто новца. Поподне је телефонирао букмејкеру и добио одговор:

„Са задовољством, господине Гоудли. Трка је управо завршена и победио је Менторес са 6-4“.

Сан закључан у сефу

После ових успеха Гоудли је извесно време проводио мирне ноћи без снова. А затим је, у ноћи између једног петка и су-

Оксфордски студент
Џон Гоудли имао је
дар на коме би могли
да му позавиде сви
који се кладе на коњ-
ским тркама или учес-
твују у играма на сре-
ћу

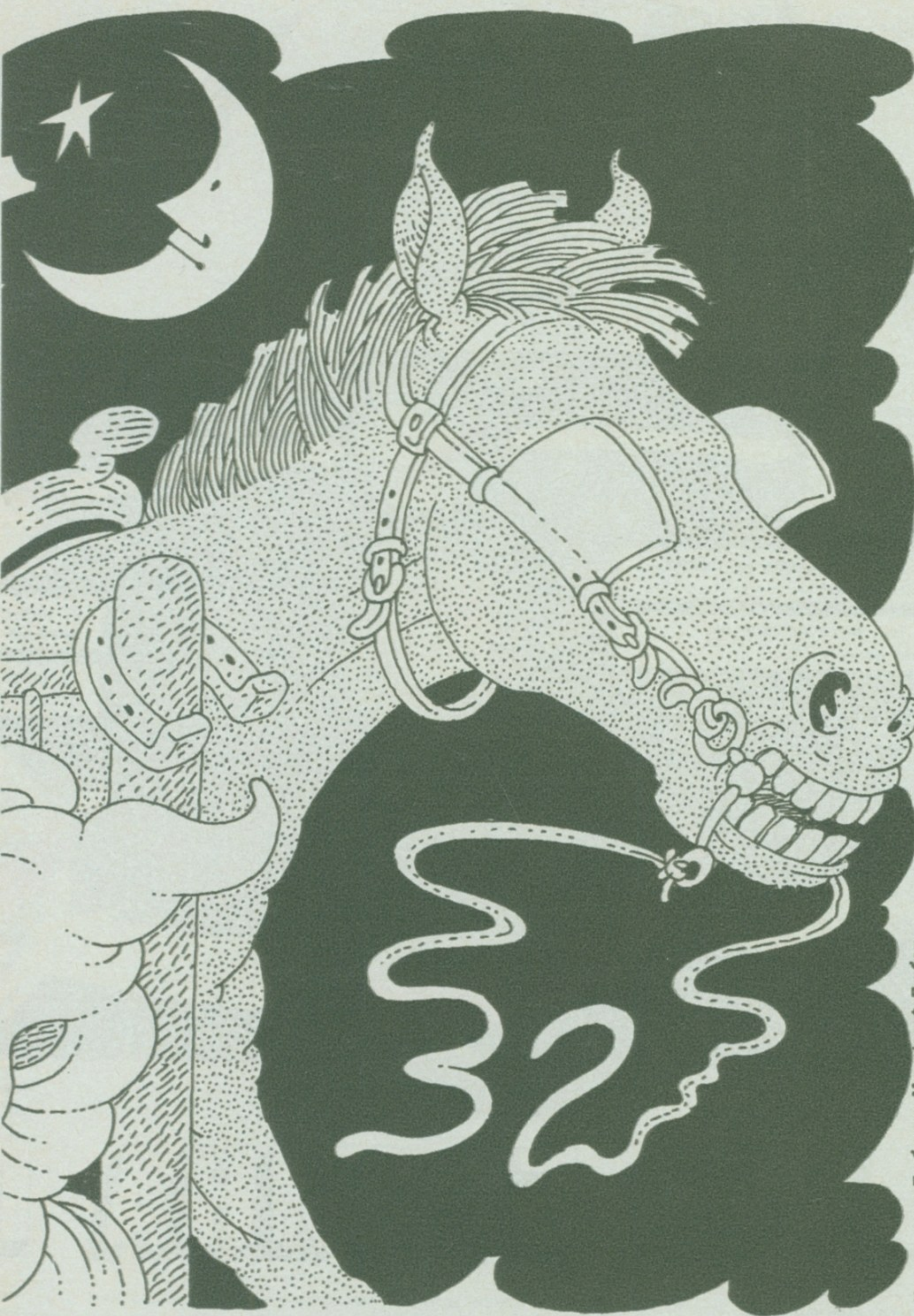

боте 1947. године, сањао да се налази на хиподрому у Лингфилду. Тамо је лепо видео како коњ Барода са џокејом Едгаром Бритом побеђује у једној трци а следећу као од шале добија највећи фаворит Боги.

Овога пута Гоудли је одлучио да обелодани своју посебну видовитост. Те исте суботе написао је, у присуству сведока, оно што је сањао и у 14.30 h запечаћени коверат поверио универзитетском благај-

ОТКРИВЕНА ТАЈНА
КОЛУМБОВИХ
БРОДОВА

ТАЈ
АВАНТУРИСТА
КРИСТИФОР

нику који га је, опет у присуству сведока, закључао у сеф.

У 15.30 h Гоудли је телефонирао редакцијама „Дејли Мирора“ и „Санди Мирора“ и саопштио им прогнозу дејановану у сефу: Барода побеђује у 16 h а Брод (у сну Боги) у 16.30 h. Оба коња су и победила.

„Дејли Мирор“ је објавио факсимил прогнозе из оксфордског сефа, обнародовао Гоудлијеве ноћне визије и понудио му добро плаћено хонорарно место прогнозера коњских трка у том листу. Гоудли је прихватио и понекад погађао, а понекад не, јер су му коњски снови постепено бледели све док нису сасвим ишчезли.

Финале у великом стилу

А онда су се 1958. године, док је Гоудли боравио у Монте Карлу где су чувене коцкарнице, изненада али накратко поново појавили. Он је једне ноћи видео јасно као на јави како Велику националну трку добија трећи фаворит Вот Мен. На програму, како се испоставило, није било никаквог Вот Мена, али је постојао Господин Вот, тотални анонимус и аутсајдер за кога су опкладе износиле 66-1 што је значило да се на њега ретко ко кладио.

Не говорећи ником ни словца Гоудли је спремио новац и чекао све док коначне прогнозе нису показале да је господин Вот ипак трећи фаворит са шансама 18-1 за оне који се на њега кладе. Не могавши више да издржи, Гоудли је на тог коња уложио све што је имао а то је износило двадесет пет фунти, па шта буде. И било је. Погодио је и зарадио право богатство од четиристо педесет фунти.

Ово је било финале у великом стилу јер су видовити снови отад заувек нестали. Гоудли, кога су они увек чудили, отишао је у Краљевско друштво за психолошка истраживања да би своју личност ставио у службу науке. Али, ни наука није имала никаквог објашњења за те његове парapsихолошке доживљаје.

Студент Џон Гоудли постао је касније лорд Килбракен, истакнути новинар и дописник из иностранства и председник Удружења британско-курдског пријатељства.

Они који су тада упознали цењеног лорда нису могли ни да сањају да је пред њима човек који је некада сањао победнике коњских трка и радио у новинама као прогнозер за клађење.

Б. Дожић

Илустровао: Љубомир Милојевић Љубац

Три брода којима је 1492. године Колумбо са посадом отпловио до обала Америке нису била масивне, дугачке лађе као што су представљени у готово свим књигама историје. Његове каравеле биле су, у ствари, мале, елегантне, уз то прилично брзе, броднице погодне за могуће невреме на отвореном мору, лаке за управљање и које су, што је веома битно, могле да уплове и у плиће воде приближавајући се копну.

— Колумбо није оставио детаљан опис својих бродова — каже Џо Симонс, истраживач

са Института за наутуку на Универзитету у Тексасу. — Невероватно је да постоји тако мало података о лађама тога времена, знатно мање него, рецимо, о древним египатским бродовима.

Симонс је, заједно са својим колегом Томом Ортлингом, желео да попуни празнину у познавању поморства тога доба. Прилика им се указала кад су открили остатке две шпанске лађе из Колумбовог времена. Биле су на дну Карипског мора у близини Бахама.

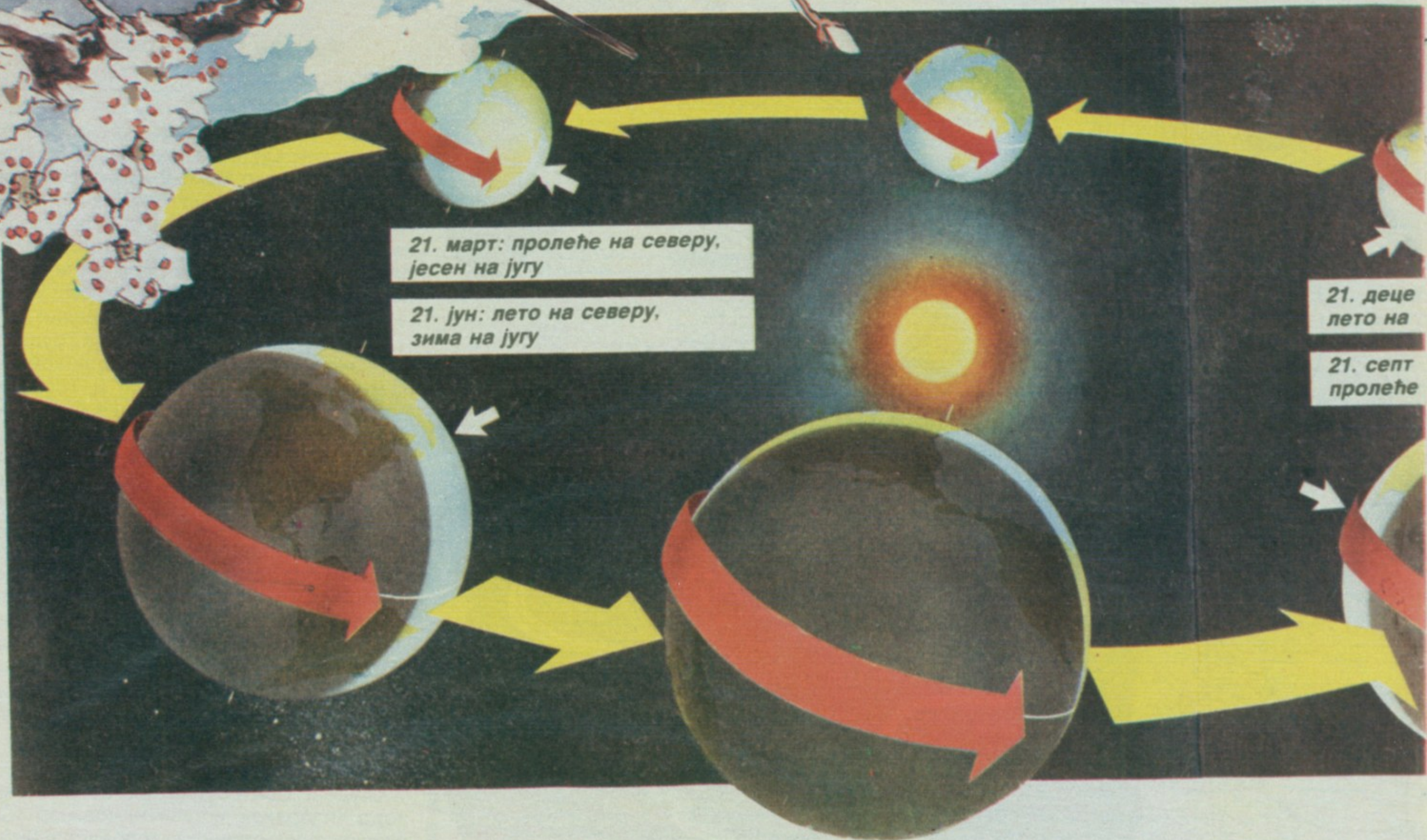
— Без обзира на чињеницу да је од тих бродова остало

сачувано само око десет одсто трупа, било нам је лако да измеримо њихову дужину и ширину јер су на кречњачком дну оставили јасан отисак.

Симонс и Ортлинг тврде да је Колумбо открио Америку пловећи на каравелама дугачким 18 до 24, а широким између 5 и 7 метара. Велика разлика у односу на мишљење да је до Новог света дошао на бродовима величине 40 са 10 метара.

Колумбо се, значи, упустио у авантуру на каравелама сличним данашњим једрилицама којима плове само најхрабрији.

**ВРЕМЕ ЈЕ
ДА СЕ
РАСТЕ,
ПЕВА, ЛЕТИ...**

21. март: пролеће на северу,
јесен на југу

21. јун: лето на северу,
зима на југу

21. деце
лето на

21. септ
пролеће

КОЛИКА ЈЕ БРЗИНА

Први пупољци цвећа избијају из земље. На пропланцима се јављају црвендаћи. Стигло је – пролеће.

За оне који живе на северној полулопти Земља постепено прелази из зимског ка летњем делу своје орбите. Дани стиснути дугим зимским ноћима поново почињу да се продужавају. Двадесет првог марта, првог дана новог годишњег доба, дан и ноћ имају исту дужину у читавом свету. То је пролећна равнодневица, односно екваториј – дан када се број часова мрака изједначаје са бројем часова светлости. Касније ће јесења равнодневица (22. септембра) опет дати дванаест часова дана и дванаест часова ноћи.

25 километара на дан

Годишња доба мењају се зато што се Земљина оса клати, односно током читаве орбите остаје усмерена ка једној тачки на небу. За време лета нагиб осе усмерава северну полулопту (на којој се налази и наша земља) према Сунцу и она тада прима више Сунчеве светлости него зими – зими је та полулопта, наиме, нагнута даље од Сунца. Ова појава назива се осунчавање и теорију која се њоме бави поставио је наш великан науке Милутин Миланковић.

За време северног лета северна полулопта прима допунску Сунчеву светлост широм великог дела своје површине. Да би се било која

тачка склонила изван домаћаја Сунчеве светлости, захваљујући ротацији Земље, потребно јој је дуже време. Другим речима, дани постају дужи и топлији.

Један од првих знакова пролећа најлакше се уочава: почиње да расте трава. Избија на ливадама, у парковима, у двориштима, чак и на малим комадићима земље на рубу тротоара. Истина, трава ни по чему није нарочита, али она је једна од највећих и најразноврснијих породица у биљном царству. Уосталом, и житарице – као пшеница и пиринач – спадају у траве, шећерна трска и бамбус такође.

И дрвеће почиње да оживљава. Да би избили пупољци, потребно је да стабла извес-

но време – око три стотине часова – буду изложена температури од око двадесет пет степени Целзијуса. А кад дрво оконча свој зимски починак, цветови и лишће се отварају.

Док лишће одева дрвеће, птице се окупљају да би искористиле све што им оно пружа. Почињу да граде гнезда, паре се, цвркућу...

Све живо постепено мења своје понашање усклађујући га са новим годишњим добом. А пролеће наставља својим путем. Полако се помера ка северу, отприлике двадесет пет километара на дан. Први пупољци на дрвећу могу у Ђевђелији да се појаве пре петнаестог марта, у Приштини крајем тог месеца. У

**Ово је доба об-
нове биолош-
ких токова када
природа поново
почиње да ди-
ше пуним плу-
ћима а једини
прави лек за
„пролећну гроз-
ницу“ јесте лето**

мбар: зима на северу,
југу

ембар: јесен на северу,
на југу

не цвета када отопли у јануа-
ру.

Да би се уверила у повра-
так пролећа, биљка се осла-
ња на разноврсне поруке из
своје околине. Оно што се
догађа напољу изазива про-
мене и у њој.

Светлост на изврстан на-
чин подстиче клијање, али га
понекад и успорава. Темпе-
ратура такође игра велику
улогу, међутим, биљке се
разликују по томе колико им
је топлоте потребно за раст.
Кисеоник је, исто тако, ва-
жан, али вода је, ипак, најзна-
чајнија. У тропским областима
живот биљака зависи од цик-
луса сушног и кишног доба
(уместо од циклуса топлоте и
хладноће).

Познато је да неке биљке
поседују такозвани услов
хладноће: да би се, на свој
начин, „одазвале“ топлијем
времену, морају пре тога да
буду изложене хладноћи.
Стаблу јабуке, на пример, по-
требно је 1.000 до 1.400 часо-
ва температуре близу тачке
мржњења да би процветало.
Продужена хладноћа, дакле,
припрема биљку за цветање.

Зима може да буде важна
још из једног разлога. Пупољ-
ци дрвећа и луковице цвећа
имају језгро окружено слоје-
вима који служе за складиш-
тење хранљивих састојака, а
семење је, знамо, прекриве-
но љуском.

Зимски услови сламају ове
спољне слојеве. У пролеће
језгро може да прими воду и
кисеоник који су му потребни
за раст. Ови слојеви понекад
садрже апсцизичку киселину
(дормин) која кочи раст. Када
ти слојеви једном отпаду,
биљка може да расте.

ПРОЛЕЋА ?

Београду ће се отворити по-
четком априла, а у Љубљани
тек средином. Ново годишње
доба успије се, тридесетак
метара дневно, уз брда и пла-
нине.

Било како било, пролеће
сигурно стиже у сваки кутак а
са њим и пролећна грозница.
Биљке и животиње знају да је
март ту – време да се расте,
пева, лети, скакуће... Једини
прави лек за ову грозницу је –
лето.

Поруке околине

Како биљке знају да је зима
прошла? Одговор и није баш
једноставан. Већина људи
сматра да биљка „одговара“
на долазак топлог времена.
Све је то, међутим, много
сложеније јер она, на крају,

Један од начина на који
биљка може да сазна за про-
мене у својој околини јесте
такозвани фотопериодизам,
појава која помаже неким
надземним биљкама да осете
дужину мрака у току једног
дана. Кад ноћи постану кра-
ће, то је знак да је пролеће
на прагу.

Научници још увек не знају
поуздано како се одвија овај
процес. По једној теорији, ка-
да биљке „наслуте“ свој влас-
тити приближни циклус дана и
ноћи, гиберелини и цитокини-
ни – хемијске материје које
подстичу цветање – крећу из
лишћа ка пупољцима. А онда
се, на све стране, отварају
цветови. Стигло је, дакле,
пролеће.

Е. Ј.

ЈАПАНСКИ
АУТО-ШОК

ТОУОТА

НА РАСКЛАПАЊЕ

**Није уопште филмски трик, ма-
да тако изгледа! Модел „МР 2
Тип А 20“ (!) замишљен је – а бо-
гами и направљен – да појури у
21. веку**

Час се згрчи, час рашири, као што ходају – глисте. Можда
су баш оне инспирисале „Тојотине“ креаторе да направе
лимузину која зачас постаје патуљак. Као што се лепо види
на сликама, луксузни кабриолет притиском на дугме претва-
ра се у мајушног али високог четвороточкаша који може да
се удене и у половину паркинг-места!

Модел који има име налик на неку чудну шифру: „МР 2
Тип А 20“ састоји се из три дела. Напред се налази хауба
мотора, у средини кабина двоседа, позади пртљажник, што
је све већ виђено у последњих сто година. Али! Ова три
дела код најновије „тојоте“ имају и три шасије конструисане
тако да се аутомобил може „скупити“. Операција се обавља
зачас, а процес тече тако што се прво кабина подигне, а по-
том се пртљажник и предњи део приближе и споје. Аутомо-
бил се скрати на половину сопствене дужине.

Предности овог склапања и расклапања готово да и не
треба објашњавати. На друму где се вози великим брзина-
ма дугачак аутомобил са ниским лежиштем, боље, разуме
се, „лежи“ и „приања“ па је и сигурнији. А у градској вреви
и презакрченим улицама мајушно возило у којем возач се-
ди високо као у неком камиону и лепо види изнад других
такође чини војњу безбеднијом. О паркирању да и не го-
воримо.

Само, није ово возило без мане. На пример, из склоп-
љене „тојоте“ са високо подигнутом кабином није баш лако
изаћи, а ни попети се у њу, нарочито кад је реч о женама, па
још у уским сукњама чак и ако нису „мини“.

Али, ако неко сматра да се на овакве мане не треба ни
освртати, остају она кључна питања: како је решен пренос
командовања кад се кабина подигне? Како уопште ради во-
лан, пренос, кочнице и све остало? „Тојотини“ стручњаци за
сада све ово држе у тајности. Пројекат је, кажу, само скица
идеја, односно полазна тачка за истраживање, а лимузина-
-глиста појуриће тек – у 21. веку!

М. К.

ЧУВАР

НАЈВЕЋЕ афере 19. века

У ДАМСКОЈ ОДЕЋИ

Ово је прича о баронеси Салвалет де Ланг, званој „Сфинга из Версаја“, која је нашла место међу највећим варалицама свог времена

Салвалет је, тако је тврдила, била кћерка Шарла Салвалета де Ланга, управника краљевске благајне. Отац није трагично завршио попут многих у служби двора у време француске револуције. Умро је 1797. оставивши иза себе четворо деце. Џени Салвалет де Ланг обратила се 1816. краљу Лују XVIII са захтевом да јој као кћерки некадашњег оданог човека краљевске лозе одреди било какво издржавање. У писму је навела: „Време револуције је прохујало, мој отац је остао веран ројалистима и, пошто живим у сиромаштву, није нескромно ако од Вашег Величанства затражим сталну новчану помоћ. У име покојног оца, барона...“

У то време Салвалет де Ланг живела је у емиграцији у Великој Британији и краљ, који је иначе био слаб према изгнаницима, одобрио је младој баронеси 800 франака годишње ренте. Сума више него пристојна за живот. Салвалет је, међутим, то било мало. Мољакањем је успела да искамчи од француског краља годишњу ренту од 1100 франака. То је већ била завидна сума.

Никад пред олтар

И да скратимо, госпођица и баронеса Џени Салвалет де Ланг обрела се у Паризу са указом краља о пореклу и начину издржавања. Ником није

пало на памет да проверава да ли је она заиста особа за коју се издаје. Било како било, девојка се уселила у једно крило краљевског дворца у Версају намењено дворјанима. Добила је апартман у броју 66 на другом спрату.

Салвалет је била висока, витка девојка са изразитим цртама лица. То и мушкобањасте одлике били су разлог да Салвалет де Ланг убрзо добије надимак – Сфинга из Версаја. О удаји није хтела да чује. Говорила је да је брак оптерећење и да не одговара њеним моралним назорима!

Године су пролазиле и Салвалет је, удобно живећи у Версају од краљевог новца, дошла на глас даме уседелице којој на чување и надзор може да се повери и девојка и жена и то са више поверења него манастиру.

Први који је дошао на такву идеју био је један париски маркиз који је имао осамнаестогодишњу кћерку пред удајом. Свадба је уговорена па је том приликом било предвиђено да девојка време до удаје проведе под будним оком баронесе Салвалет де Ланг. А када је, после месеца дана, стала пред олтар, била је, како је рекла, тужна једино због тога што се растаје од тако миле баронесе.

Златан накит за сина

Овај васпитни успех Салвалет де Ланг рашчуо се по целом Паризу и баронеса је убрзо постала „чувар поштења

удатих жена“ док су мужеви на путу, а посебно девојака пред удају. Молили су је да преузме надзор и добро плаћали услугу. У тадашњем свету окруженом дворским сплеткама и авантурама Салвалет де Ланг постала је оличење доброте и честитости.

Просци су је све више салетали да се уда. Салвалет их је одбијала.

Код Салвалет де Ланг најдуже се задржала жена такође једног париског маркиза. Човек је морао на службени пут дуже од три месеца па је замолио госпођицу Салвалет да прими његову жену на „пажњу и старање“!

По повратку јавио се после неколико месеци и послао баронеси, код које је иначе оставио жену „на чување“, златан накит обавештавајући је да је добио сина!

Колико је жена и девојака „чувала“ баронеса Џени Салвалет де Ланг тешко је рећи. У сваком случају, број није занемарљив. За тај посао богато јој је плаћано. Када је умрла, иза ње је остао иметак од 150 хиљада француских франака у злату!

• • •

Џени Салвалет де Ланг умрла је једног јунског јутра 1858. године у апартману 66 версајског дворца. Собарица која ју је нашла пресамићену преко кревета вриснула је, а затим стрчала низ степенице и позвала управитељицу. Када је ова ушла у собу, прекрстила се и позвала лекара. Лекар је прегледао баронесу и хладно рекао управитељици:

– Госпођо, ово није жена већ мушкарац! Шта ћете даље, то је ваша ствар.

• • •

Шта је даље било, не треба говорити. Пукла је брука. Једна од највећих у 19. веку.

М. Тодоровић

Илустровао: Брана Јовановић

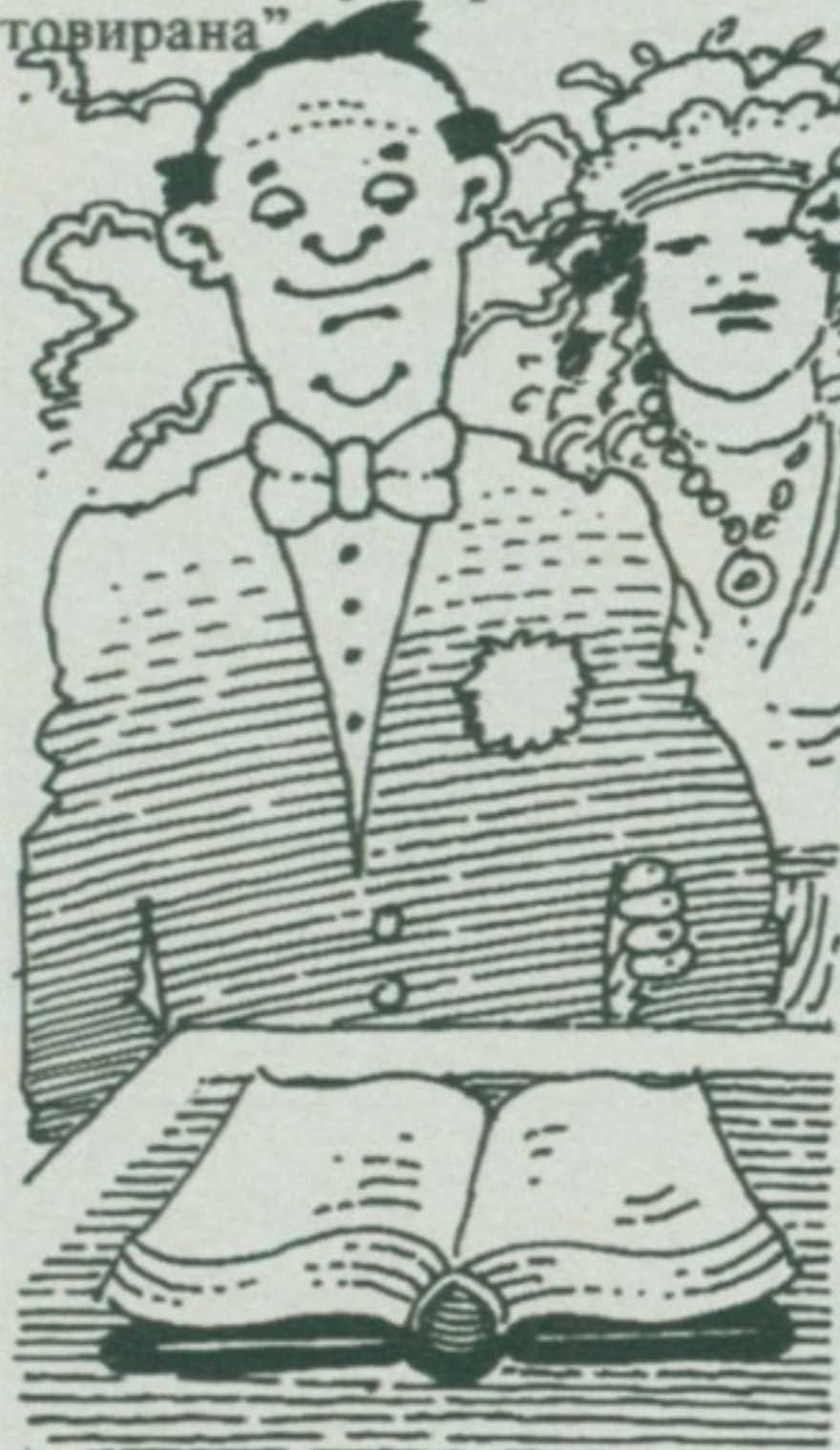
НАЈчешће разведени мушкарац

Мало је мушкараца које је „вечна веза“ (брачна) обавезивала тако кратко као што је то случај са Глином де Мосом Вулфом. Кад смо последњи пут чули за њега, управо се разводио с образложењем да је његова тренутна „животна“ сапутница сувише често имала обичај да му узме четкицу за зубе. Светски је рекордер са 26 развода.

Некадашњи брачни саветник по занимању, он каже: – Свако треба да је ожењен. Ја сам одувек био. Само се лица мењају.

Осамдесетогодишњи Вулф тврди да се сећа имена готово свих својих жена. – Хелен је била прва 1931. године. Следе Маријори, Марци, Милдред, Адела, Мери, Пег Лу, Беверли, Ширли, Шери (двапут), Кети, Полет, Диди, Боби, Демери, Естер, Глорија, Марија, Лупиџа, Ева, а затим још једна Мери...

Обзнанивши да би то, најзад, могла да буде права љубав, оженио се 1986. у Лас Вегасу Кристином, супругом број 26, „веома згодном дамом, ако јој не узмемо за зло то што је страшно истовирана“

Обраћајући се после венчања новинарима, господин Вулф је рекао да му код Крстине смета једино то што „једе семенке сунцокрета у кревету“. Брак је потрајао девет месеци.

Вечити младожења платио је више од милион долара на име алиментације.

КАД СРЕЋА ОКРЕНЕ ЛЕЂА

НАЈгори кошаркашки ТИМ

НАЈбржи пад на возачком испиту

До 1981. године светски рекорд држала је госпођа Хелен Ајерленд из Оберна, Калифорнија, која је пала на возачком испиту већ у првој секунди оштроумно побркавши папучицу за гас са квачилом и залетевши се право у зид Центра за тестирање возача.

Чинило се да овај рекорд нико неће успети да обори, а онда је аутомеханичар Томсон из Ланаркшира, Енглеска, пао на испиту пре него што је члан испитне комисије и ушао у кола. Стигавши у Центар за полагање, Томсон је притиснуо сирену да позове испитивача који је изашао из канцеларије, пришао колима, рекао кандидату да је забрањено трубити док возило мирује и саопштио му да је пао.

„Академске лисице“ из Френдсвила, САД, забележиле су 128 узастопних пораза од 1967. до 1973. године – рекорд коме нема равног у историји кошарке. Њихов тренер каже како је својевремено имао обичај да момцима држи охрабрујуће говоре пред сваку утакмицу, али је касније престао јер је установио да их то „чини нервозним“.

Године 1970. Фил Петерсон је проглашен за најистакнутијег спортисту Френдсвила. Кад је неки сумњичави новинар подсетио да Петерсон није постигао ни један једини кош, тренер је одговорио: „Не мислите, ваљда, да се све састаји у погађању коша.“

Захваљујући нечувеној серији пораза, „Академске лисице“ постале су славне широм земље, толико славне да је неки похлепни ловац на сувенире украо чак и лисичје одело њихове маскоте.

У складу са „угледом“ који је клуб уживао биле су и пароле, видно истакнуте у његовој дворани: „Важан је карактер, а не победа“ и „Смерни у победи, хвале вредни у поразу“.

НАЈнеуспешније самоубиство

Уморна од живота и разних недаћа које су је задесиле, госпођица Елвита Адамс одлучила је 1979. да скочи са 86. спрата чувеног облакодера Емпајер стејт билдинг у Њујорку. Рекла је „збогом“ свету и скочила, али није јој било суђено да се нађе на оном свету: јак налет олујног ветра одувао ју је натраг на 85. спрат!

DIK
BROWNE

ХОГАР СТРАШНИ

САМО СЕ СМЕЈТЕ!

У неким болницама у свету увелико се примењују терапије хумором, а постоје и неке биохемијске студије које потврђују да весело расположење помаже да се ојача одбрамбени систем организма, подстакне рад срца или – спречи назеб

Један Италијан ми је рекао да је он већ 1942. године знао да ће Италија да изгуби Други светски рат. Схватио је то кад је влада забранила смех на јавним местима. За њега је то био очигледан знак изгубљеног разума.

Ове реченице нашли смо у

књизи „Терапија хумором“ Бранка Бокуна, Југословена који живи и ради у Лондону. И многи други се данас, сасвим озбиљно, баве смехом и

његовим утицајем на здравље човека. Није сувишно поменути да постоји чак и наука о смеху – гелеонтологија (на грчком: гелос – смех).

Истраживачи једног канадског универзитета недавно су открили да особама које имају смисла за хумор ређе оболевају дисајни органи, а у појединим америчким болницама смех је уведен у свакодневну терапију. Постоје и неке прецизне биохемијске студије које потврђују да он јача одбрамбени систем организма, подстиче рад срца, помаже да се премости стресно стање и – спречава назеб.

Вероватно су понешто од тога знали – или бар нагађали – и наши преци јер су смеху приписивали магичне моћи. Због тога су настали и прави карневали као стари пагански обичаји који су смехом требали да отерају зиму а веселим маскирањем прикажу преображај и ослобађање природе која је зими сапета тамом и ледом.

Како предухитрити болест?

Када је у питању литература о смеху, пажњу привлачи и књига Рејмонда Мудија „Смех после смеха – терапеутске моћи хумора“ у којој аутор наводи и неке необичне приче. Једна од њих говори о терапији смехом примењеној на дванаестогодишњој девојчици која је боловала од такозване кататоничне шизофреније – немогућности да се успостави однос са околином и стварношћу. Након вишенасовне терапије смехом (учествовао је и један клоун) девојчица је успела да се врати у стварност и ускоро потпуно опорави!

Од терапије смехом не треба, наравно, очекивати чуда, нити је посматрати као хипнотички лек против свих болести или замену за уобичајене поступке лечења. Но, да смех и добро расположење могу да нам помогну да живимо здравије, а можда и дуже, изгледа да је све извесније. Недавно су то потврдиле и две групе америчких истраживача који су открили хемијски процес којим депресија изазива обољење целог организма. Научници Универзитета Рочестер издвојили су мождану станицу (неурон) која путем хемијских посредника, присутних у многим органима, долази у директан додир с белим крвним зрнцима, имунолошким „стражарима“ који штите организам од обољења. Истраживачи верују да та повезаност објашњава нагло смањење одбрамбене способности организма што може да објасни везу између расположења и општег физичког стања.

– Неоспорно је да постоји повезаност између нервног и

имунолошког система – каже професор Ђовани Казано, психијатар са Универзитета у Пизи. – Многи хемијски посредници из централног нервног система присутни су и у осталим органима где подстичу рад. Депресивно стање може да покрене узрочнике инфекције као што стресно стање може да промени имунитет, али није лако објаснити цео механизам. Многи истраживачи покушавају да открију патолошку повезаност између депресивног расположења и обољења (чак и тумора), али док се потпуно не објасни та тајна веза која ће нам помоћи да предухитримо могућа обољења, најбољи савет у овом тренутку је: смејте се кад год можете!

Бранко Бокун такође сматра да хумор може да игра значајну улогу у модерној медицини, првенствено због великог броја психосоматских обољења. Пошто су узроци ових обољења углавном страхови и бриге, хумор је одлична терапија. Исто тако могао би да помогне и у лече-

њу алкохолизма, карцинома, менталних обољења...

Џогинг у месту

Човек се, иначе, у просеку, смеје петнаестак пута дневно, мада, када је у нарочито добром расположењу, може слатко да се насмеје и 100 до 200 пута на дан. За ове последње заиста се може рећи да су срећници јер је све очигледније да свакодневни смех може да нас поштеди понекад одласка лекару.

Уосталом, у то су веровали већ и Дарвин и Фројд сматрајући да смех подстиче опуштање, а још у 13. веку француски хирург Анри де Мондвил причао је својим пацијентима, после операције, најразличитије шале да би им олакшао бол. Енглески педагог из 16. века Ричард Малкастер препоручивао је пацијентима за лечење назеба и депресије – смех. А Индијанци из племена Оџиват имали су врачеве клоновне зване

„виндигокан” који су у лечењу својих болесних саплеменика користили досетке и шале.

Данас доктор Вилијам Фрај, професор психијатрије на Универзитету Стенфорд (САД) и аутор више занимљивих књига и радова на ту тему, тврди да смејање за многе органе у људском телу представља изузетно користан тренинг, нешто попут џогинга у месту. Здравно смејање приморава мишиће грудног коша, стомака, врата и рамена да се сабијају пружајући истовремено и лепу вежбу за дијафрагму, срце, плућа и јетру, подстиче нервни систем, мозак и хормоне.

Због свега овога непрестано се повећава број присталица различитих терапија смехом, чак их примењују и у неколико затвора у држави Мисури (САД). Недавно је и Геронтолошки центар у Лос Анђелесу објавио приручник о коришћењу „смешљивог” материјала и његовом терапеут-

ском учинку. Др Волтер О'Конел разрадио је читав систем психотерапије помоћу смеха да би пацијентима повратио смисао за хумор и улио осећај еуфорије. На тај начин ослобађа их депресије, тако штетне по наш организам.

Смртоносна каша

Наша мала прича о смеху не би била потпуна да не поменемо болест смејања (куру) за коју наш познати медицински стручњак професор Лавослав Глесингер сматра да је једна од најнеобичнијих, и по својим симптомима и по начину ширења. – Болест смејања није нимало смијешна ни весела, али смијех и добро расположење њени су главни и најупадљивији симптоми и по томе је она прозвана – каже др Глесингер. Болест се појављује код припадника племена Фору (и нигде више!) са Нове Гвинеје и они је називају куру.

Исказује се грчењем желуца који се затим наставља на мишиће стомака и осталих делова тела. Болесници не осећају никакве болове, нити им је температура повишена, штавише – сјајно су расположени и весели... мада их, с временом, стижу озбиљне тегобе – не могу да ходају, да покрећу очи и главу. И поред свега, они су весели и гласно се смеју! Грохотни смех болесника који није „ни у каквом односу с тежином њихове болести”, траје све до смрти која је неизбежна.

Шта је узрок ове чудне болести? Др Глесингер у својој књизи „Медицински куриозитети” подсећа, а на то указују и многи светски вирусолози, да припадници племена Фору не закопавају своје мртве, већ их – према традиционалном верском ритуалу – поједе! При том нарочиту „пажњу” посвећују мозгу умрлог, који припремају на посебан начин. Др Гајдушек, који је 1976. добио Нобелову награду за медицину, сматра да је узрок необичне болести смејања нарочита каша коју жене из племена Фору приликом ритуала справљају од мозга умрлог и из које настаје и вирус са спорим, али смртоносним, деловањем. На сву срећу, од када је познат начин ширења болести „куру”, припадници племена Фору све више напуштају људождерски ритуал.

Ви, наравно, немате разлога да се бојите смеха. Напротив, користите га у свим приликама као лек који ће вам помоћи да живите срећније, здравије, а богами и дуже!

С. Марковић

Илустровао: Растко Ђирић

МА ШТА КАЖЕШ

МИНИ ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Четрдесетдвогодишњи заменик шерифа Џон Поук из Канзас Ситија завршио је дужност и кренуо кући једног октобарског дана прошле године. Свратио је у једну самоуслугу у предграђу јер је обећао деци, а има их петоро, да ће им купити сладолед.

Већ на вратима самоуслуге схватио је да је упао усред оружаног напада. Један од тројице разбојника почео је да пуца. За дивно чудо, без обзира на то што се нападач налазио два метра од Џона, погодио га је један једини метак. Окрзнуо му је главу и прошао изнад левог ока. Обливен крвљу Џон Поук је био толико присебан да извуче свој револвер и узврати паљбу. Нападаци су се уплашили и истрчали на споредни излаз.

Џон је сачекао да стигне полиција и кола хитне помоћи. Пребацили су га у болницу, дали му трансфузију и замолили га да остане на лечењу макар један дан. Без размишљања је одбио и сутрадан се јавио на дужност. ■

ЋАСКАЊЕ С БОГОМ

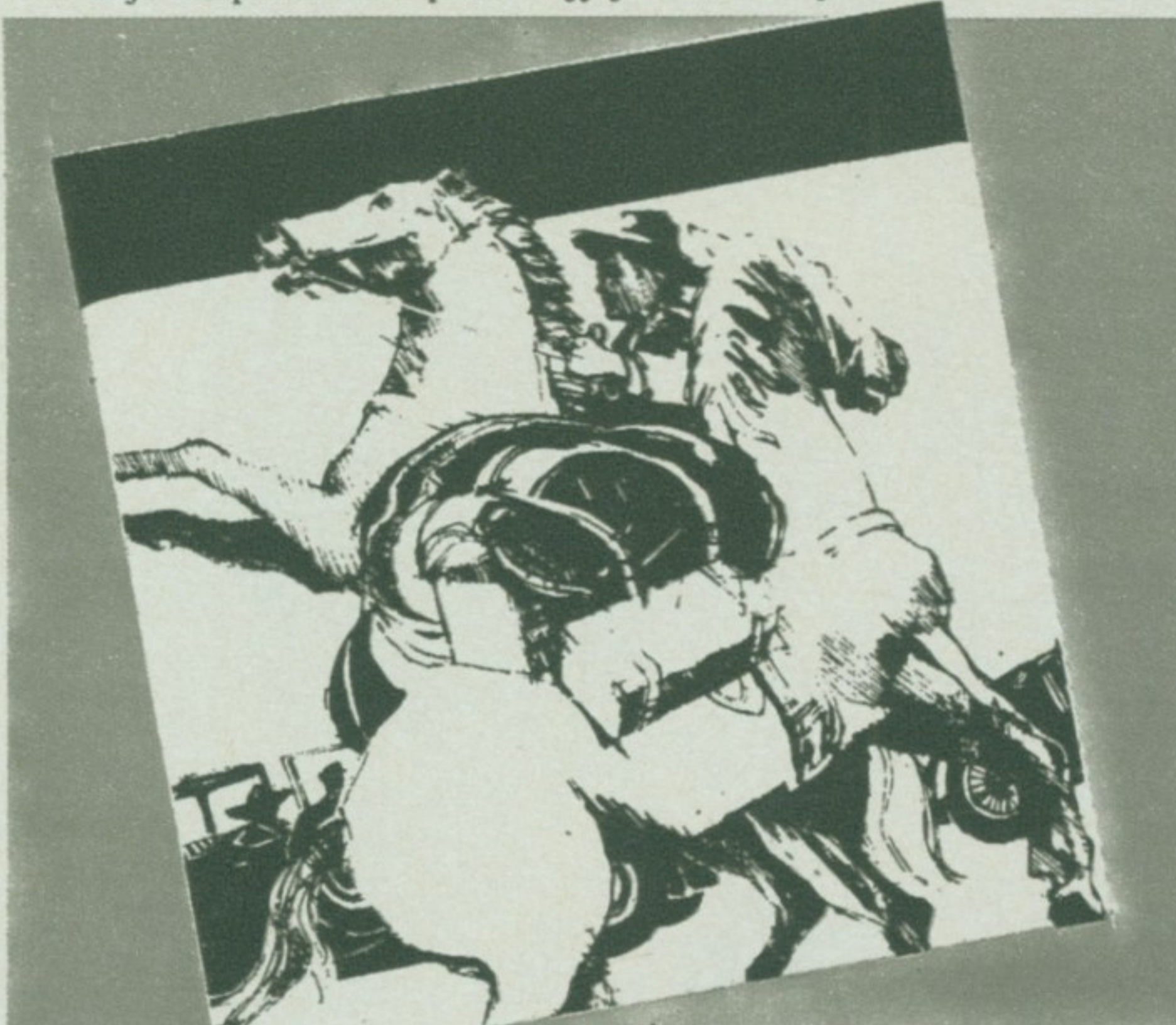
По најновијој Галуповој анкети, 91 одсто Американаца свакодневно изговара молитве. Занимљиво је, међутим, да само њих 20 одсто упућује оне праве. Остали се олако обраћају Господу „ћаскајући“ с њим о свему и свачему. ■

ПОДВИГ НА КОЊУ

Ами Феликс Чифели, тридесетогодишњи швајцарски учитељ, почео је ово невероватно путовање 23. априла 1925. Користио је два коња – једног за јахање, а другог за ношење залиха.

Пут га је водио кроз Аргентину, потопљену кишама, преко Анда, где је добио тровање крви, кроз Боливију, а затим преко опасних планинских пролаза и кроз области насељене крвожедним Индијанцима, на вреле висоравни Перуа.

Када је прешао пустињу широку 169 km, укрцао се на пароброд и тако прешао следећих 676 km ка северу. У Панами га је задржала повреда коју је задобио један од коња, али

је он форсирајући прелаз преко Планине смрти стигао у Костарику и потом се укрцао на брод како би заобишао Никарагву у којој је беснела револуција. У Мексику се повредио и други коњ. Чифели је, у пратњи војске, прешао земљу која је врела од бандита и дошао до америчке границе. Али, за њега је саобраћај на путу до Вашингтона био опаснији!

У престоницу Америке стигао је у јесен 1928 – три и по године након поласка! ■

ПРОЧИТАЈ ПРОСКИТАЈ

ТЕЛО КАО СИМФОНИЈСКИ ОРКЕСТАР

Ставите нешто као кацигу на главу, каишеве око мишица, замахујете рукама, окрећете се по соби и, за дивно чудо, схватате да су се за-

чули неки чудесни звуци. То ваше тело производи дивну музику!

Ово, наравно, није део сценарија неког научно-фантастичног филма већ сасвим извесна будућност у којој ћемо, уз помоћ биомјуза, заиста свирати својим телом. Творци овог електронског музичког система су Хју Ластид и Бенџамин Кнап, два научника са Стенфорд универзитета.

Биомјуз је, по речима Ластиде и Кнапа, справа која представља невероватан спој нашег ума и усавршене компјутерске електронике. Електроде смештене у тој „кациги“ на глави и у каишевима на рукама реаговаће на електронске сигнале које емитују мишићи ока, руку и шака. Потом ће се ти сигнали сливати у црну кутију у којој ће се претварати у дигитални код који ће, опет,

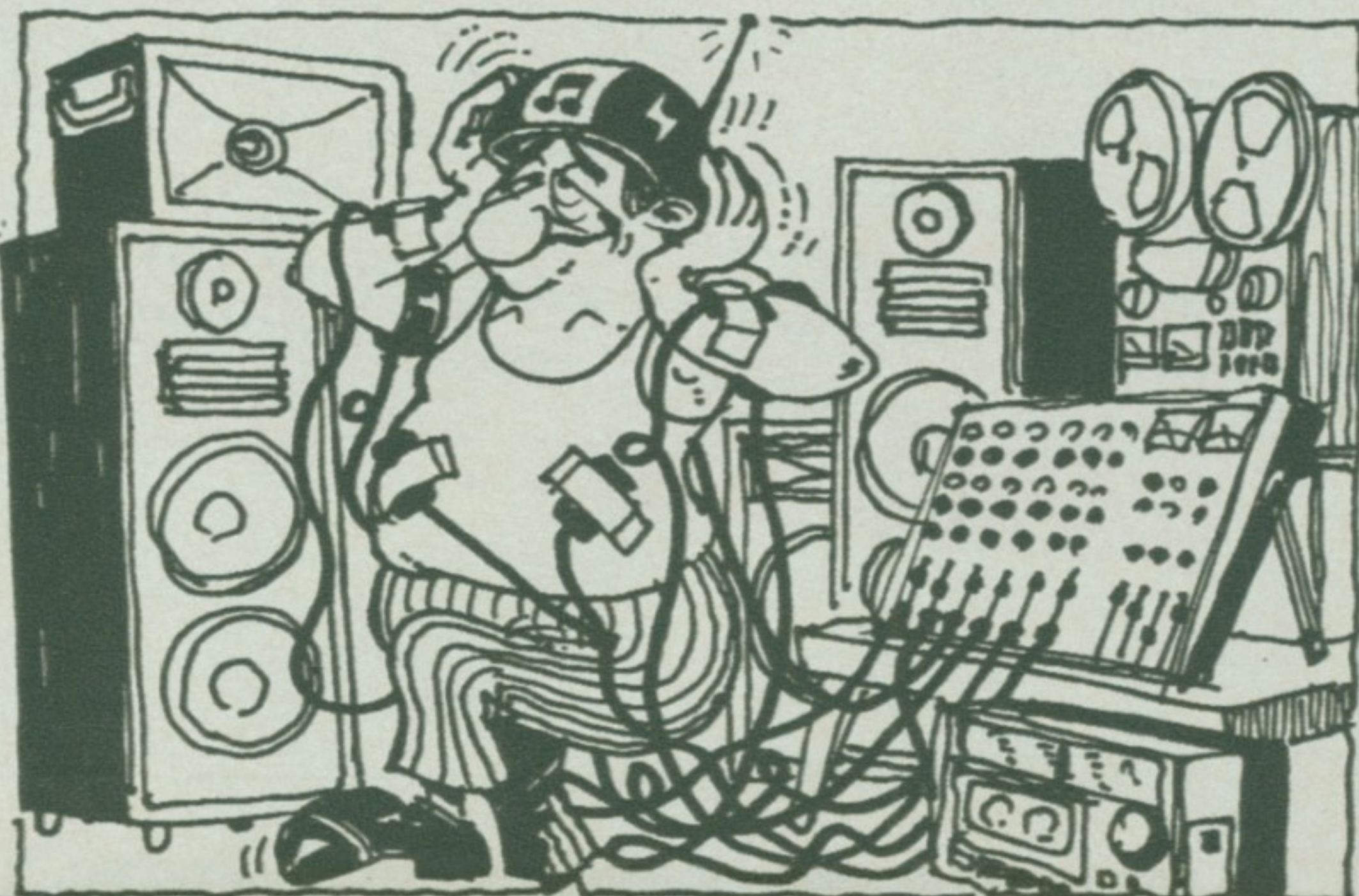
извлачити звуке са синтисајзера. На тај начин свако од нас моћи ће да свира својим телом и да подешава музику онако како му одговара.

Хју Ластид и Бенџамин Кнап сматрају да ова справа неће служити само за забаву. Пре свега, биомјуз ће моћи да употребљавају хендикепиране особе, али ће, можда, најбоље користити атлети-

чарима и спортистима уопште. Тако ће тркачи, на пример, моћи да слушају (!) своје тело док тренирају.

Коначно је дошло време да схватимо да наше тело представља прави симфонијски оркестар састављен од електронских гласова – кажу Ластид и Кнап, творци биомјуза.

Па, засвирајмо.

„ЗАБАВНИК” У НАШЕМ
ОКСФОРДУ

БОГОВИ СУ П

Оно што човек осети ступајући на Бранков трг нагони га да позавиди сликарима. Перо и празна хартија учине се, бар на трен, сиромашним алатом да се овековечи загрљај околних здања чије су кости од камена, очи од стакла, руке од креча, коса од земље печене...

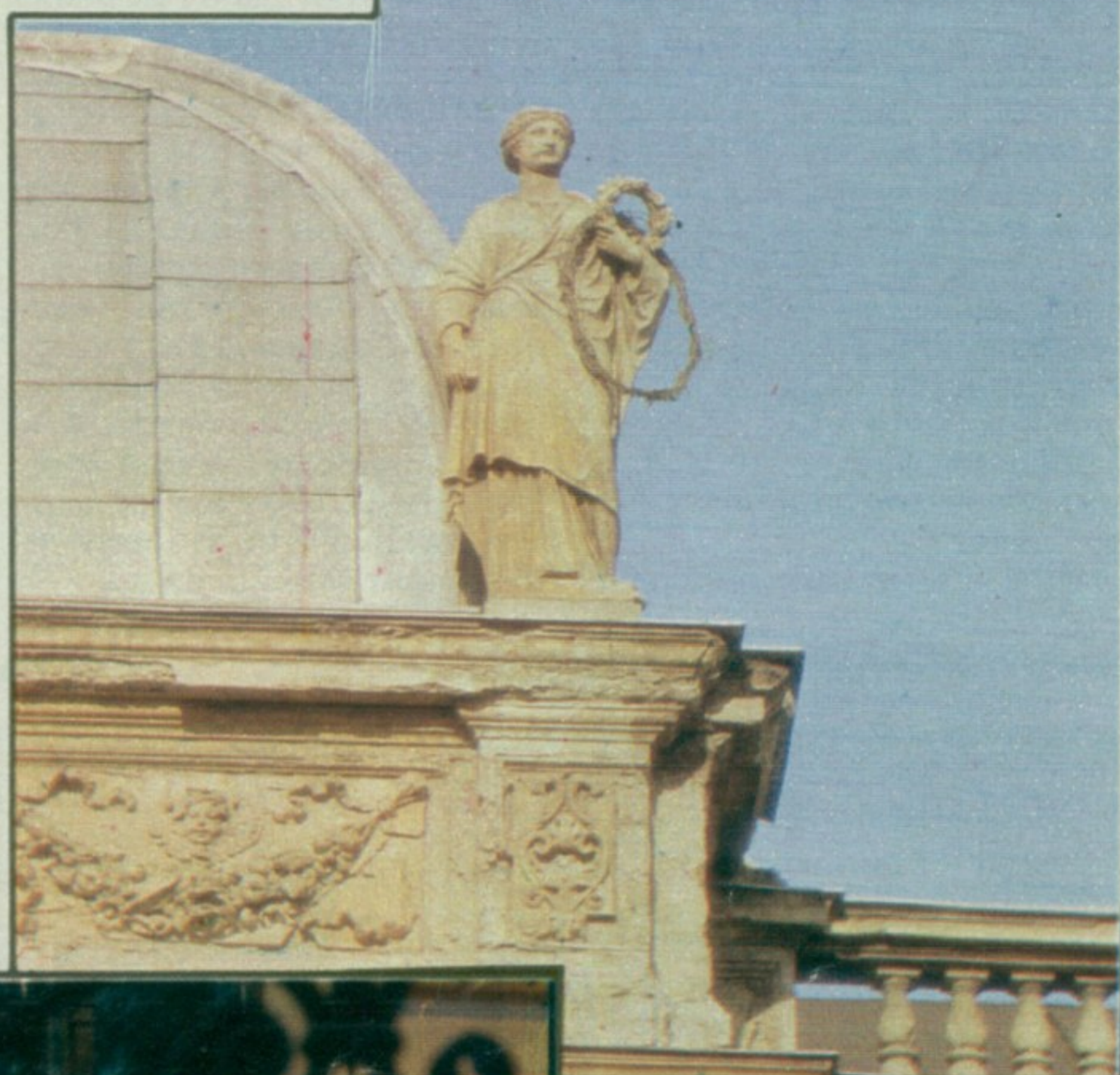
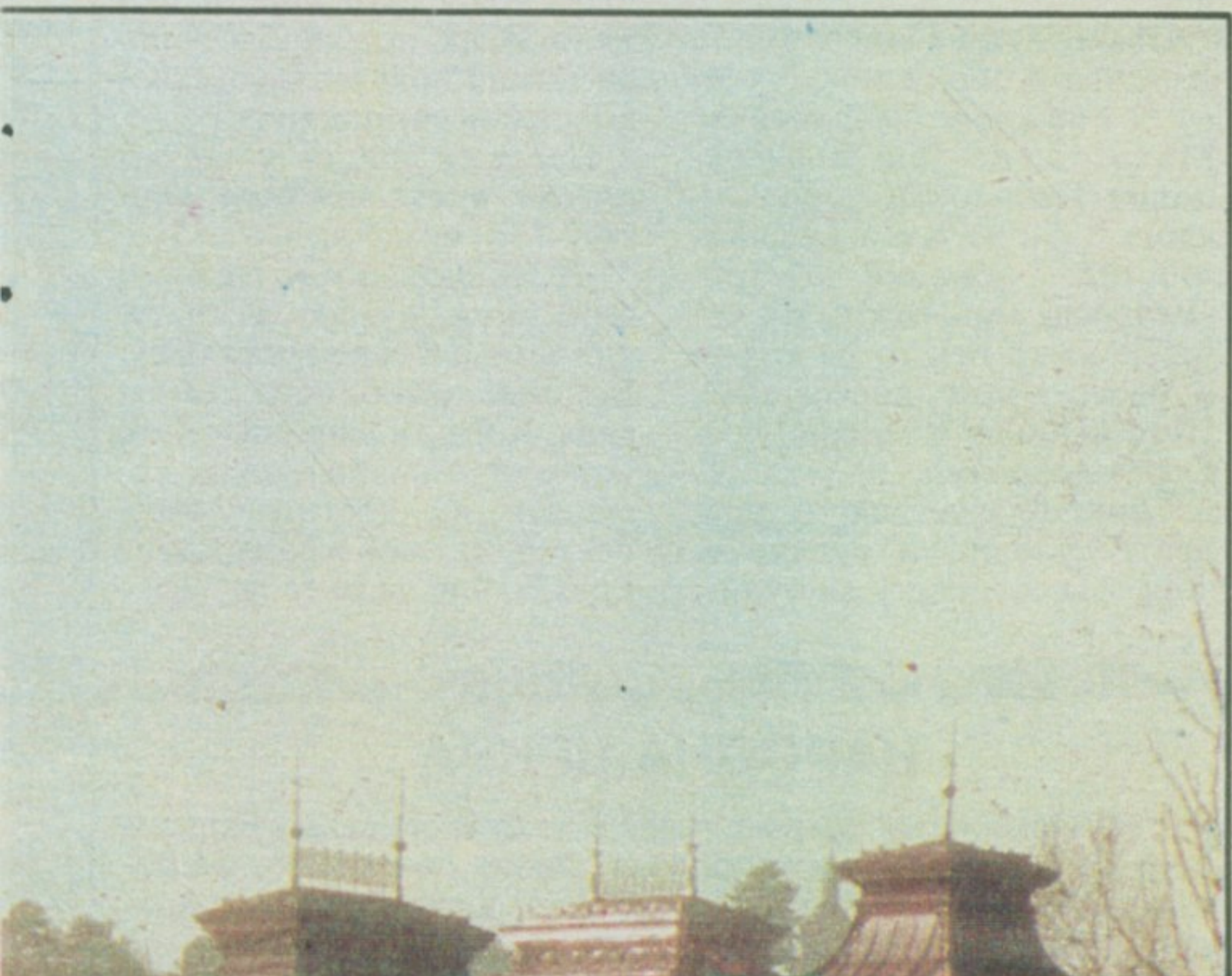
На свега два, можда три, хектара, Карловчани су минулих векова саткали богатство и лепоту. Ту су: Гимназија, Стефанеум, Палата народних фондова, Патријаршијски двор, Магистрат, домови барона Рајачића и Драгомира Поповића, Саборна црква, Римокатоличка црква, Капела Госпе Мира...

Са Трга истичу или, боље

речено, отварају га, балкански, неуредно распоређени сокаци чија свака кућа, сваки прозор као да зову намерника: откриј ме!

Густина лепоте, историје, уметности и архитектуре овде је толика да свако ко покуша да је опише мора да се огреши. На овом месту схвата се ограниченост новинског простора.

АМУ КАРЛОВЦЕ

Са огласне табле биоскопа „Стражилово“ вребају „Ружни, прљави, зли...“ (играју сутра), вечерас је „Апокалипса данас“, ускоро „Ловац на јелене“.

Преко пруге, на Дунаву, музика децем смеху је голицава шкрипа љуљашки и клацкалица.

Из чамца ловци извлаче дивљу свињу и срну одстре-

љену преко, у шумама на левој обали Дунава.

Црквени тсрњеви пропињу се да надвисе Фрушку гору. По свом вековном закону и распореду и ових дана кад смо били у Карловцима брујала су звона њихових храмова.

Ако постоје, богови би сишли на Фрушку гору, баш у Карловце. Можда и долазе, али домаћи љубоморно крију ту тајну.

СРПСКИ ОКСФОРД ИЛИ ХАЈДЕЛБЕРГ

У Сремским Карловцима данас живи око 8.000 људи. Од прошле године град је општинско средиште.

После свега што им се дешавало у овом веку, Карловчани мисле да су велики планови за обнову старе славе њиховог града чиста машта. Поменимо само да се предвиђа пресељење уметничких академија и факултета из Новог Сада и Београда. Тако би ово место постало српски Оксфорд или Хајделберг.

ВИНОГРАДИ

*„Кака чаша, така срећа
дајде ону, та је већа,
још и у ту винца ледна,
мени треба јоште једна”*
Бранко Радичевић

О карловачким виноградама и вину може да се приповеда и пише сатима, данима, годинама...

Римски писац Аурелије Виктор, из 4. века, забележио је да је цар Проб засадио лозу у Срему (у близини Sirmiuma, данашње Сремске Митровице) још 276 година после Христа. Како се лоза примила, најбоље сведоче безбројни записи о сремском и карловачком вину од тада до данас.

Извесни Галеоти, библио-

текар угарског краља Матије Корвина, рекао је половином 15. века за сремско вино „да је тако угодно да би исто или слично њему на целој земљи било тешко наћи”. Путописац Мелхиор Безолд пише 1584. године да је у Карловцима пио такво вино да му се чини „да од Беча није бољег пио...”

После Мохачке битке (1526) Турци су, освојивши Срем, уништили карловачке винограде јер вера забрањује Муслиманима пиће. После њиховог одласка крајем 17. века виноградарство васкрсава. Године 1751. у Карловцима је било засађено око 2.300 јутара винограда, а 1777. године путописац Вилхелм Таубе спомиње да карловачка вина не заостају за најбољим италијанским.

Мађарски статистичар Демијан наводи да је 1800. године у Карловцима било 2.232 јутра винограда и да се из њих добијало 125.334 акова вина.

Као најбоља и најтраженија спомињу се: карловачко црно, аусбрух, бермет, шилер...

Овако чувена вина имала су често и „политичку” улогу у историји карловачке Митрополије. Још је митрополит Ненадовић поклањао своја најбоља вина високим лицима у бившој Аустро-Угарској монархији, од којих је имао нешто да тражи и моли, у име „дискреције”. Исто је чинио и митрополит Стратимировић.

Своје благостање и процват, духовни и културни, који су постигли у минулим

вековима, Карловци имају да захвале својим виноградама, вредним рукама, поднебљу, земљи, сунцу...

Крајем прошлог века (1885-1895) карловачке винограде, чувене широм света, затрла је филоксера од које се виноградарство у овом крају дуго није опоравило. Ипак, подигнути су нови засади лозе на такозваној американској подлози.

После су дошли и светски ратови и све промене чији смо и ми сведоци.

Данашње карловачко вино није више чувено у свету, али земља и сунце остали су, бар приближно, исти као некада. Хоће ли данашњи Карловчани и њихови унуци покушати да достигну своје претке у виноградарству? Грех би био да се то не деси.

НАРОДНА ЦРКВА

Најзнаменитије црквене главе које су столовале у Карловцима су архиепископ и митрополит Павле Ненадовић, митрополит Стеван Стратимировић, патријарх Јосиф Рајачић, патријарх Герман Анђелић...

Доказ њихове бриге за живот народа и његово просвећивање су многе школе и задужбине које су подигли.

Осим непокретног имања (земље, школе, зграде) карловачка Митрополија имала је и свој новчани иметак, такозване фондове. Основани су у 18. веку. Ондашњи митрополити схватили су да је народу потребна, пре свега, просвета – школа. Зато је митрополит Павле Ненадовић 1749. године основао клерикални или школски фонд својим прилозима и прилозима манастира, свештенства и народа. Новац је даван на камату и фонд је растао. Из њега су издржаване Богословија, учитељске и више девојачке школе, а помагане су и гимназије. У прошлим вековима постојало је више од 50 таквих фондова.

После последњег рата цркви је одузето много непокретне имовине. Владика сремски, господин Василије, каже данас како се нада да ће све што је одузето бити ускоро враћено. Од хиљада хектара земље, винограда и шума које је црква вековима стицала и донедавно имала остављена су јој само два јутра винограда.

У Сремским Карловцима данас постоји шест православних и четири католичка црквена храма. На оближњој Фрушкој гори свило се и скрilo 18 манастира.

КАРОМ ИЛИ КАРОН

Као град Карловци су вероватно основани у средњем веку. Археолошка налазишта потврђују да су на овом простору људи живели још у млађе камено доба.

Први писани спомен у коме се помиње град потиче из 1308. године када се, под именом Каром или Карон, наводи као „племићки предикат” једне породице.

За турске владавине остало је више података о Карловцима. Словенско име Карловци први пут је записано 1553. године, а тек у новија времена додато је Сремски. Према турским изворима из 16. века насеље је имало око 600 кућа у којима је, поред Срба, живело и нешто Мађара и Турака. У месту су биле две православне и једна католичка црква.

БРАНКО РАДИЧЕВИЋ

Велики песник у Карловце се доселио 1835. године као једанаестогодишњи дечак. У њима је провео шест година, док није завршио гимназију. Бранко је заволео Карловце искрено и у својим песмама подигао му леп споменик каквим ретко који град може да се поноси.

Карловчани су му се достојно одужили. Године 1883. пренели су његово тело из Беча, где је умро 1853. године, на Стражилово. Ту и данас почива.

КАРЛОВАЧКИ МИР

Дугогодишњи „бечки рат” (1683-99) Свете лиге и Аустрије против Турске завршен је миром у Карловцима 1699. године.

Део овог рата је и Велика сеоба Срба 1690. године. Од Карловачког мира почиње по-

степенно и стално опадање Турске која је до тога времена држала готово целу Хрватску и Угарску. Границе су тада толико измењене на штету Турака да је Аустрија добила од њих све оне земље које је до свог слома 1918. године имала.

На месту где је потписан мир сада се налази капела Госпе Мира.

ГИМНАЗИЈА

Карловчани су врло рано добили школе: основну 1726, класичну 1731, гимназију 1791. и богословију 1794. године.

Митрополит
Стефан Стратимировић

За оснивање Гимназије највеће заслуге имају тадашњи митрополит Стеван Стратимировић и Димитрије Анастасијевић Сабов, грађанин карловачки. Митрополит који је желео да своме народу дарује једну трајну вишу школу наговорио је племенитог Сабова да је осигура новцем. Својим, за оно доба огромним, прилогом од 20.000 форинти омогућио је отварање гимназије јер су за примером Сабова пошли и други карловачки грађани и између себе сакупили готово исту своту.

Гимназија је била смештена у старој згради латинске школе у којој је читав век, до 1890. године, и остала. Те године је стара порушена а на истом месту сазидаана нова зграда, задужбина патријарха Германа Анђелића и његовог брата Стевана, свештеника митровачког.

Као пример угледа Карловачке гимназије нека послужи податак да се више од 250 њених бивших ђака помиње у нашим и страним енциклопедијама.

Д. Чварковић

Снимио:

Љубомир Патрновић

ЋУТАЊЕ ЗА ГИНИСА

Свакоме од нас догодило се, бар једном у животу, да се наљути, па по неколико минута ни са ким не проговори ниједну реч. Али, једно су минути, па и сати, а нешто сасвим друго – године ћутања. Зато готово невероватно звучи податак да је извесна госпођа Реније, Францускиња, после прекора свог мужа упорно ћутала равно 30 година.

Живела је у Версају као супруга високог краљевског службеника. Једног дана 1842. године, док је неуморно чаврљала, господин Реније љутито јој је рекао:

– Прекини већ једном! Причаш бесмислице!

Госпођа Реније муњевито је изјурила из салона зајупрена од беса. Данима после

ТРИДЕСЕТ ГОДИНА БЕЗ РЕЧИ

није је остала нема дајући јој знак сагласности климањем главе.

И тако унедоглед. Све до своје смрти, 1872. године, дакле пуне три деценије – госпођа Реније није проговорила ни једну једину реч!

Слична прича поновила се пре нешто више од једног века. Џорџ Бебеј из Манчестера развео се од своје жене Харијет јер пуних осам година није с њим проговорила ни реч. Кажу да је непосредно после развода добила тридесетак брачних понуда!

показују да ћутљиви, затворени људи, чешће оболевају од оних који радо разговарају. Онај ко верује да је ћутање злато и не испољава осећања производи хормоне који слабе општу отпорност. То, у првом реду, важи за мушкарце којима осећаји некако теже прелазе преко језика (или, можда, у томе грешимо?).

Такво ћутање је, пише западњонемачки „Квик“, велики напор, оптерећује и изазива главобољу, чир на желуцу, болести срца, па чак и рак! Благотворно дејство које на-

тога није хтела да говори не само са својим мужем него ни са било ким. Најзад је господин одлучио да се извини својој жени и каже јој да није баш све тако мислио. Но, жена га је гледала равнодушно и није ништа узвратила.

Пролазили су дани, недеље, месеци... Чак и кад јој је дошла кћерка да је замоли за дозволу да се уда, мадам Ре-

Једна латинска пословица каже: природа нам је подарила један језик и два уха да би нас опоменула да мање говоримо а више слушамо. Али, судећи по резултатима неких научних истраживања, ко се од срца не наприча – тај слаби одбрамбену снагу свог организма.

Студије тексашког професора Џ. В. Пенбејкера, наиме,

ступа када неко отвори душу и исприча своје невоље одавно је познато – некад из исповедаоница, данас више из ординација психотерапеута – а сада постоје и научни докази за то.

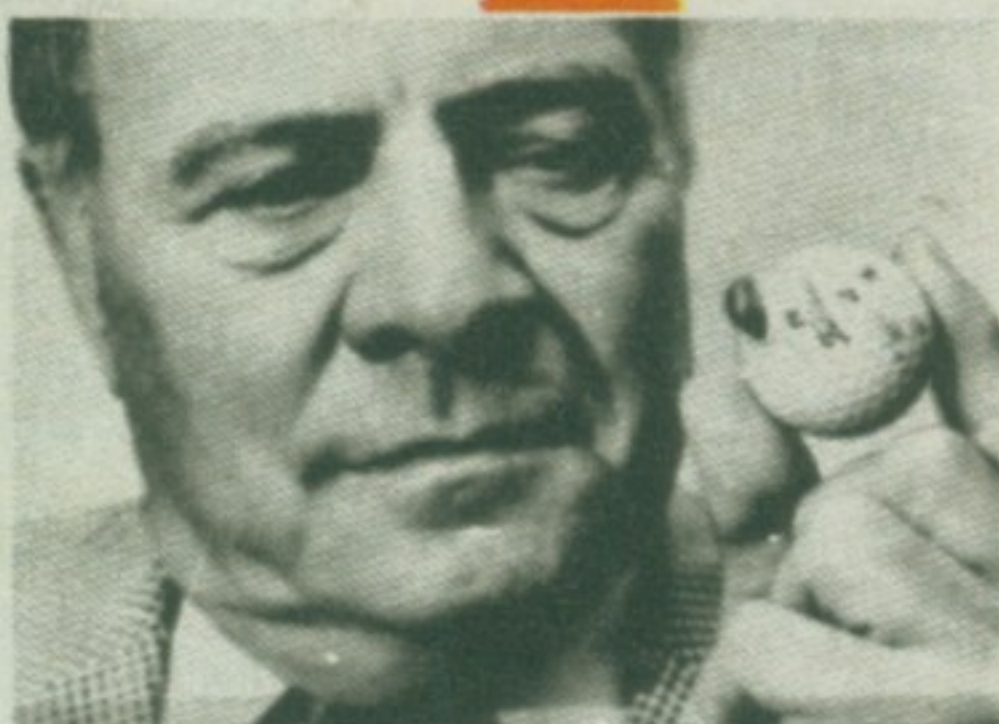
Очигледно, убудуће би с великом резервом требало гледати и на чувене речи Достојевског: „Ћутање је велики дар!“

С. Марковић

ЖИВОТ ПИШЕ ДРАМЕ

СПАСОНОСНА ЛОПТИЦА

Оливер Ентони
са својим
јединственим трофејом

Оливер Ентони и његова супруга запрепашћено су гледали у младића који им је прилазио с упереним револвером...

Илустровао: Брана Јовановић

Кад сам видео тог младог човека како трчи према нама, помислио сам да је то још један од оних досадних цогера који нас ометају на голф-теренима – прича шездесет-једногодишњи Оливер Ентони. Можда је нашао голф-лоптицу па сад хоће да ми је врати, прошло ми је кроз главу. Тек кад се приближио на десетак метара, доживео сам шок. Прва реакција ми је била да се приближим својој супрузи и станем уз њу. Запрепашћено смо гледали младића како нам прилази с упереним револвером.

Само једно „клик“

Оливер Ентони је, кад год је било лепо време, проводио викенде са супругом на голф-теренима. И те септембарске суботе прошле го-

дине кренуо је са Донилин на игралиште „Дејви Крокет“ крај Мемфиса у америчкој држави Тенеси.

У једном тренутку Оливер је учинио погрешан потез. Замахом је штапом за голф и хитну лоптицу у жбуње. Донилин му је управо помагала да је нађу кад су угледали непознатог младића.

Његов изглед одавао је особу спремну на све. Упереног револвера наредио је Оливеру да му сместа да сав новац који има. Поглед му је деловао застрашујуће, очи су му биле закрвављене. Наркоман који није презао ни да убије само да би дошао до пара и купио дрогу, сазнали су касније.

– Осврнуо сам се око себе – сведочи даље Оливер Ентони – никога на видику. Донилин и

ја сасвим сами са унезвереним човеком који сваког тренутка може да нам пресуди. Ни сам не знам откуд ми таква храброст, тек – подигао сам штап за голф који сам држао у руци и запретио да ћу га употребити само ако такне Донилин или мене. Моје претње као да су га још више разбеснеле. Пре него што сам успео да замахнем штапом, младић је почео да пуца. На нашу срећу, био је омамљен, дрогиран. Први метак зарио се у земљу, други је просвирао кроз жбуње остављајући за собом траг дима.

Кад је испалио ни сам више не знам који метак по реду, осетио сам страховит бол. Погодио ме у бутину. Заурлао сам и сручио се на земљу. Избездумљена Донилин клекла је крај мене. Немо смо га гледали. Он је коракнуо и стао изнад нас. Поново је нанишанио. Сад ће опалити и то је крај, мислио сам. Али, као да нас је спасло само провиђење. Да ли се пиштољ заклочио или у њему више није било метака, не знам, чуло се само једно „клик“ и – ништа. И сам очигледно збуњен неочекиваним обртом, наркоман је побегао.

Чудесни трофеј

Збуњени и на смрт преплашени остали смо тако на земљи још неколико тренутака. Тек кад се изгубио у даљини, Донилин је скочила и отишла по кола за возњу по голф-терену. Помогла ми је да се придигнем и сместим у седиште а онда је кренула ка управној згради. Мисли су ми биле ускомешане, плашио сам се да ћу умрети.

Чим смо стигли, Донилин је отрчала да позове хитну помоћ а мој друг Дејвид помогао ми је да легнем на једну клупу. „Па ја не видим ни трага крви“, сећам се да ми је рекао и саветовао да скинем панталоне да заједно погледамо рану.

На бутини је била гадна огреботина, али ни капи крви. Тек тада је Оливер Ентони схватио шта се заправо догодило. Извукао је лоптицу за голф из џепа – метак се зарио у њу.

Имао је луду срећу. Сада свима показује чудесни трофеј – лоптицу с метком.

Младић по имену Дејв Џонс убрзо је ухваћен. Ничега се није сећао. Смештен је у установу за лечење наркомана. Има само 17 година.

В. С.

БЕЛИ СТРЕЛАЦ

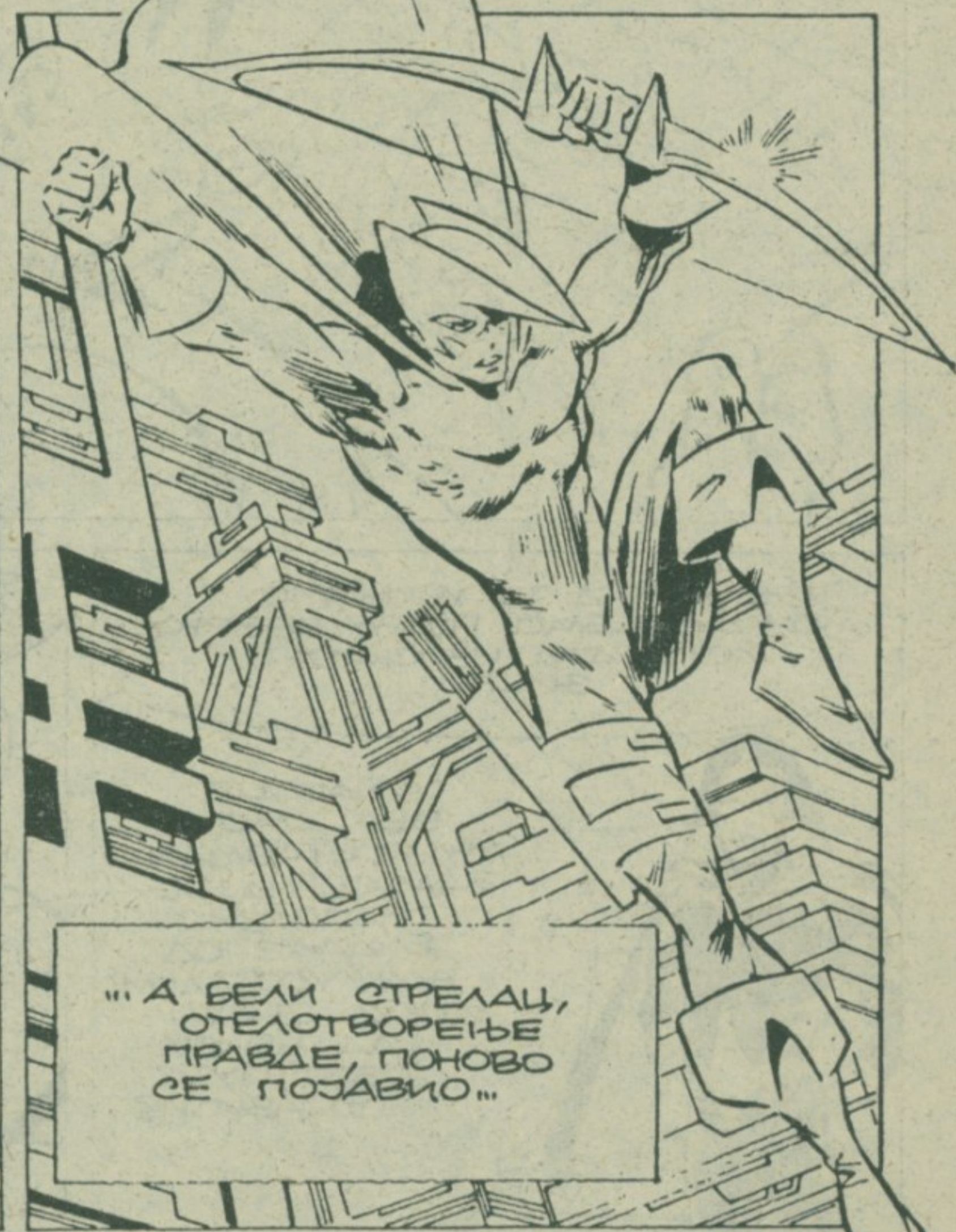
ПИСМЕ: FRANCOIS CORTEGGIANI

ЧРТА: JEAN - YVES MITTON

3. ЕПИЗОДА
ЦИРКУС

... ЈЕР МАГИЧНА СТРЕЛА, СИМБОЛ СЛОБОДЕ, ИЗНЕ-НАДА ЈЕ НЕ-СТАЛА ИЗ ВЕЛИКОГ КРИСТАЛНОГ БЛОКА У КОМЕ ЈЕ ЧУВАНА...

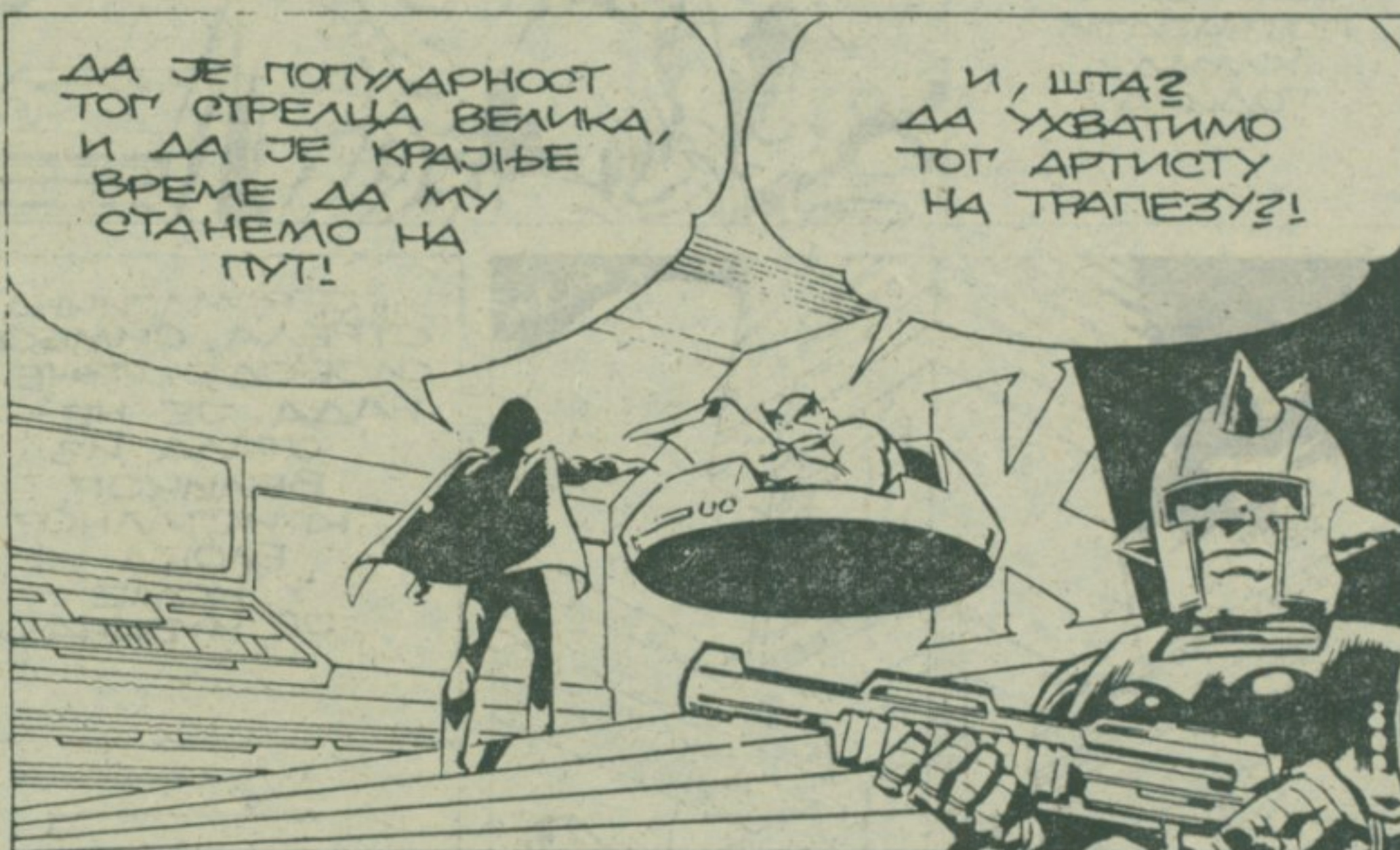

КАО ЗНАК СВОЈЕ МОЋИ, ПОДИ-ГАО ЈЕ ВИСОКУ КУЛУ ЧИЈА СЕ ЗАСТРАШЉИВА СИЛУЕТА ВИДЕЛА ИЗ СВАКОГ КУТКА ГРАДА... АЛИ, У СРЦИМА ЖИТЕЉА ШЕРБУА ТИ-НАЛА ЈЕ НАДА...

© Copyright by Strip Art Features

1

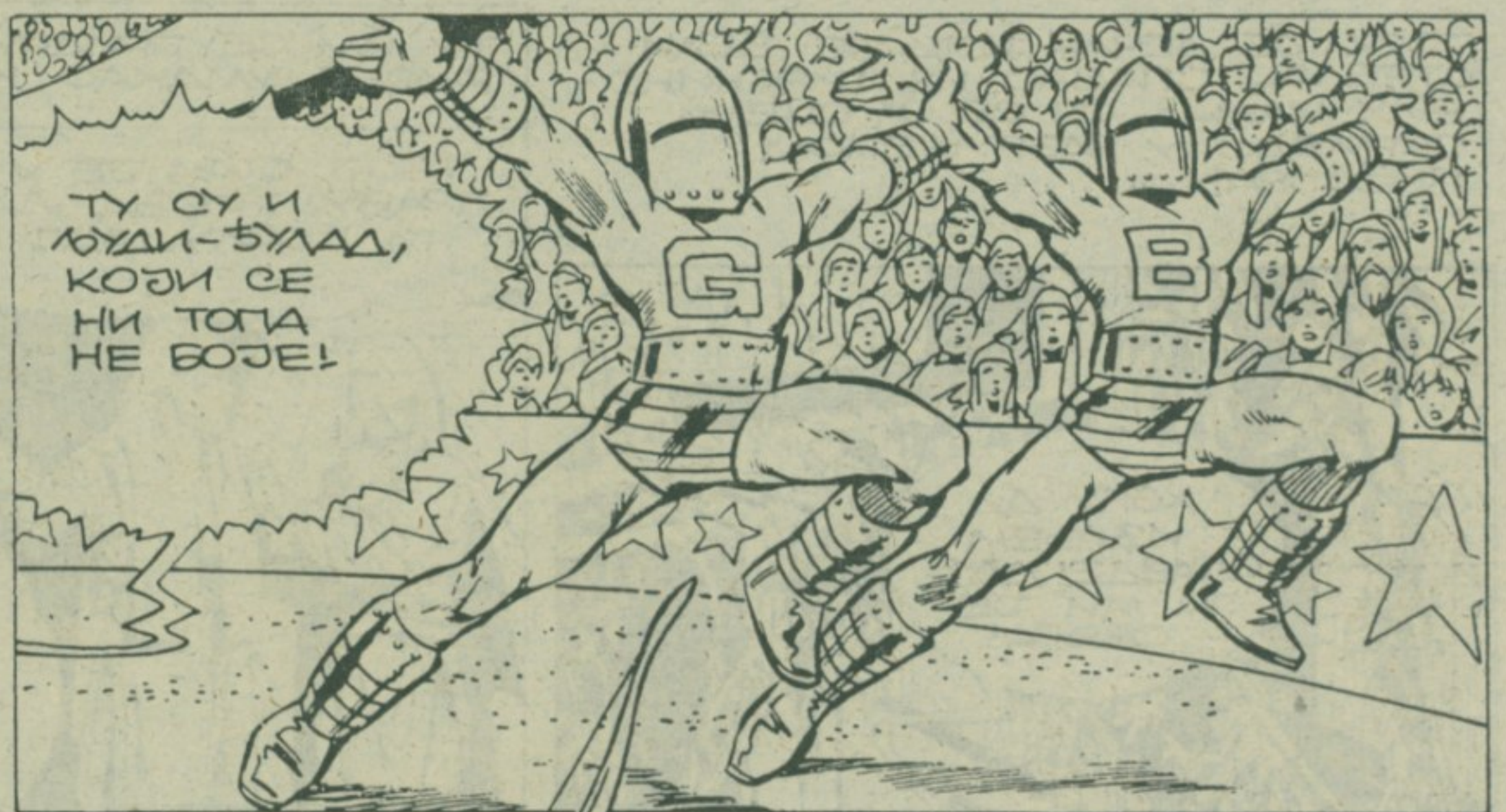

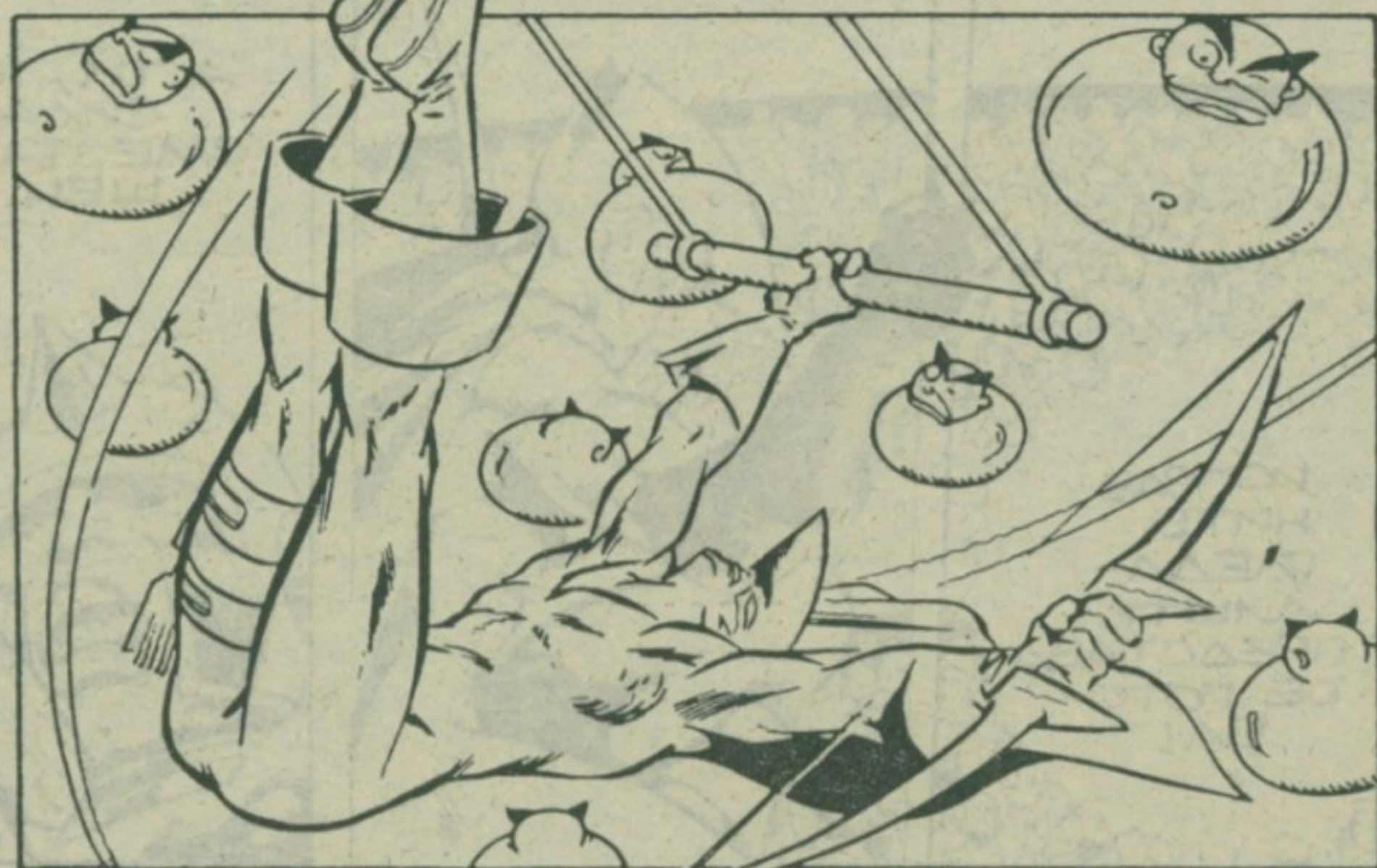
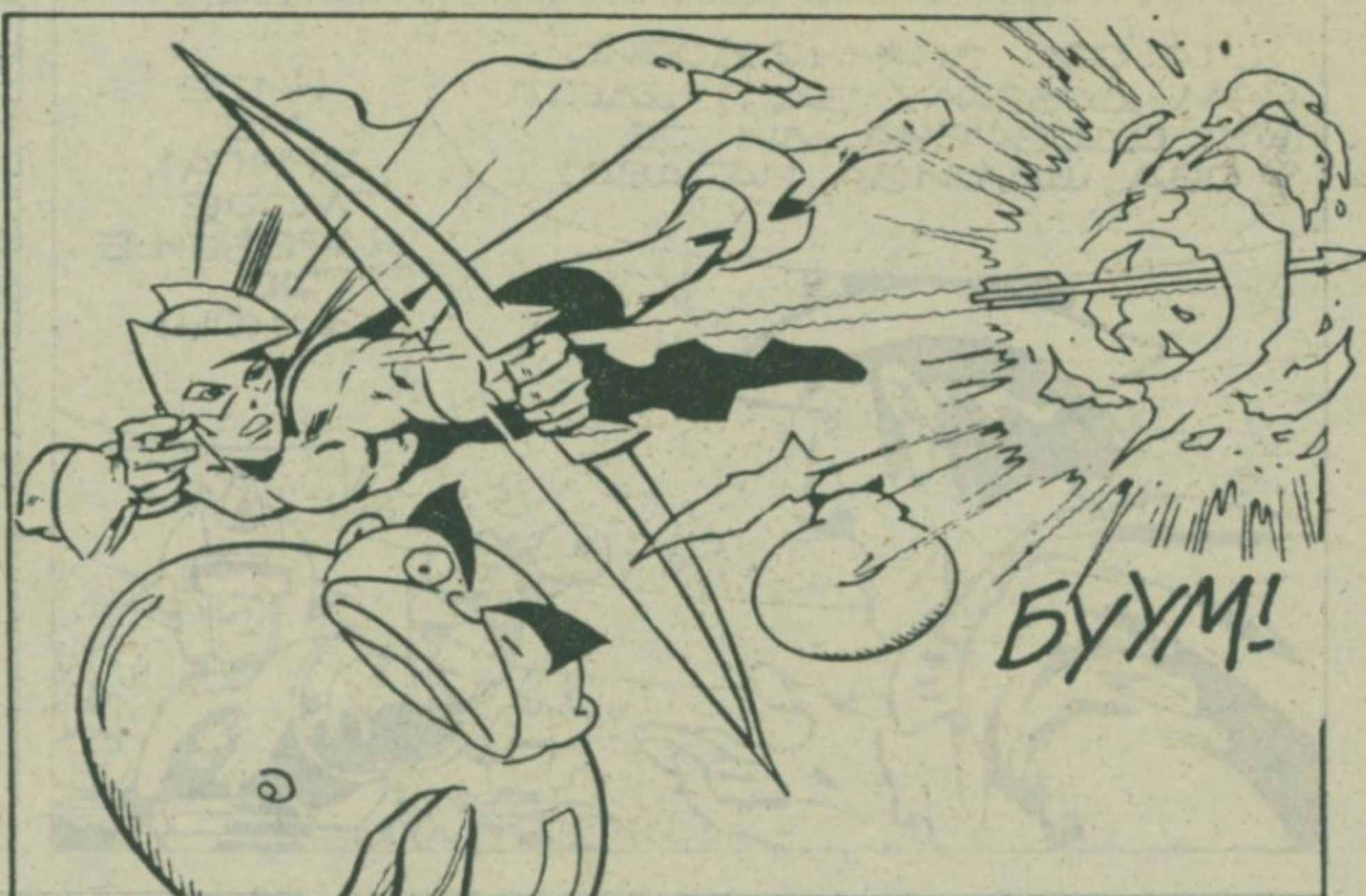

ТОРК ЈЕ ДЕЧАК КОГА ЈЕ БЕЛИ
СТРЕЛАЦ СПАСАО ИЗ ТИРАНИНО-
ВИХ КАНЦИ. ОН СЕ СА ОЦЕМ
СКРИВАО У РАЗРУШЕНОМ
ПРЕДГРАЂУ...

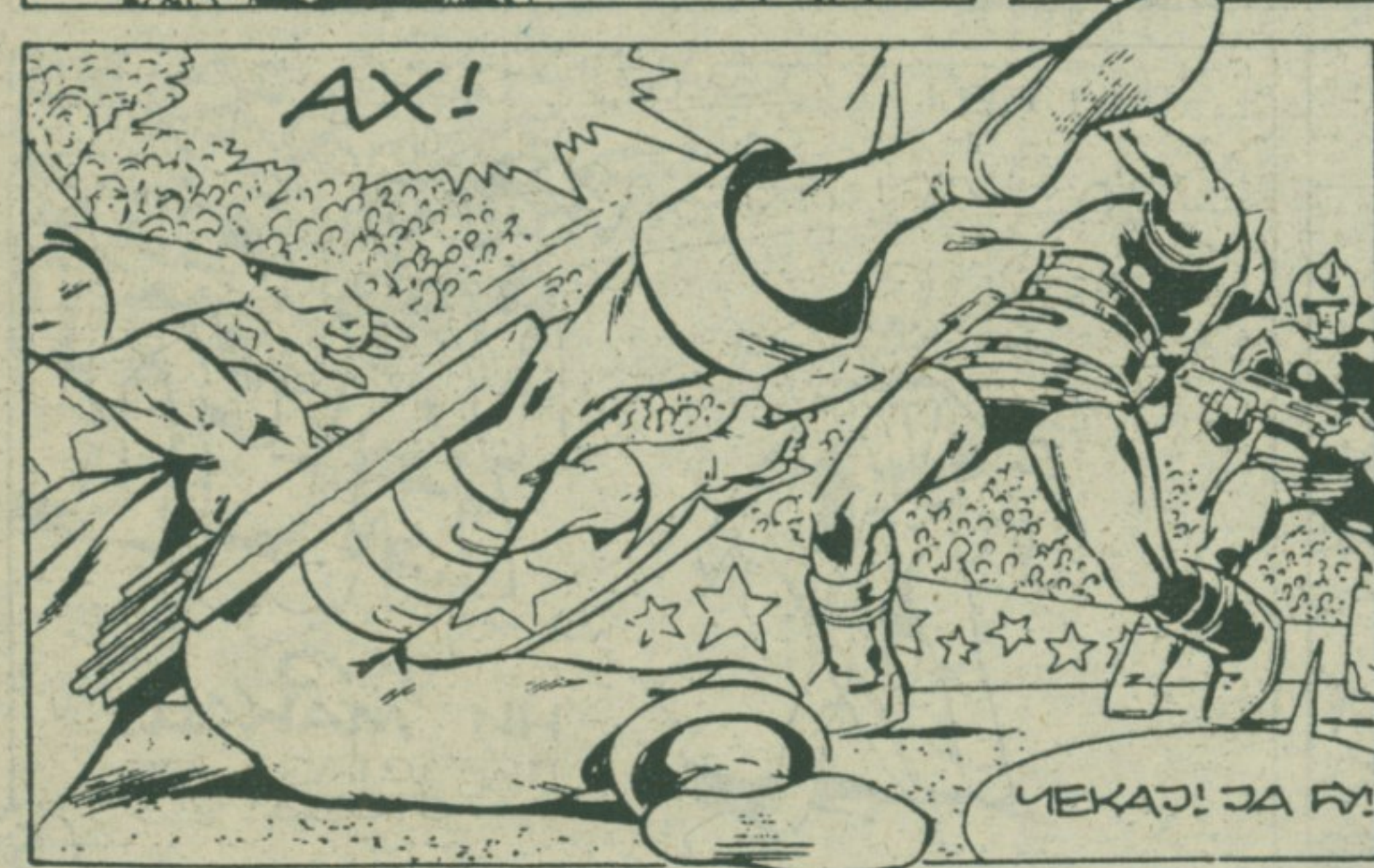
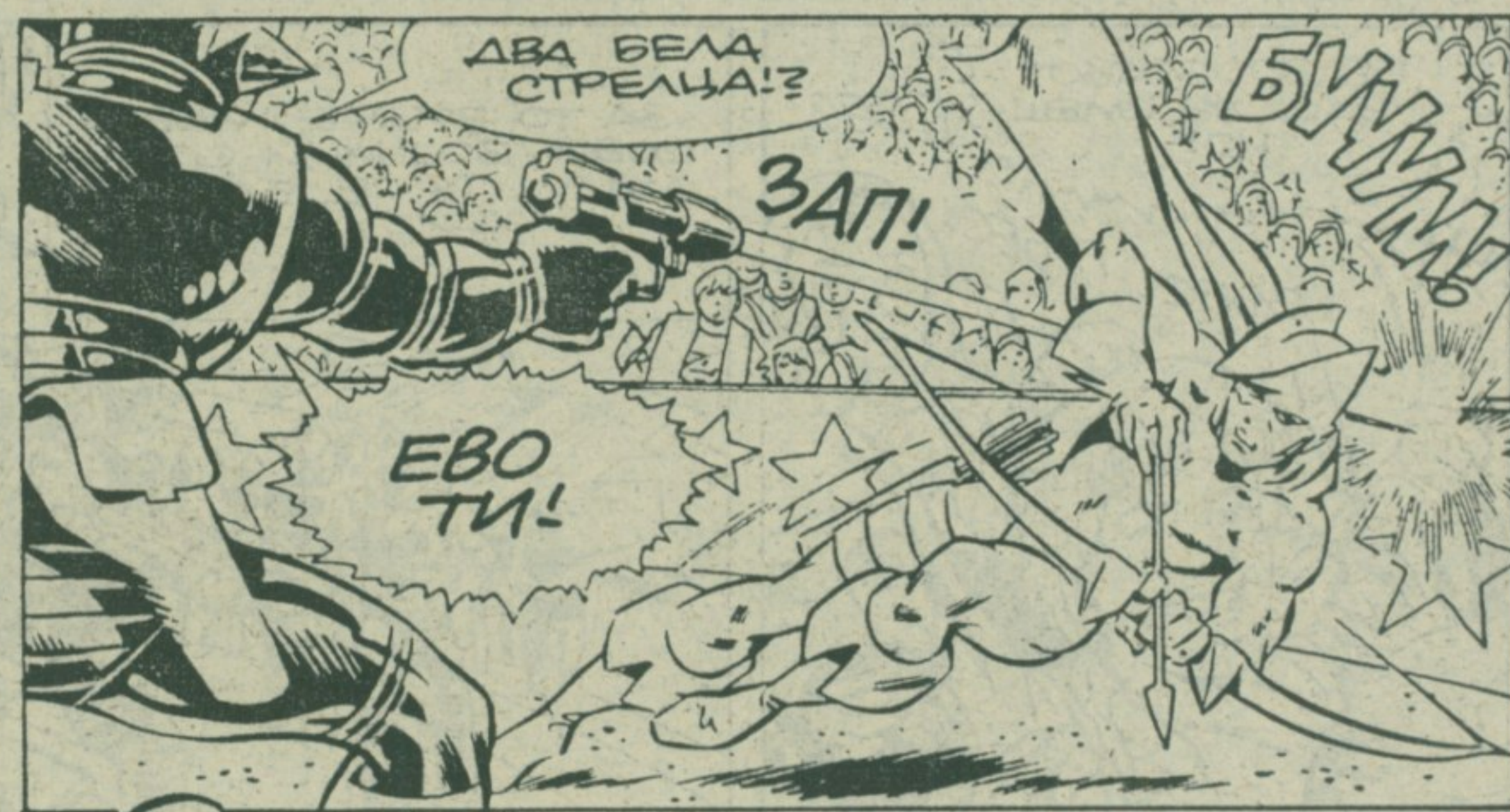
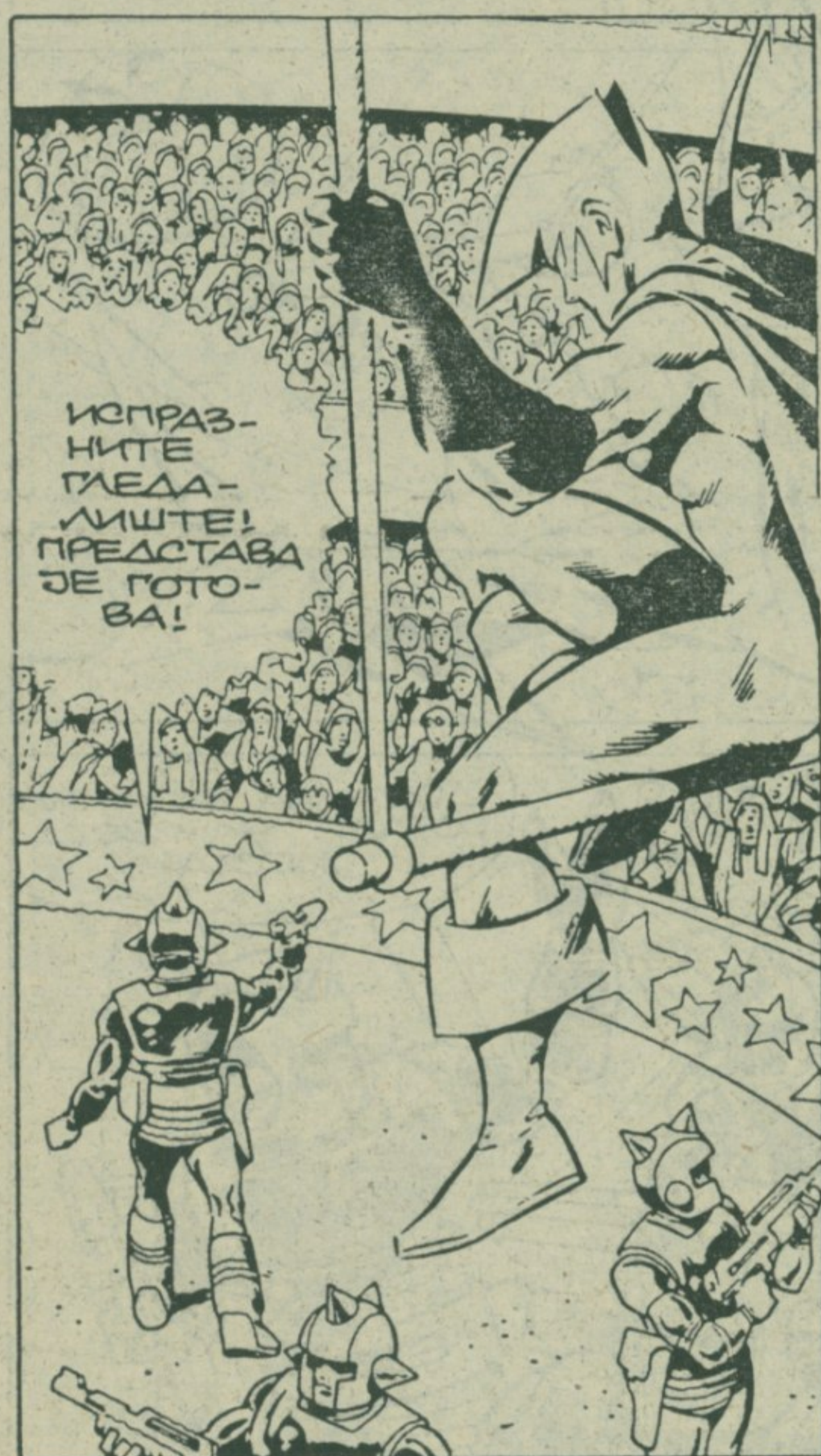
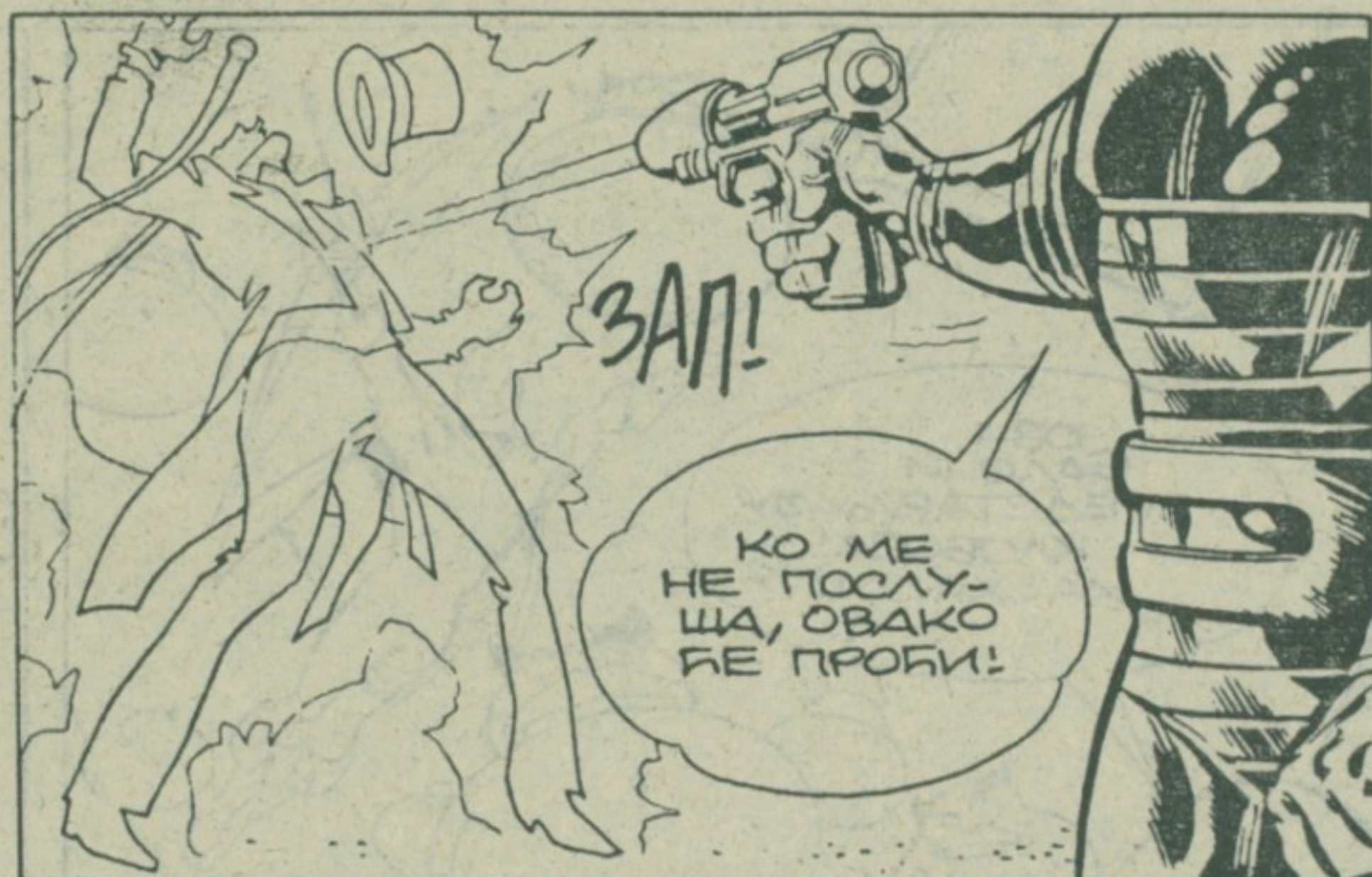
ТУ ИМ СЕ ПРИДРУЖИО И ПРОФЕСОР АРКО. ОН ЈЕ
ТАКОЂЕ УМАКАО КЛОВСОВИМ ПЛАГЕНИЦИМА...

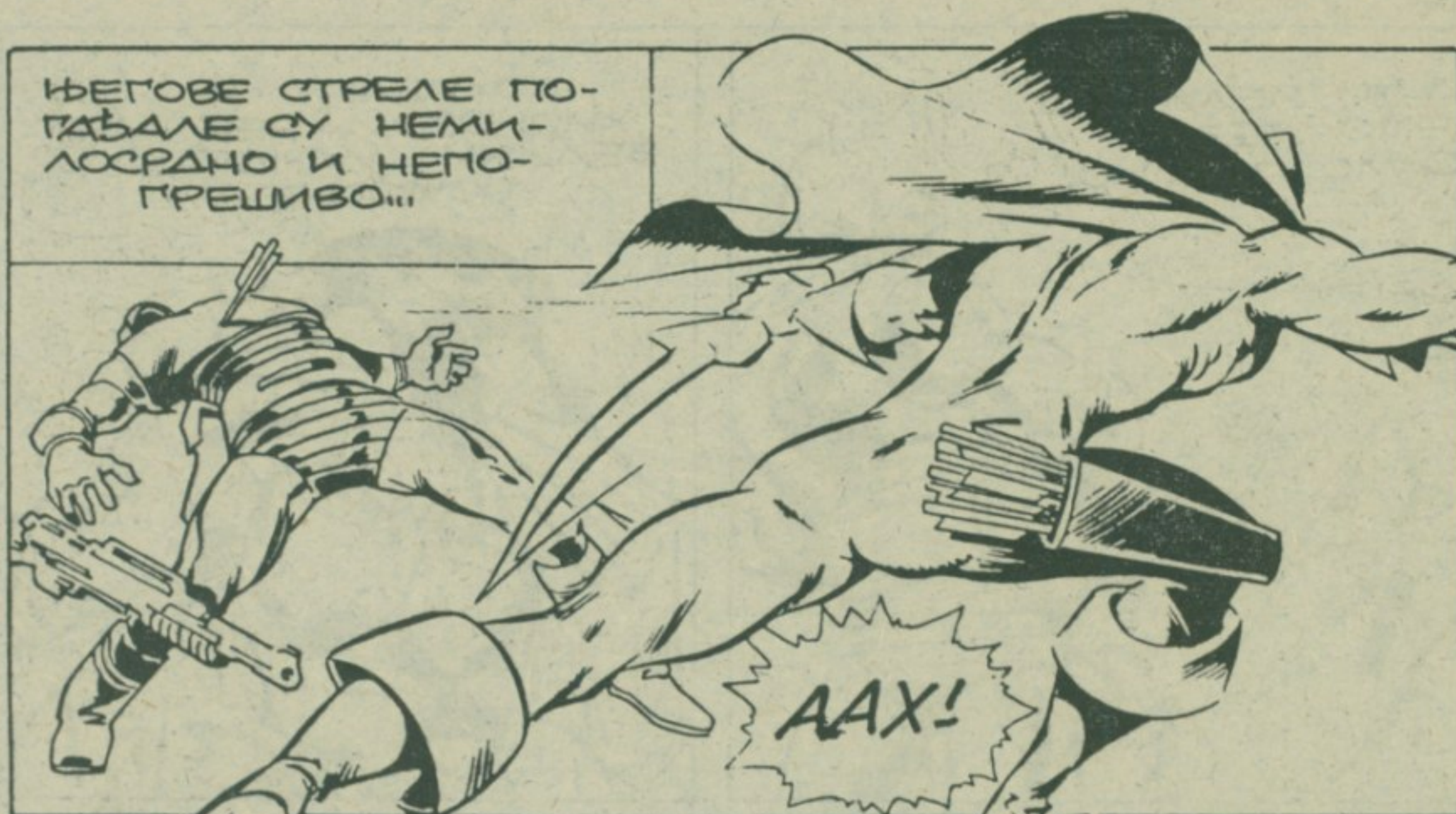

НИКО НИ МАКАЦ!
ПРЕДСТАВА ЈЕ ГОТОВА!

ЊЕГОВЕ СТРЕЛЕ ПО-
ГЉАЛЕ СУ НЕМИ-
ЛОСРДНО И НЕПО-
ГРЕШИВО...

ААХ!

КАДА ЈЕ ПОНОВО ЗАПЕО ЛУК...

НЕМОЈ!
ПРЕДАЈЕМ
СЕ!

СТРЕЛЦУ СЕ ИЗ
ЛЕВА ПРИКРАО ВОЈНИК...

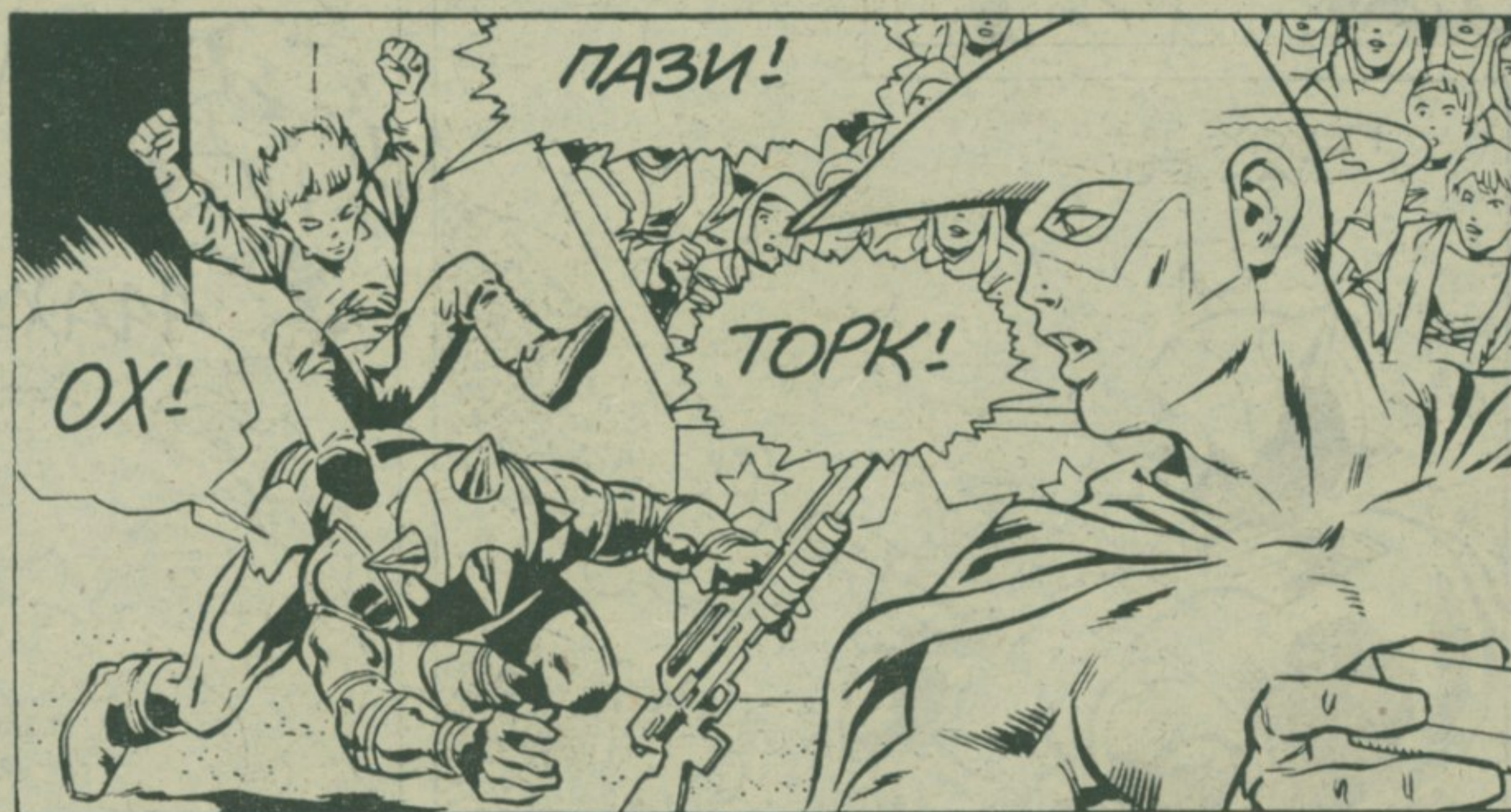

ПРЕ-
ДАЈ СЕ!
БАЦИ
ОРУЖЈЕ!

И НЕ САЊА
ДА ГА ИМАМ
НА НИШАЊУ!

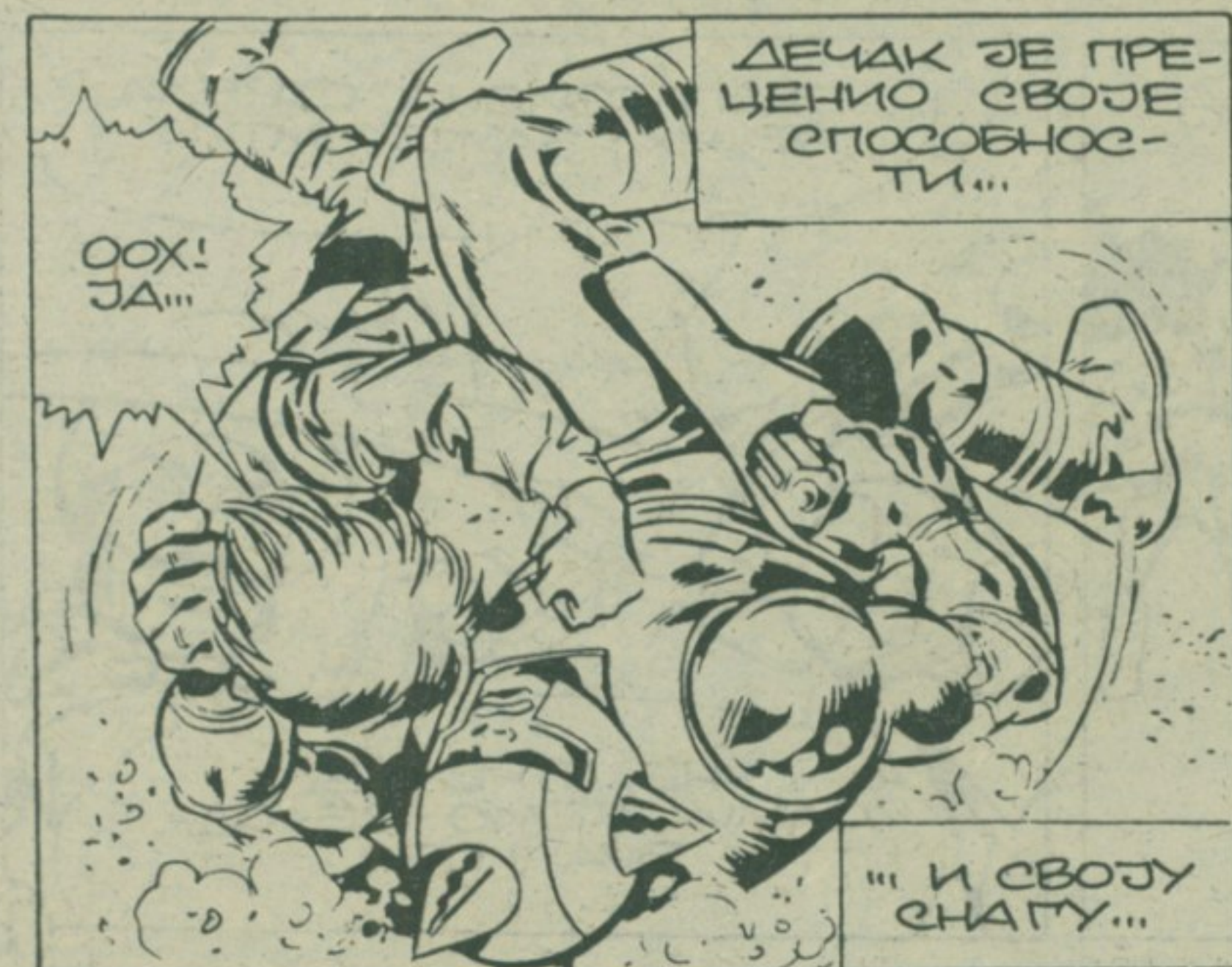
ДОСТА
ЈЕ БИЛО
ИГРЕ!

ПАЗИ!

ОХ!

ТОРК!

ООХ!
ЈА...

ДЕЧАК ЈЕ ПРЕ-
ЦЕНИО СВОЈЕ
СПОСОБНОС-
ТИ...

... И СВОЈУ
СНАГУ...

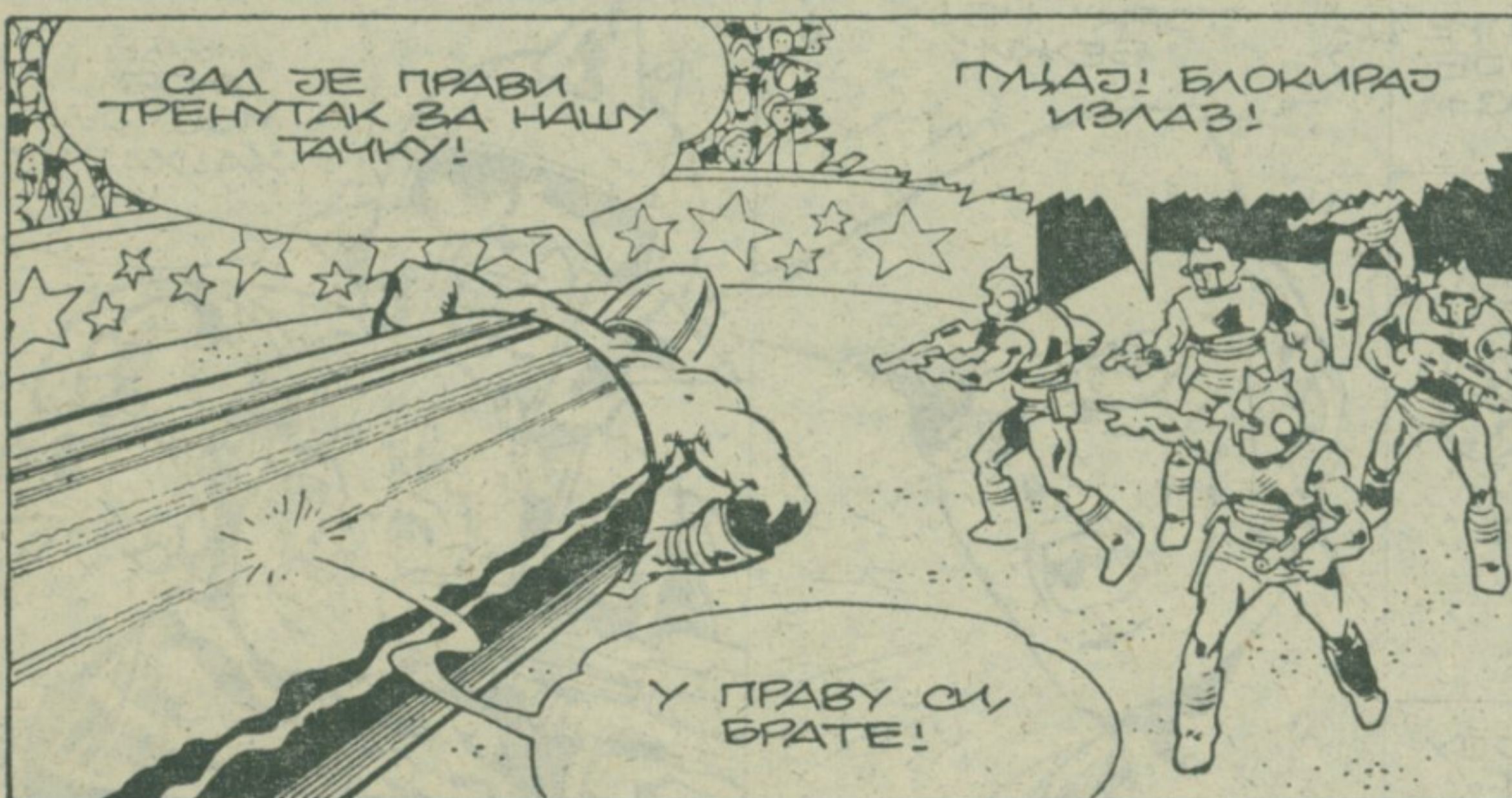

ТОРК! НЕ!
БЕЖИ!

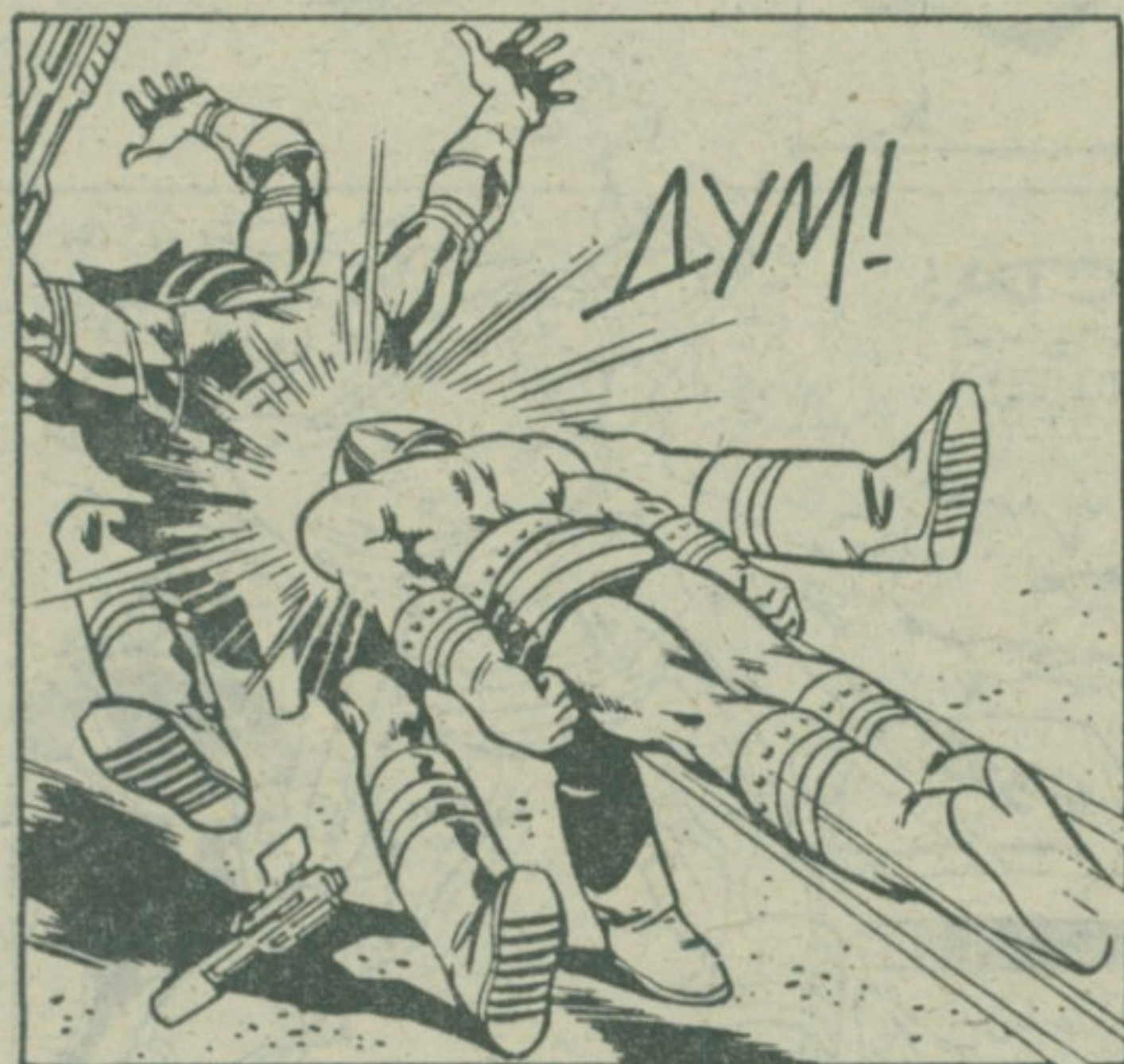
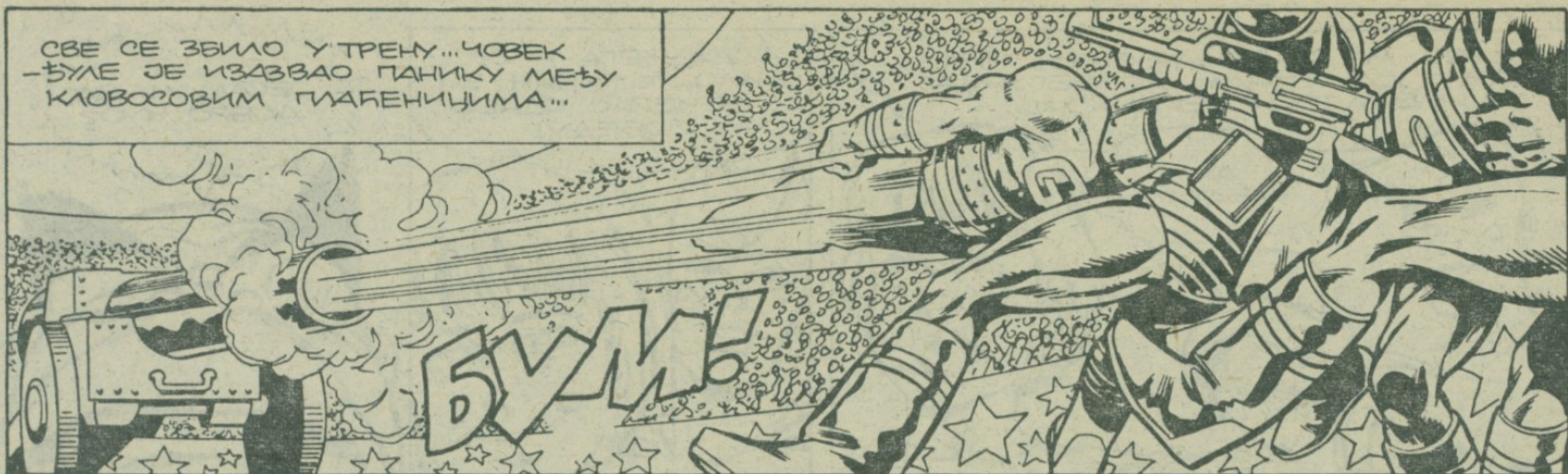

НЕБЕ
МОЖИ!
МОЈ ЈЕ!
ХА! ХА! ХА!

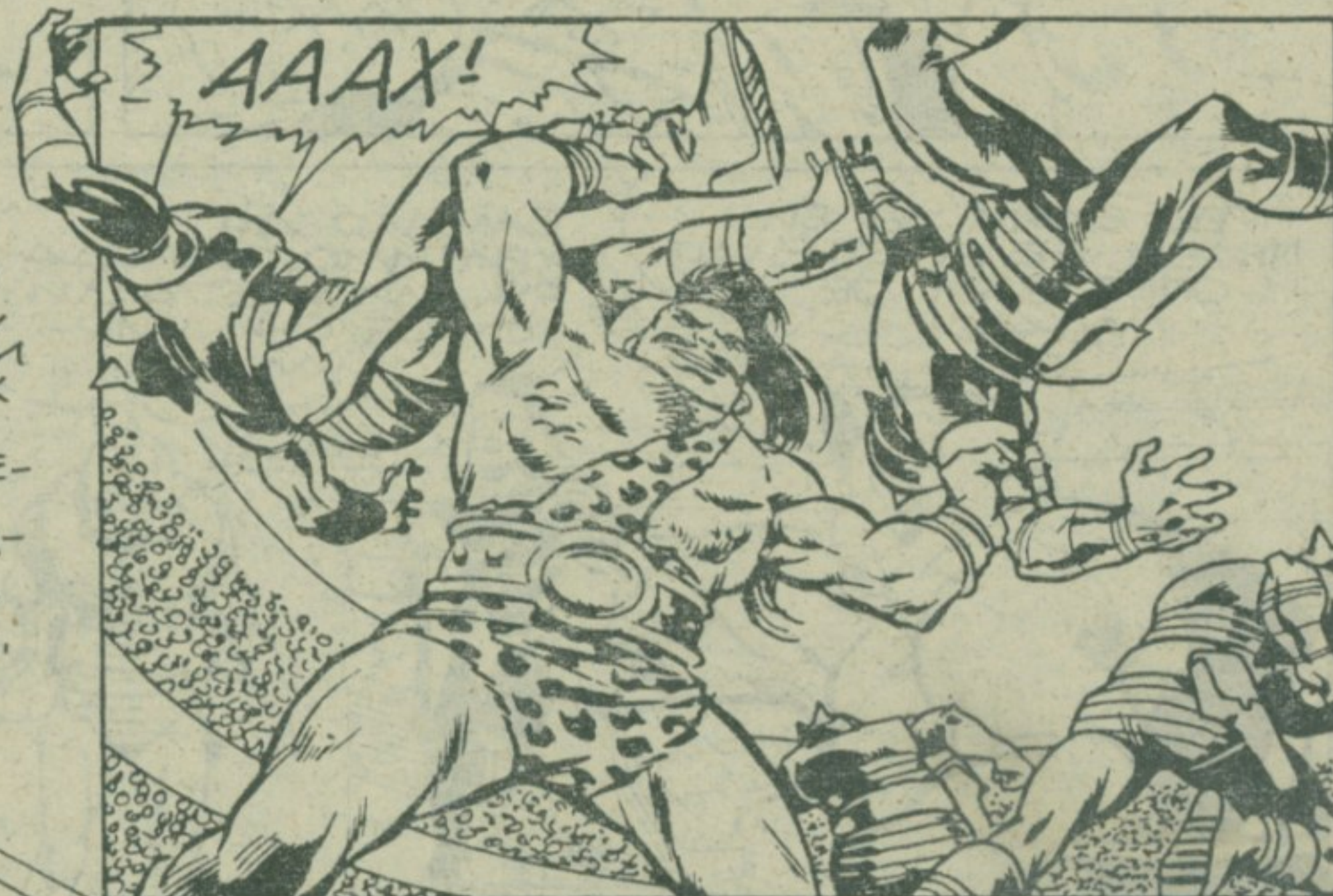
7

СВЕ СЕ ЗБИЛО У ТРЕЊУ... ЧОВЕК
— БУЛЕ ЈЕ ИЗАЗВАО ПАНИКУ МЕЂУ
КЛОВСОВИМ ГЛАВЕЊИЦИМА...

ОНДА
ЈЕ НА
СЦЕНУ
СТУПИО
КОРОН,
НАЈЈАЧИ
ЧОВЕК
СВИХ
ВРЕМЕ-
НА,
И ПОКА-
ЗАО
СВОЈУ
СНАГУ...

ЗАТИМ СУ УТРЧАЛИ КЛОВНОВИ,
ЖОНГЛЕРИ, ЕКВИВЕРИСТИ И
ФЕЛИНА СА СВОЈОМ ЗВЕРКОМ...

ОВО ЈЕ СЈАЈНА ПРЕД-
СТАВА, АЛИ НА ЖАЛОСТ,
НЕПОНОВЉИВА!

ДА! ВЕГ САМ ИЗДАО НА-
РЕЂЕЊЕ ДА СКЛОПЕ ША-
ТОР! ОДМАХ ПРЕЛАЗИМО
ГРАНИЦУ И БЕЖИМО
ШТО ДАЂЕ!

АЛИ, ПОНЕГДЕМО
И ЛЕГЕНДУ О БЕЛОМ
СТРЕЛЦУ, НАШЕМ ЗАШТИТ-
НИКУ...

... И СВИХ ОНИХ КОЈИ ПАТЕ!
ПРИЧАЈТЕ ЈЕ ГЛАСНО, КАД
ГОД ВАМ СЕ УКАЖЕ
ПРИЛИКА!

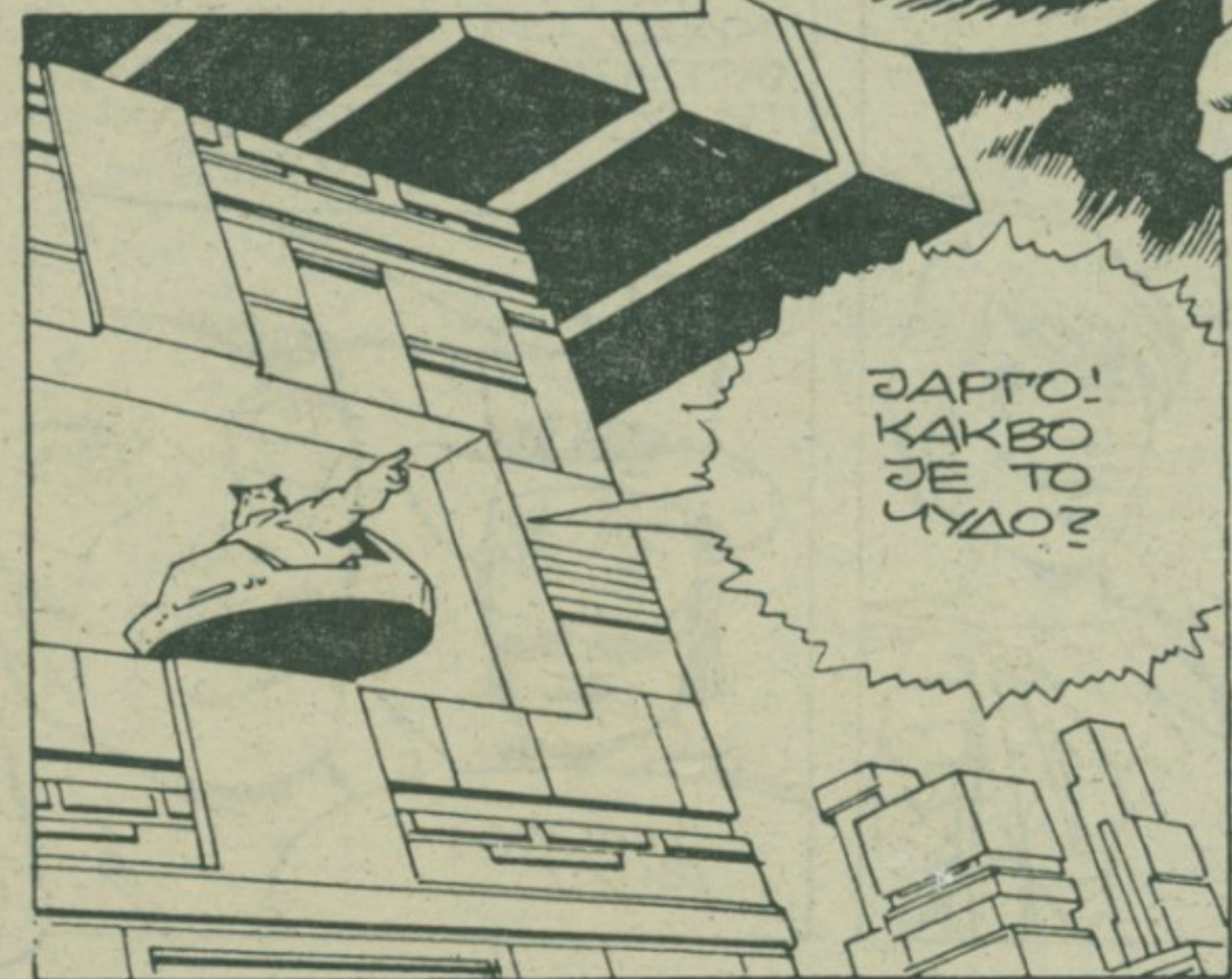
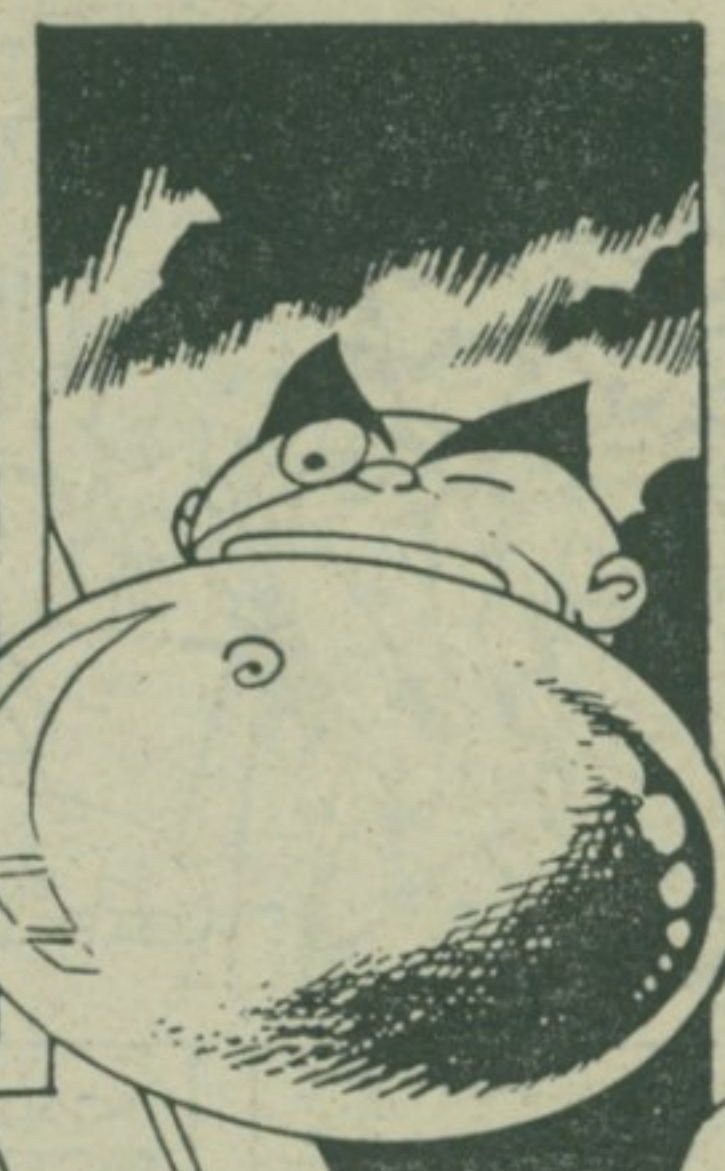
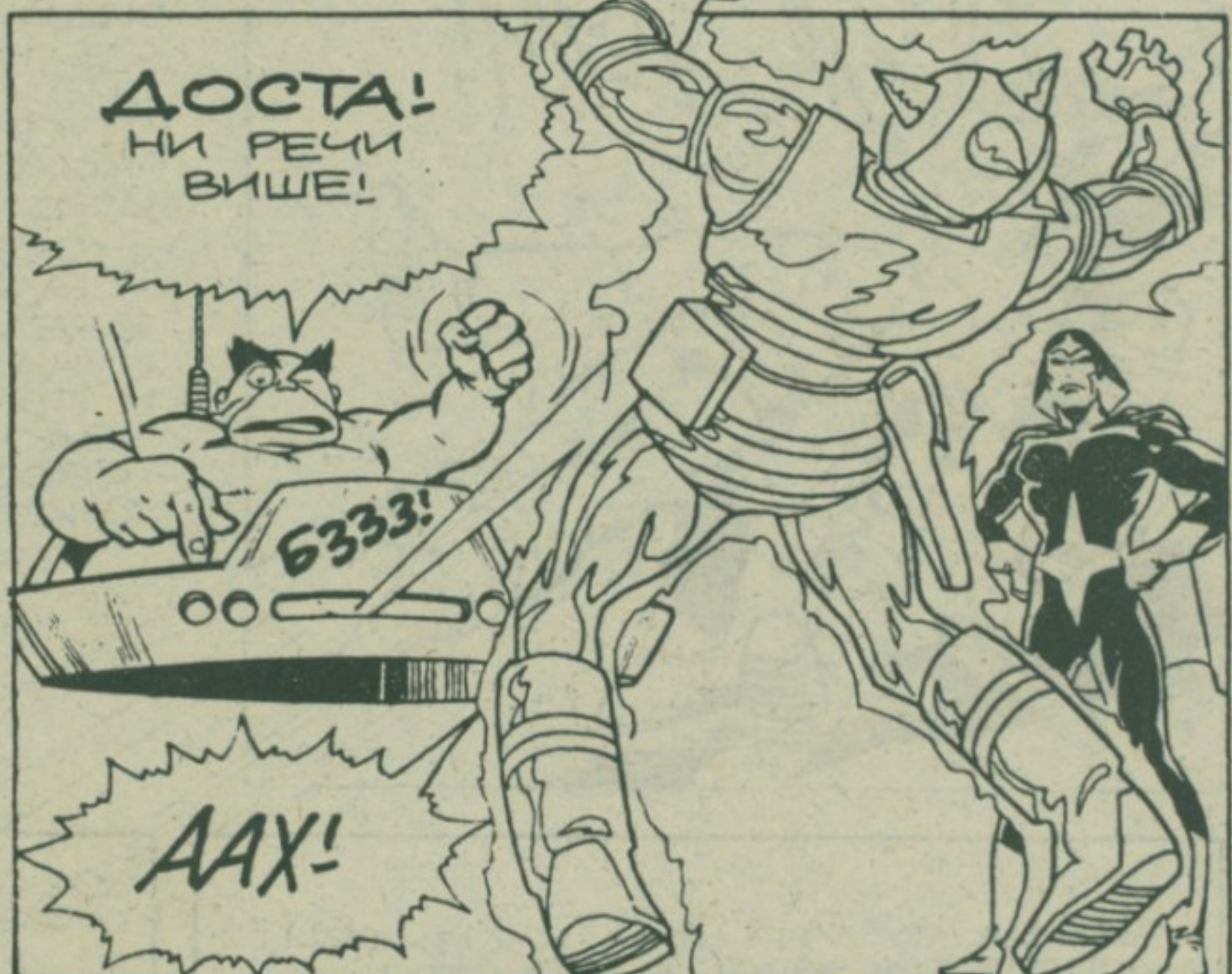

ХОБЕМО,
БУДИ СИГУРАН
У ТО, ПРИЧАЈТЕ-
ЉУ!

КАКО СИ ЗНАО ДА РЕ
ВОЈНИЦИ ВЕЧЕРАС УПАС-
ТИ У ШАТРУ ЗА ВРЕ-
МЕ ПРЕДСТАВЕ?

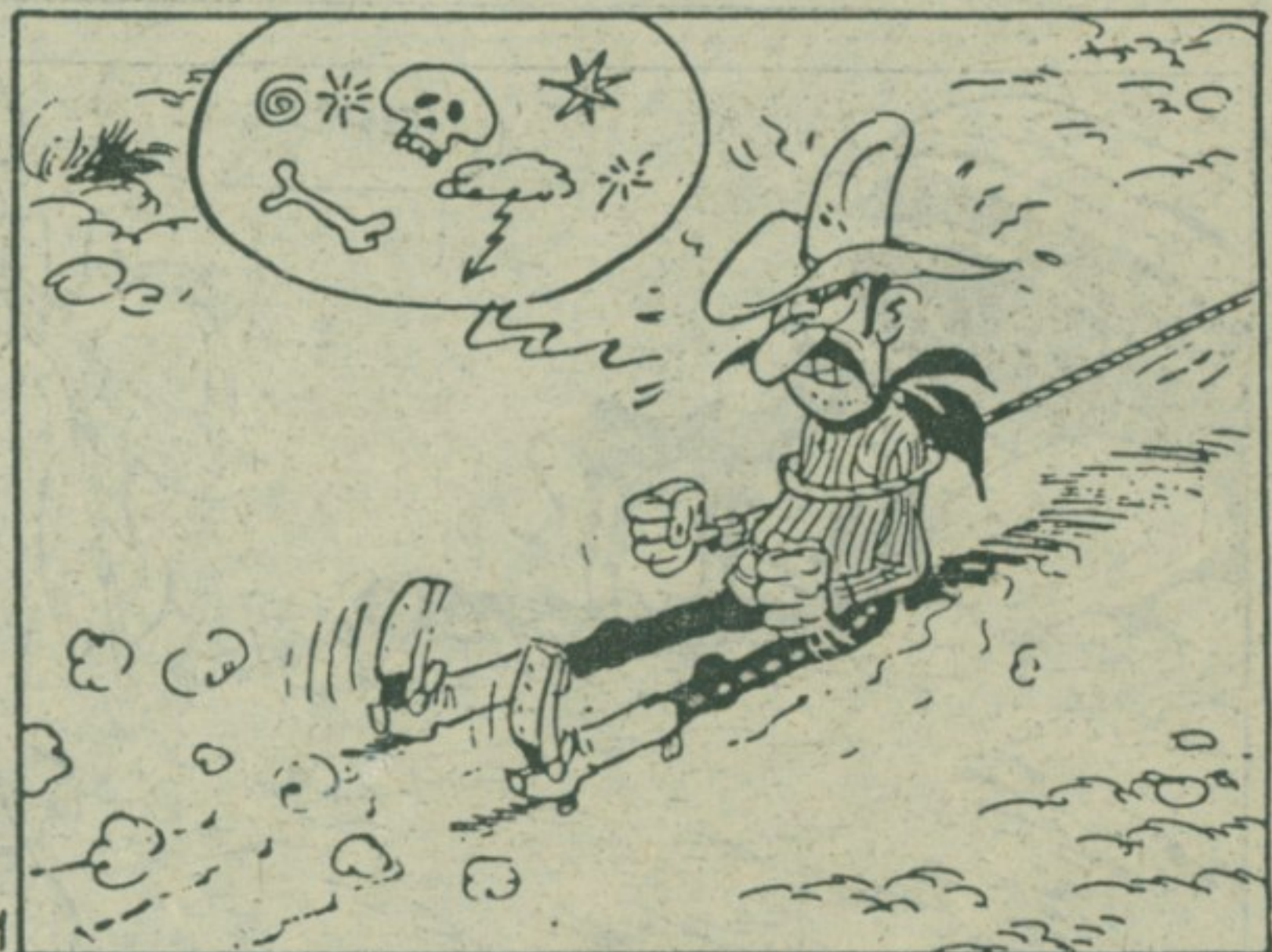
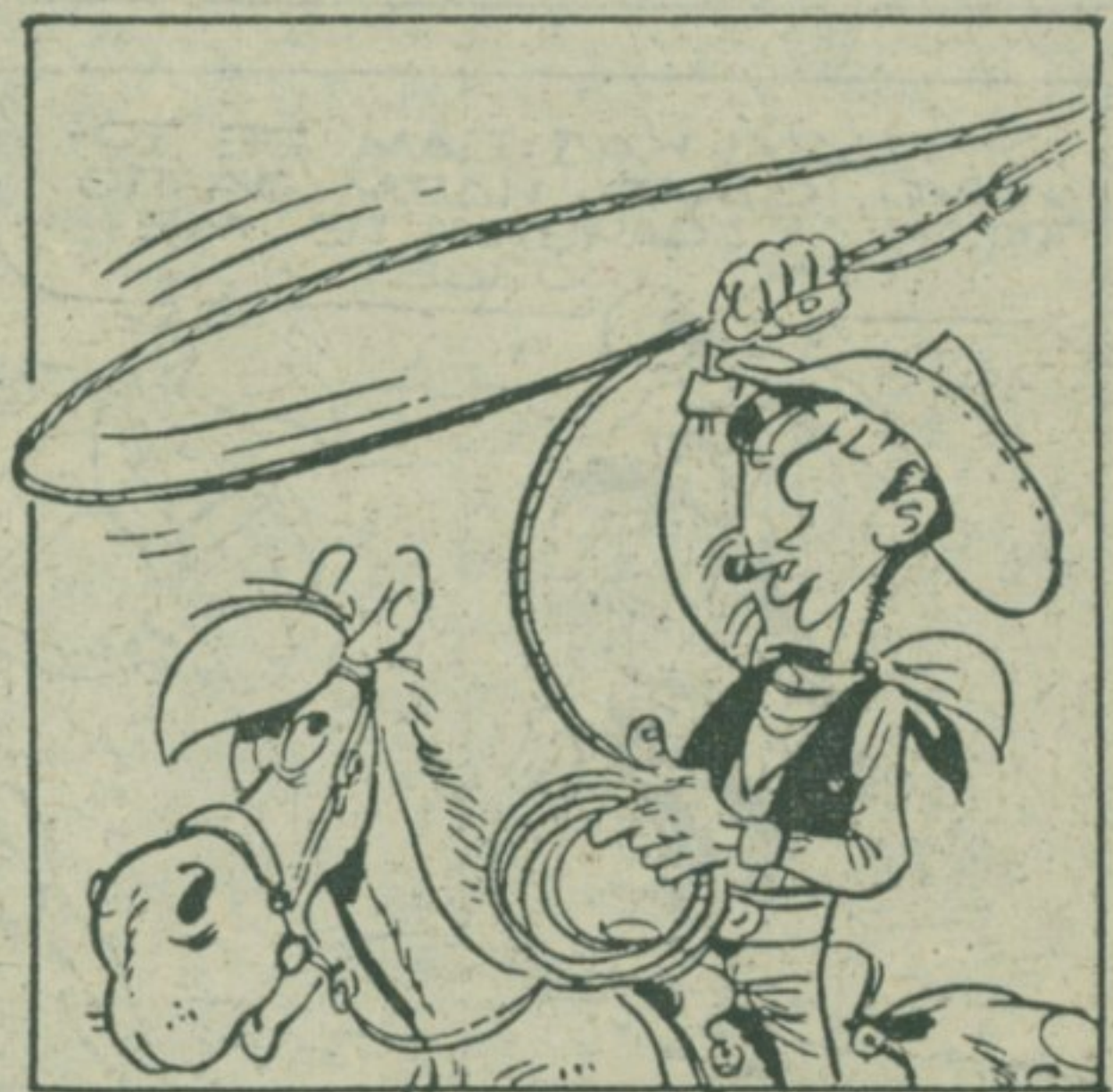
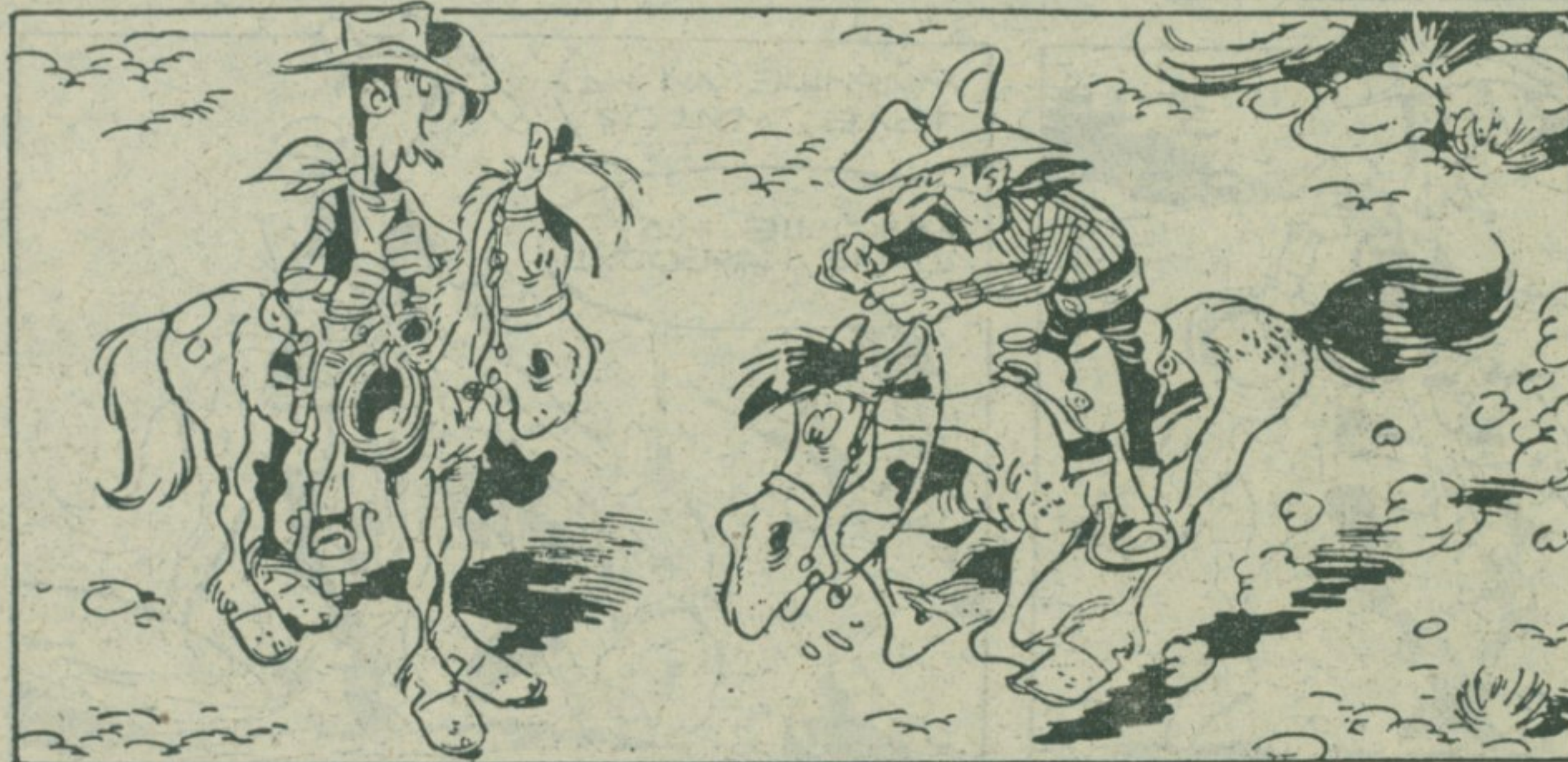
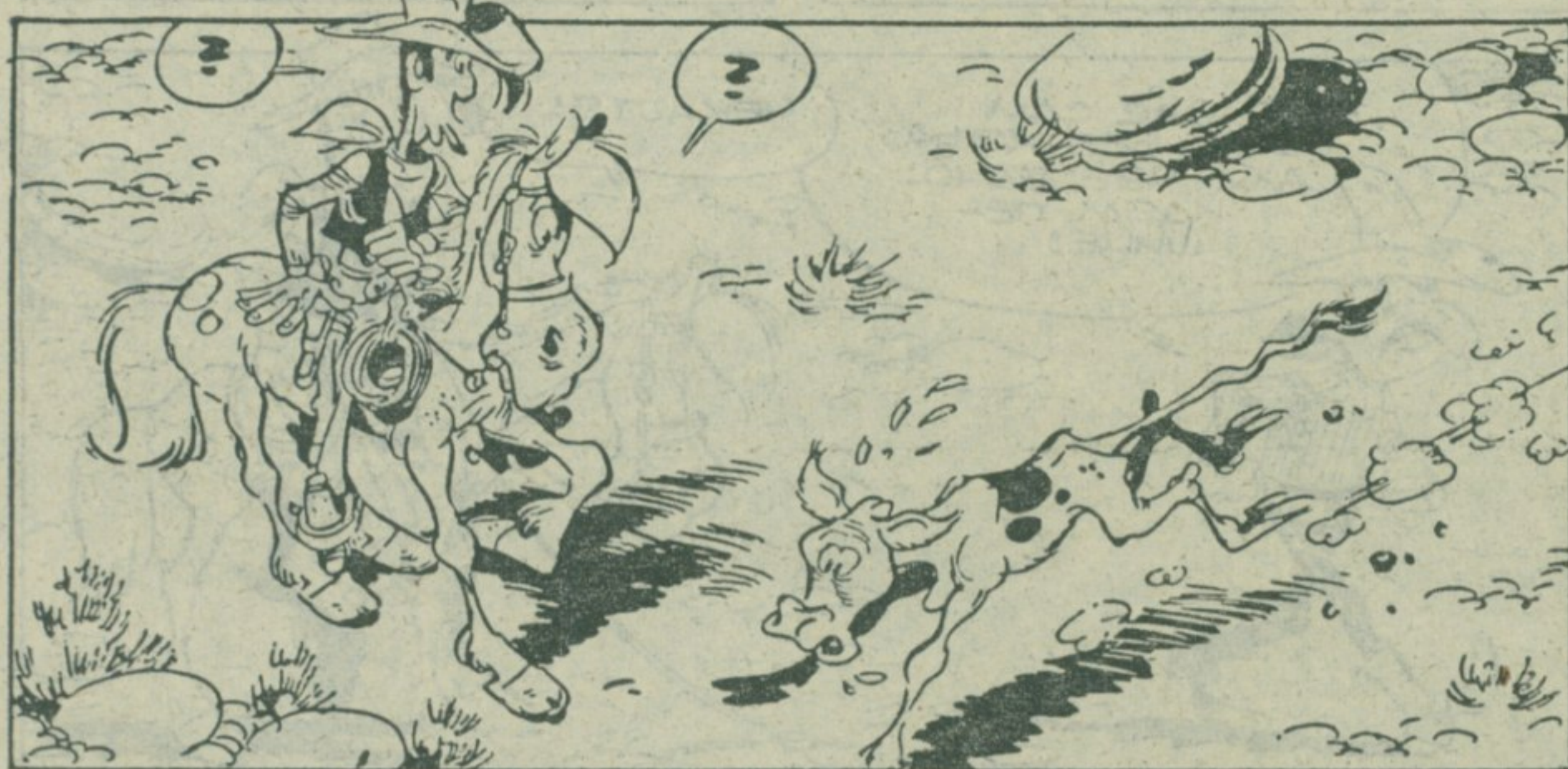

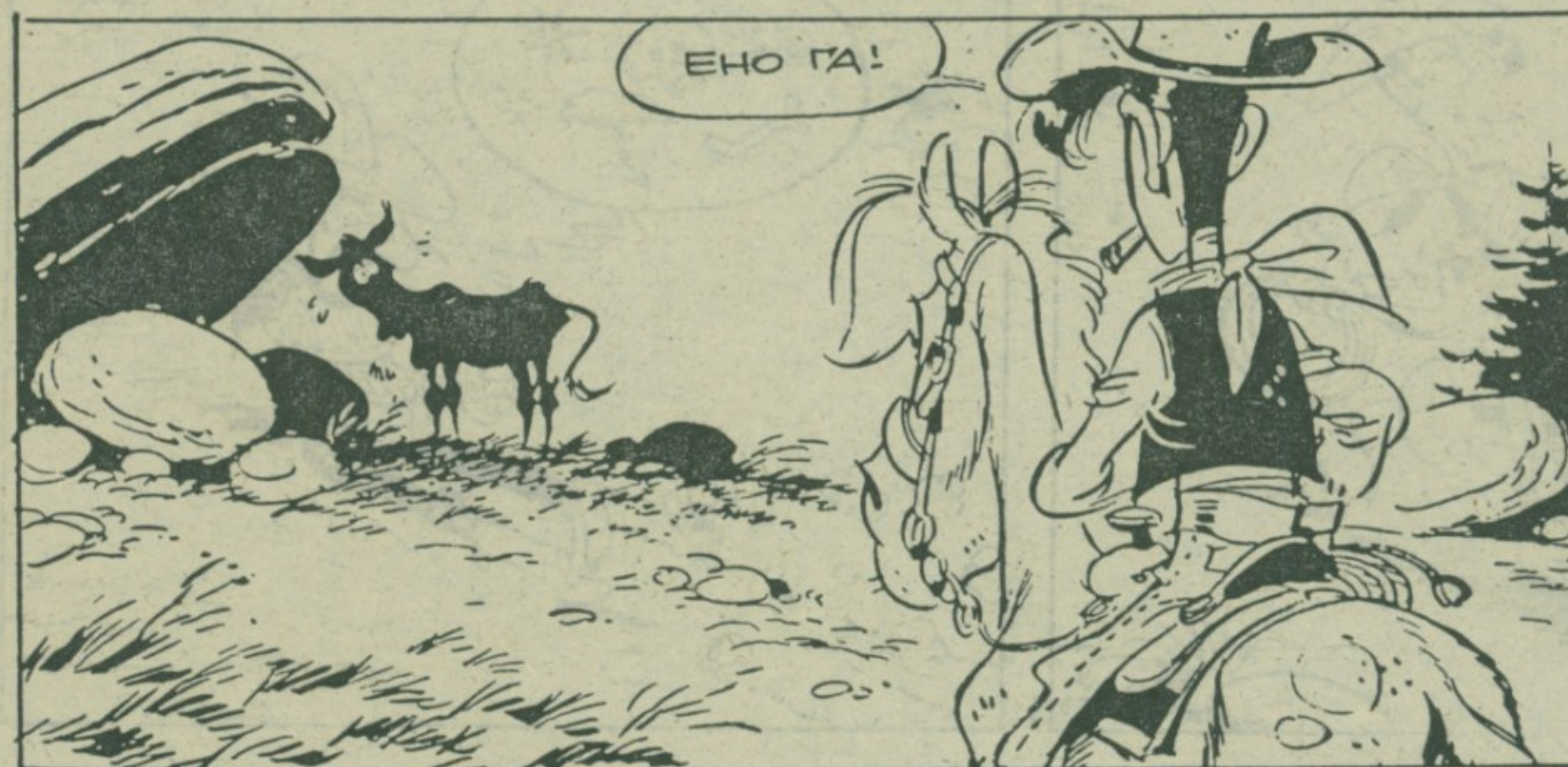
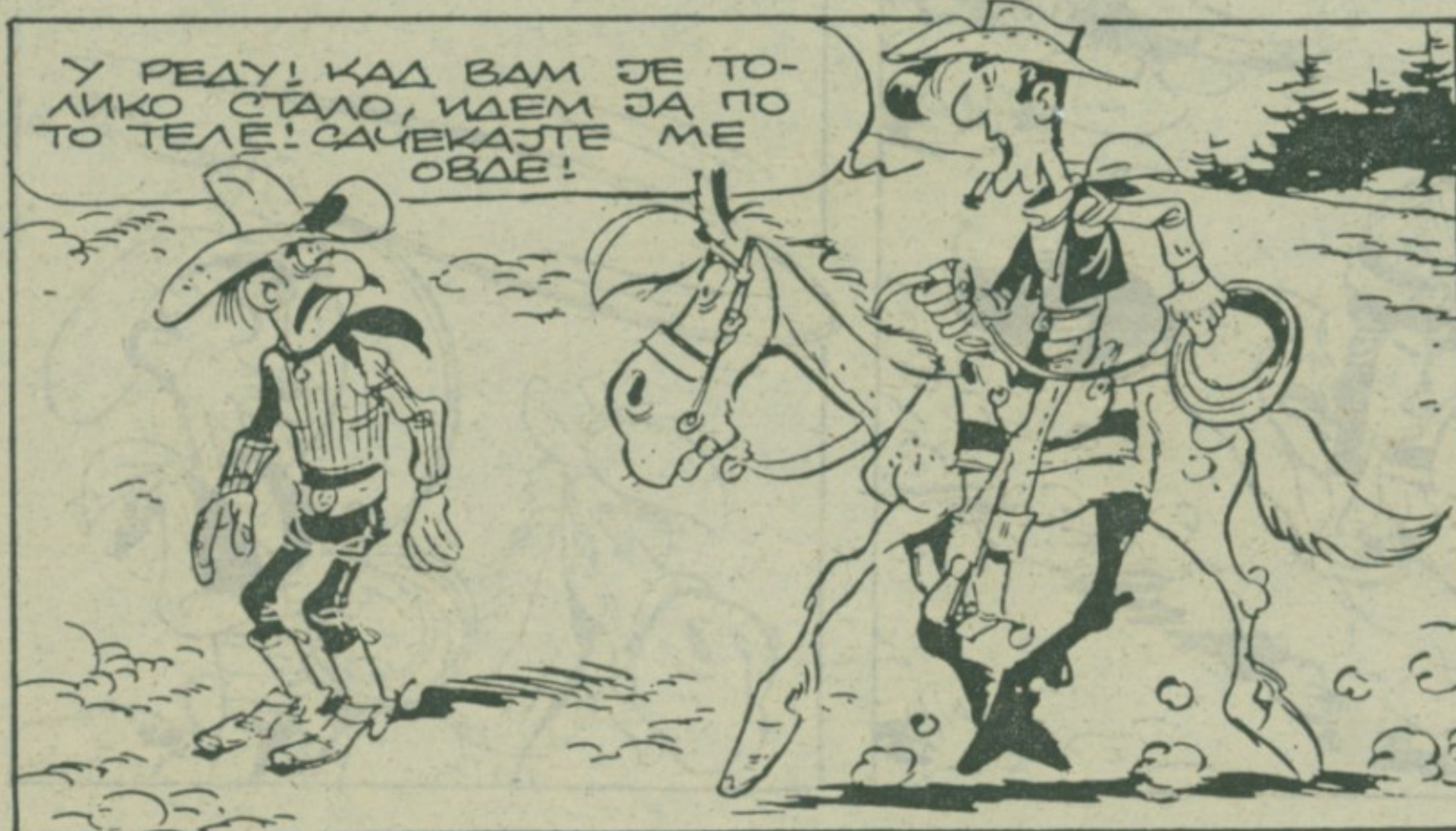
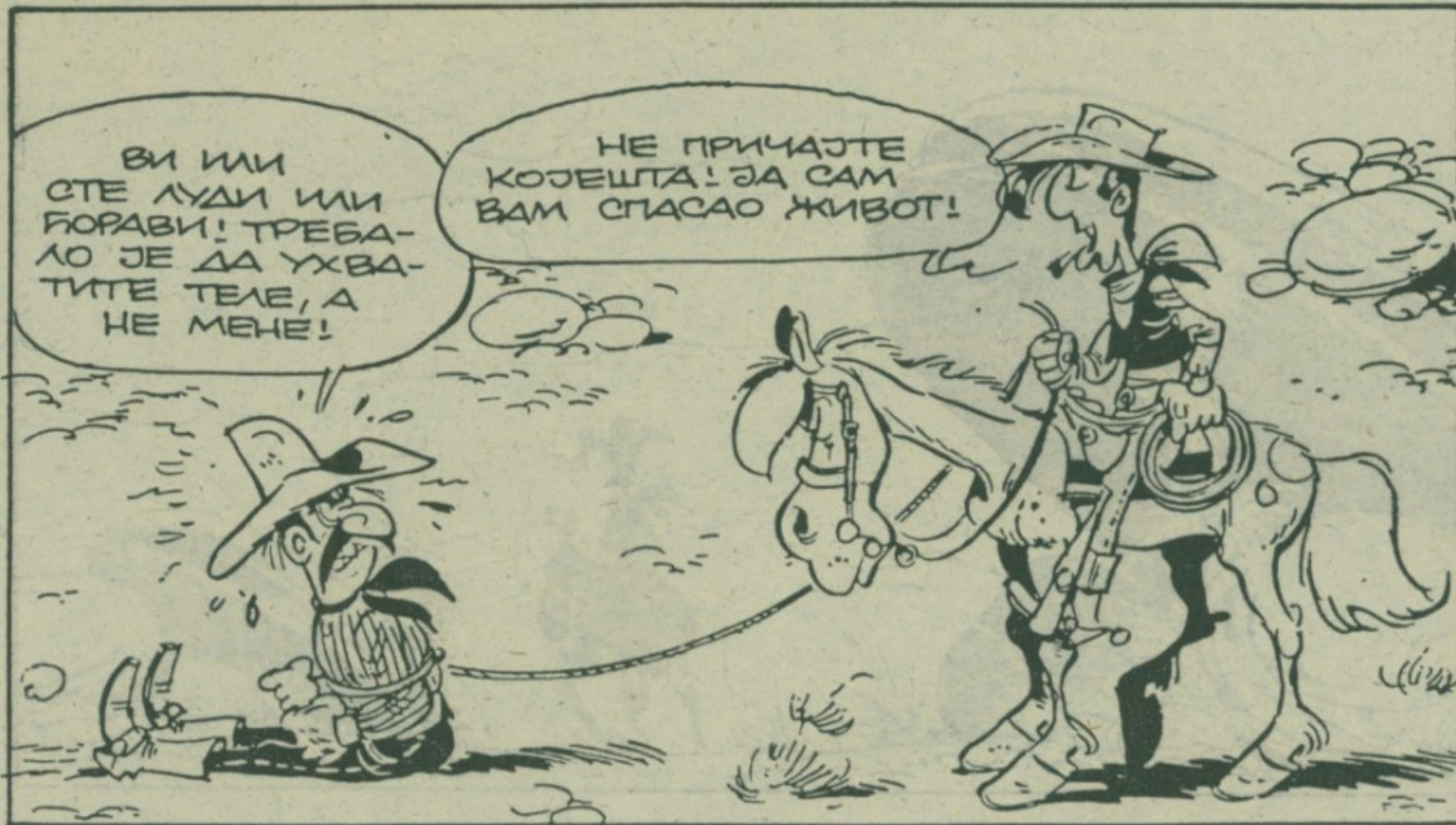
НИСАМ
ЗНАО...

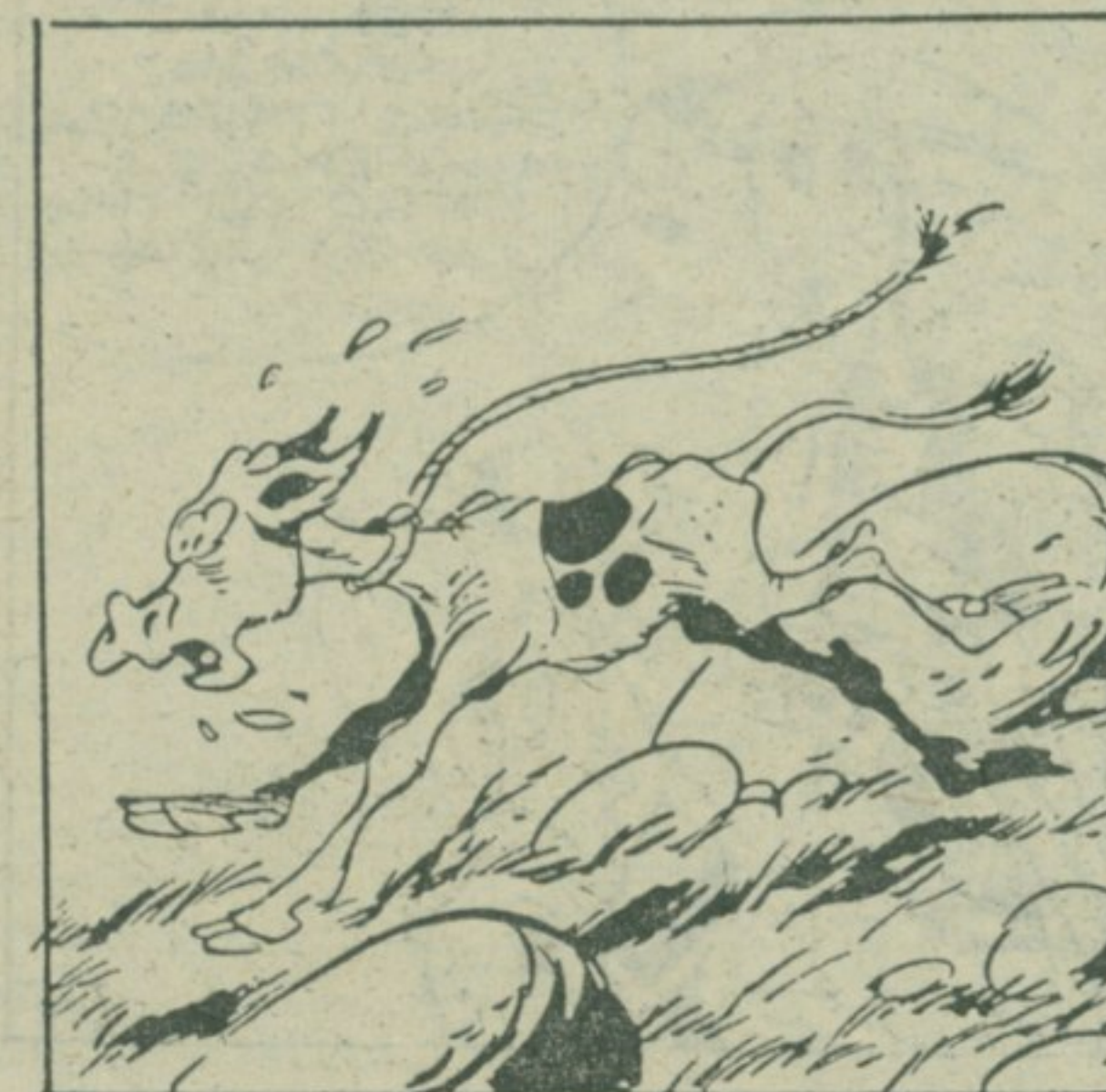
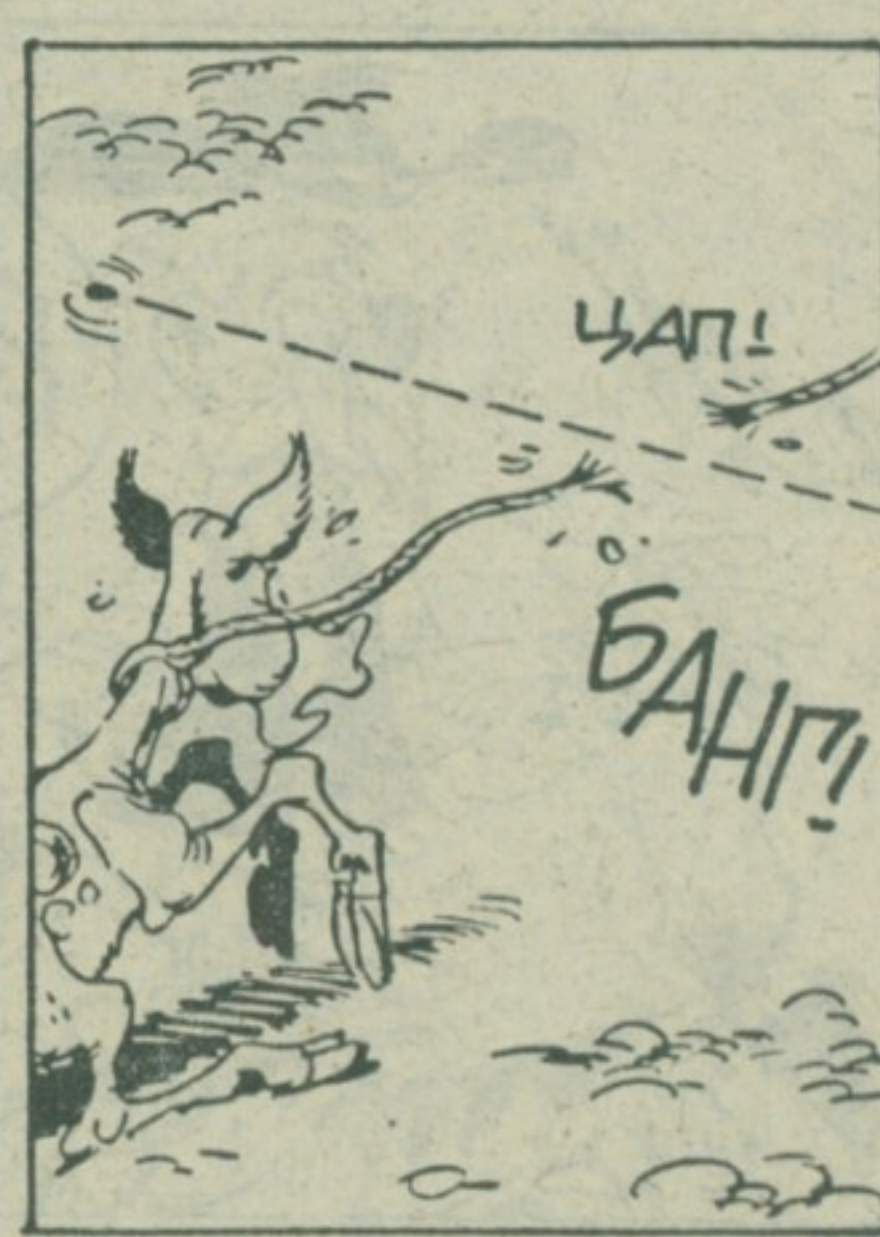
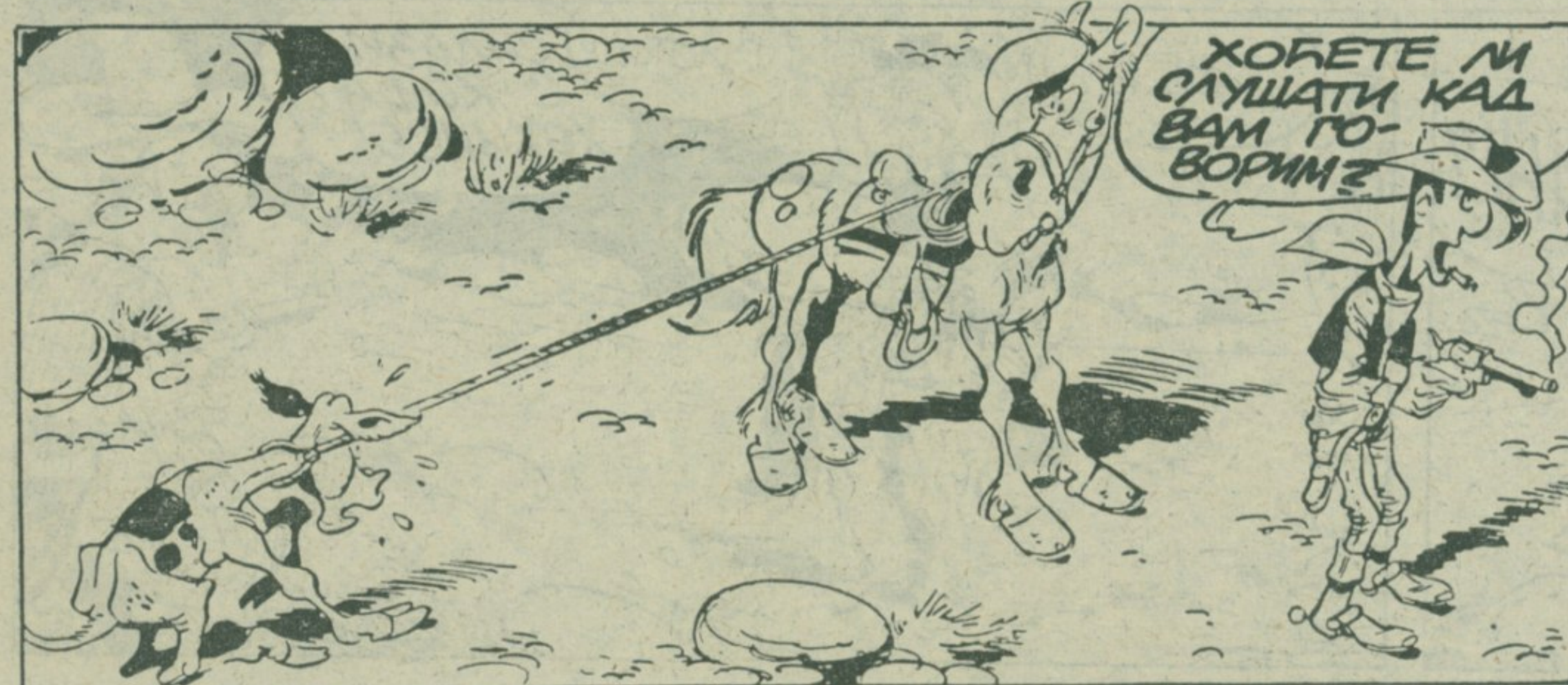
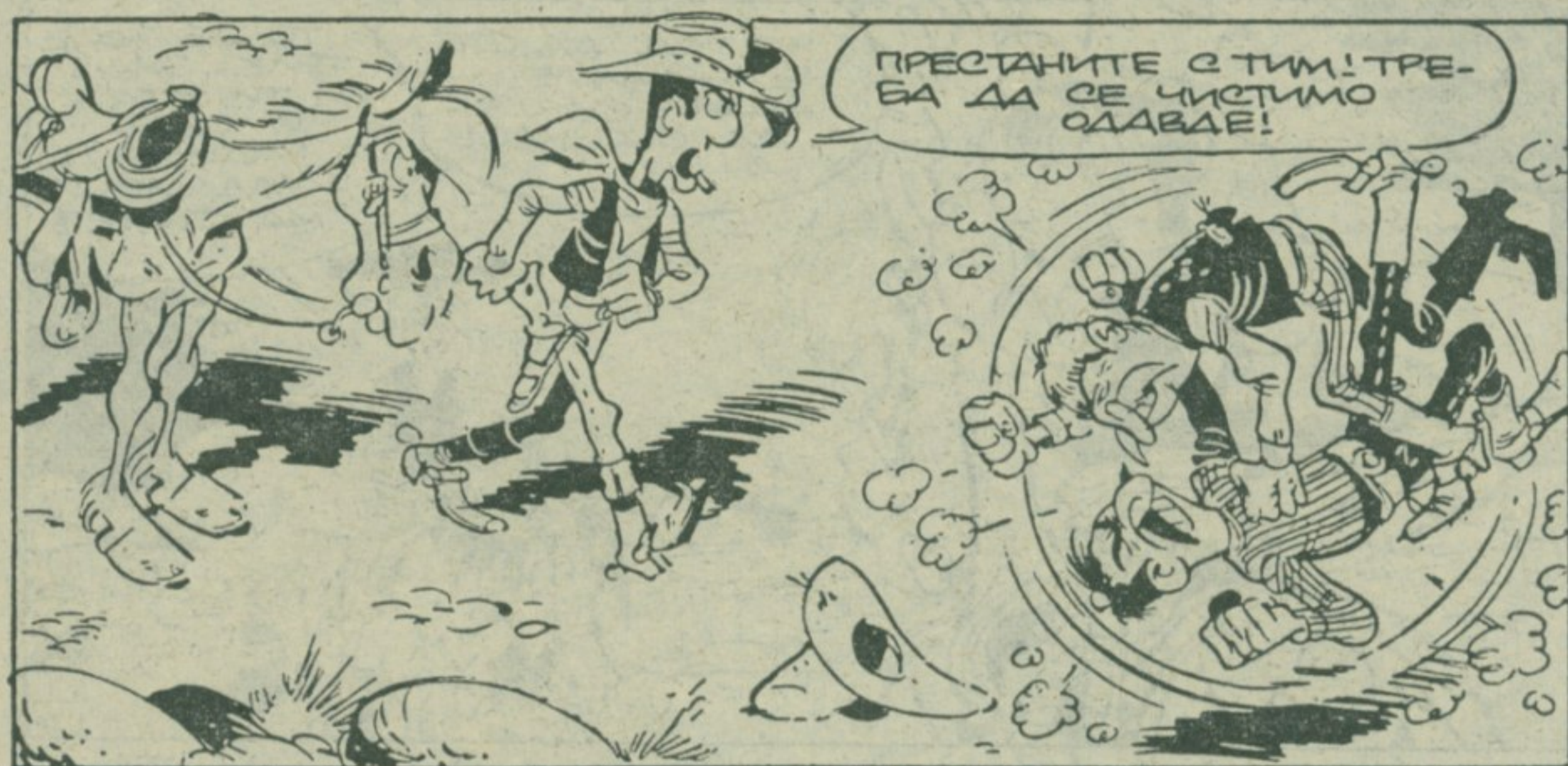
ТАЛИЧНИ ТОМ Маверик

ТАКО СУ НА ДИВЉЕМ
ЗАПАДУ ЗВАЛИ ЈУЊЕ
-УСАМЉЕНИКЕ КОЈИ СУ
БЕЖАЛИ ИЗ СТАДА
ЖЕЉНИ СЛОБОДЕ И НЕ-
ЗАВИСНОСТИ.
ЕВО ПРИЧЕ О НЕОБИЧНОЈ
СУДБИНИ ЈЕДНОГ МАВЕРИКА...

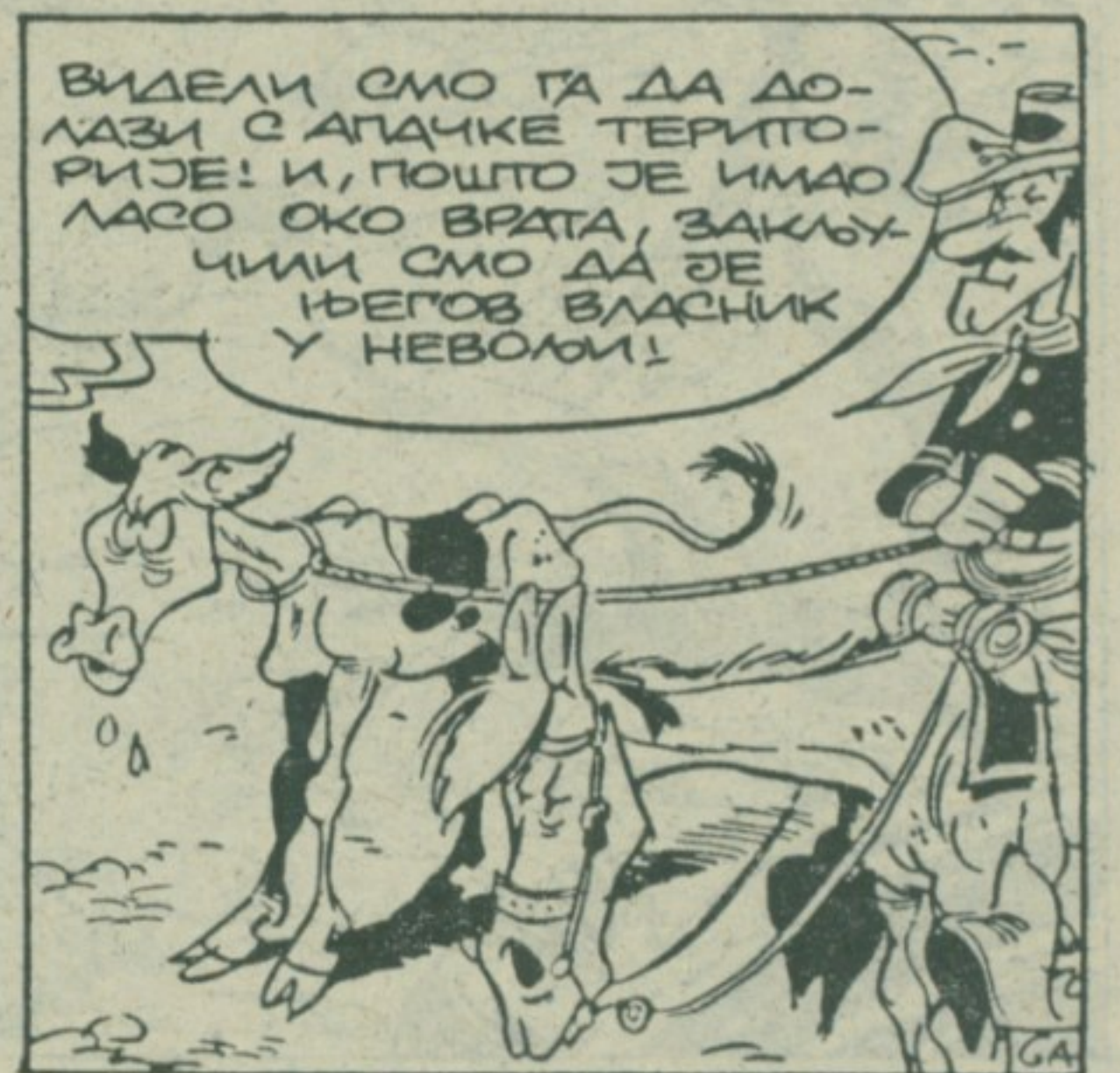
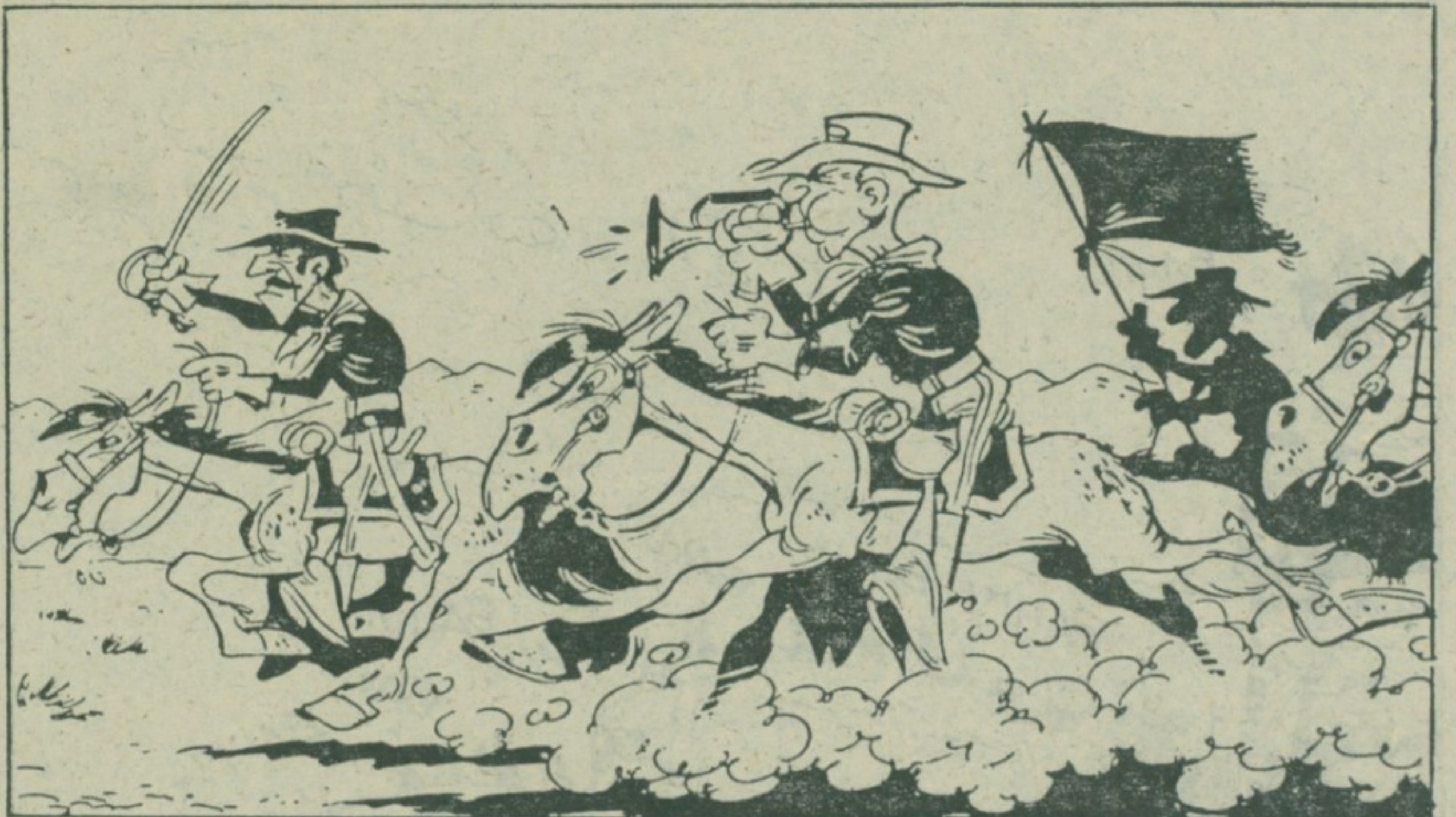

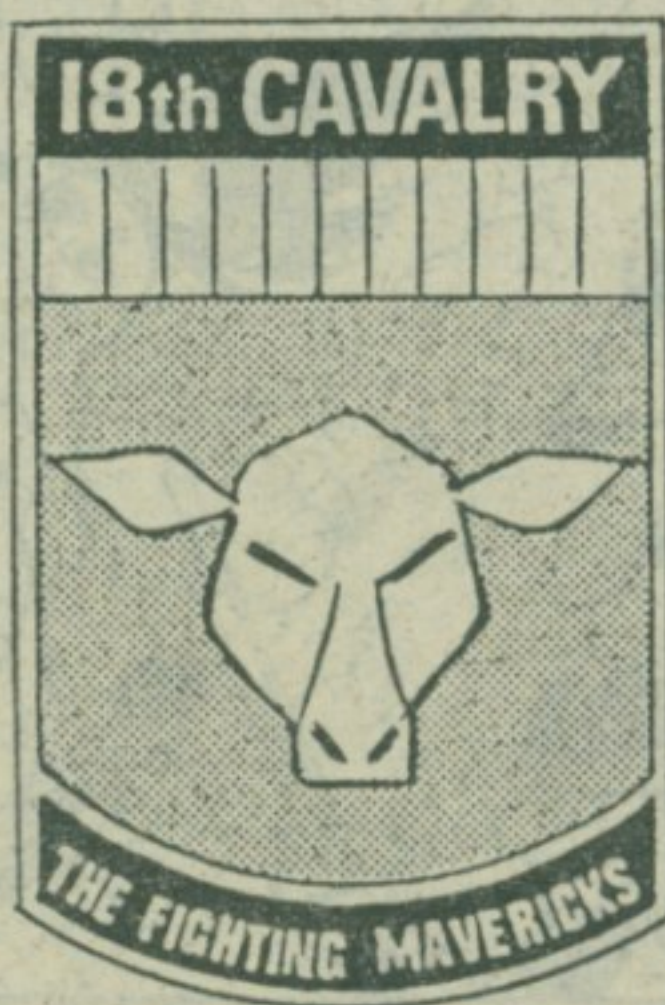

И ЕТО, ТАКО ЈЕ ТЕЛЕГА ГЛАВА
ПОСТАЛА АМБЛЕМ СЛАВНОГ 18.
КОНИЧКОГ ГУКА...

Младост

ОБИЦИТЕ БЕБУ

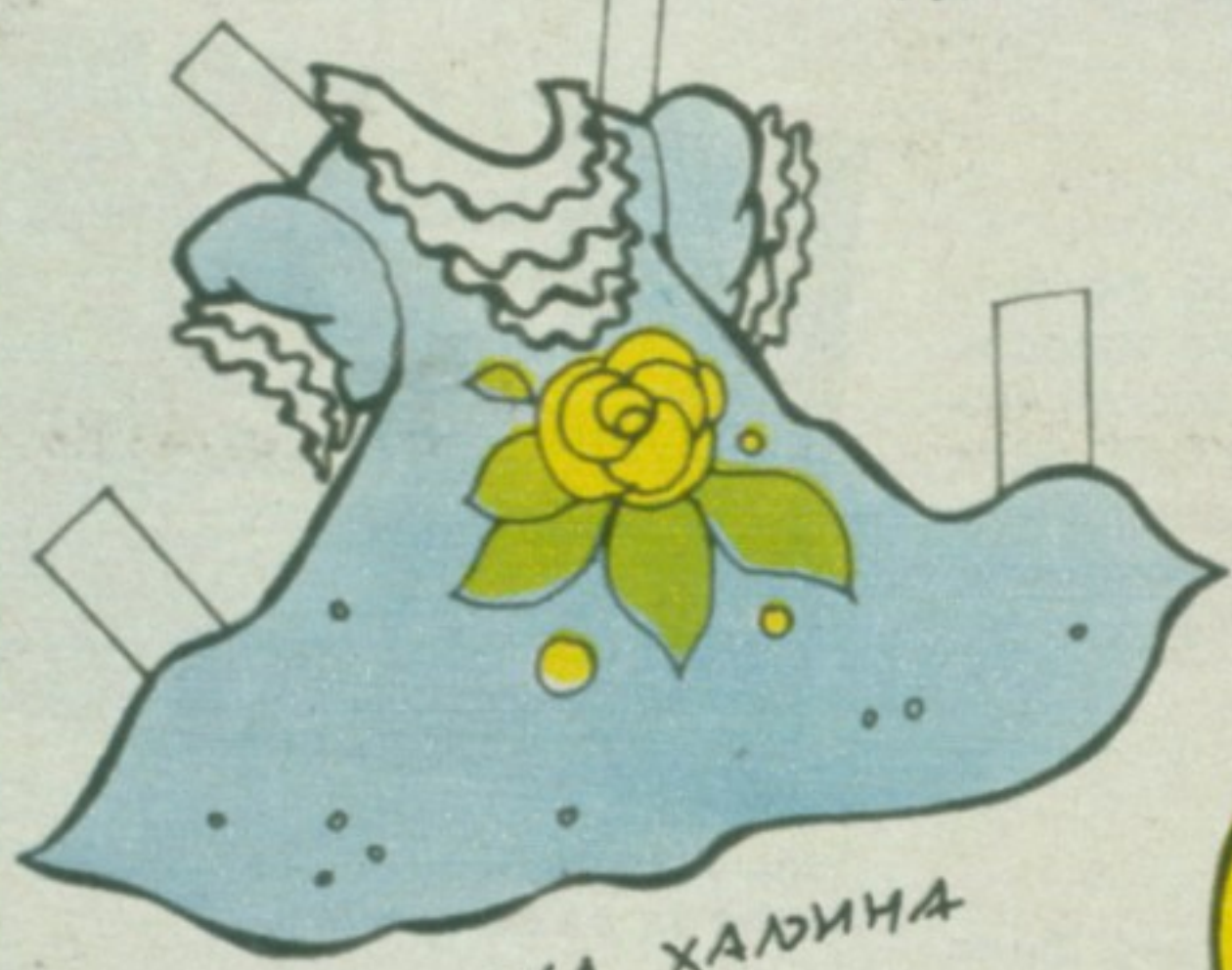

ПУМПАРИЦЕ ЗА ПО КУКИ

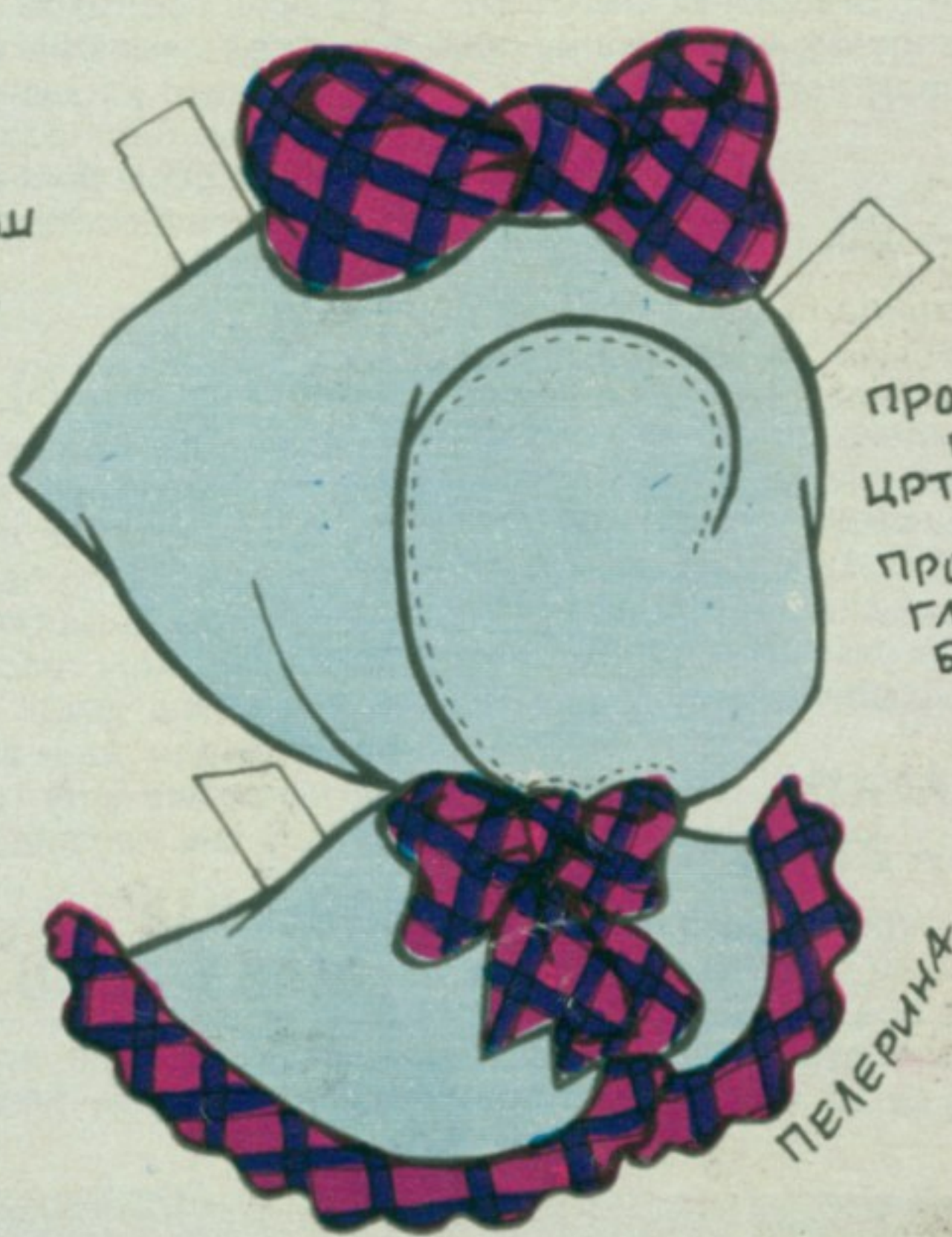
ПИЧАМА

БЕБУ ЗАЛЕПИ НА КАРТОН И ИСЕЦИ

БАЛСКА ХАДИНА

ХАДИНЕ НЕ ТРЕБА ДА ЛЕПИШ НА КАРТОН

ПРОСЕЦИ ПО ЦРТИЦАМА И ПРОВУЦИ ГЛАВУ БЕБЕ

ПЕЛЕРИНА

ФАРМЕРКЕ СА ЧИЗМИЦАМА ЗА КИШУ

ЗАСТУК ТАКОБЕ ЗАЛЕПИ НА КАРТОН И ИСЕЦИ А КРОЗ ПРОРЕЗ ПРОВУЦИ ГЛАВУ БЕБЕ

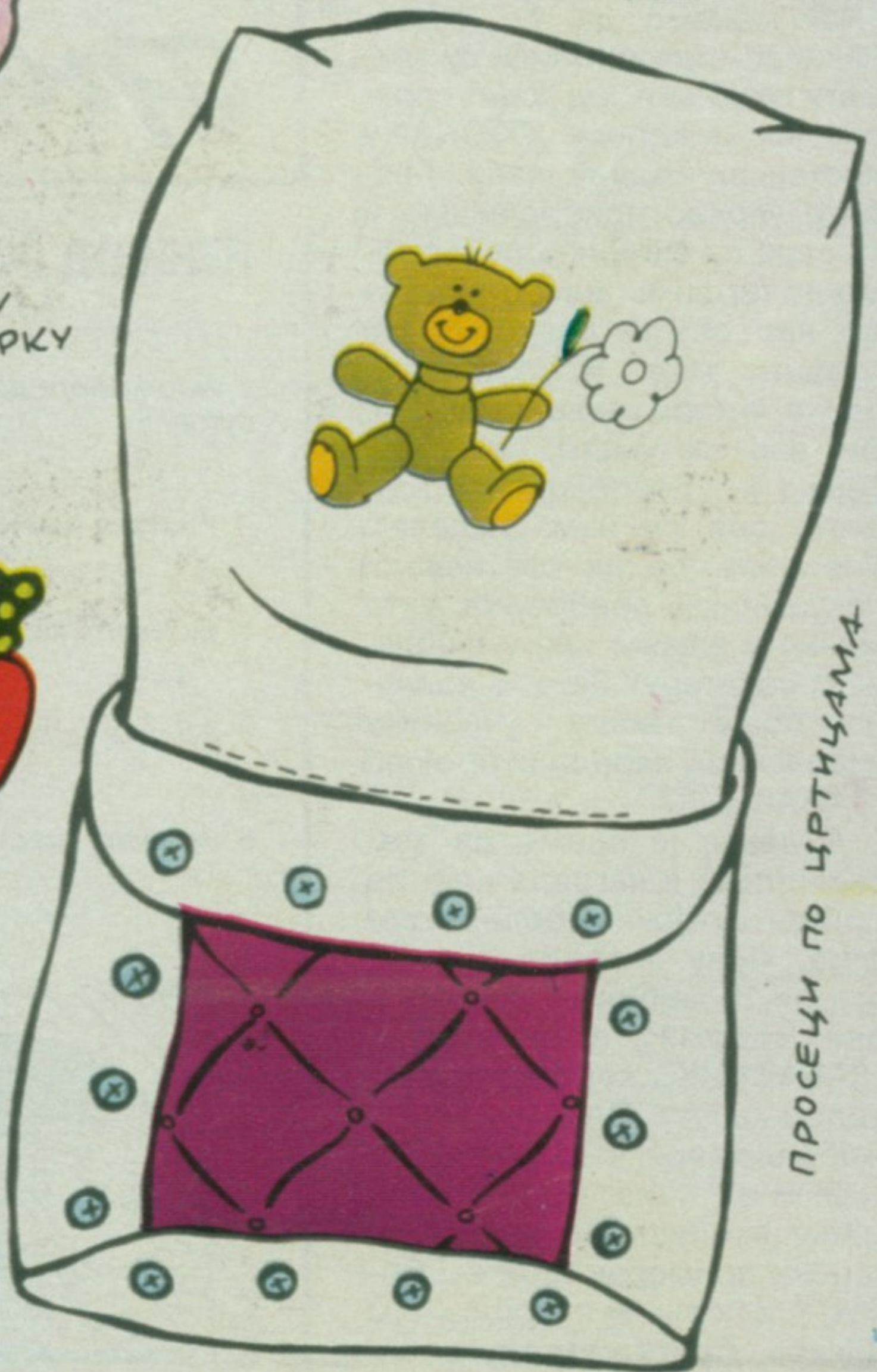
ОДЕЛЦЕ

ХАДИНА ЗА ШЕТЊУ У ПАРКУ

КЕЦЕЛА ЗА ИГРУ У ПЕСКУ

ПРОСЕЦИ ПО ЦРТИЦАМА

ХОРОСКОП ЗА МЛАДЕ ОД 23. ДО 29. МАРТА

ОВАН (21. 3 – 20. 4)

Сунце се налази у твом сазвежђу и то ће се повољно одразити на твоју енергичност, самопоуздање и потребу за акцијом. Ипак, престани да се тако упорно доказујеш како си најбољи у свему. Имаћеш лош дан 24. марта. Размисли о отвореном разговору са симпатијом у коме ћеш јој објаснити своје понашање.

БИК (21. 4 – 20. 5)

Узнемириће те мање невоље у школи. Волиш да све иде онако како замислиш, па када се нешто непредвиђено догоди осећаш се преварено. Немој да се оптерећујеш великим плановима, довољно је да знаш шта желиш да радиш наредна два-три дана. Наљутиће те симпатија својим причама о љубави.

БЛИЗАНЦИ (21. 5 – 21. 6)

Бићеш срећан на свој начин: забављаћеш се са симпатијом. У школи ће све бити О.К., у кући ће бити великодушни према теби. Причувај се 25. марта, мало ћеш

претерати са својим враголијама па се може догодити да се повредиш. У љубави те чека нешто лепо.

РАК (22. 6 – 22. 7)

Ове недеље најважнија ће ти бити школа. Постоји могућност да не припремиш добро предмет који ти ионако не иде. Имаћеш лош дан 27. марта, покушај да спречиш бродолом. Желећеш да чујеш од симпатије колико те воли и колико јој значиш, међутим, она неће бити расположена да доказује своја осећања сваки пут кад се лоше осећаш. Послужи се лукавством.

ЛАВ (23. 7 – 23. 8)

Волиш да се хвалиш и показујеш своју моћ над другарима, то ће ти ове недеље донети озбиљне невоље јер ћеш направити грешку која ће за тили час променити слику коју градиш о себи. У љубави ћеш имати више среће, под условом да и са симпатијом не направиш исту грешку. У том случају она ће увидети какав си.

ДЕВИЦА (24. 8 – 22. 9)

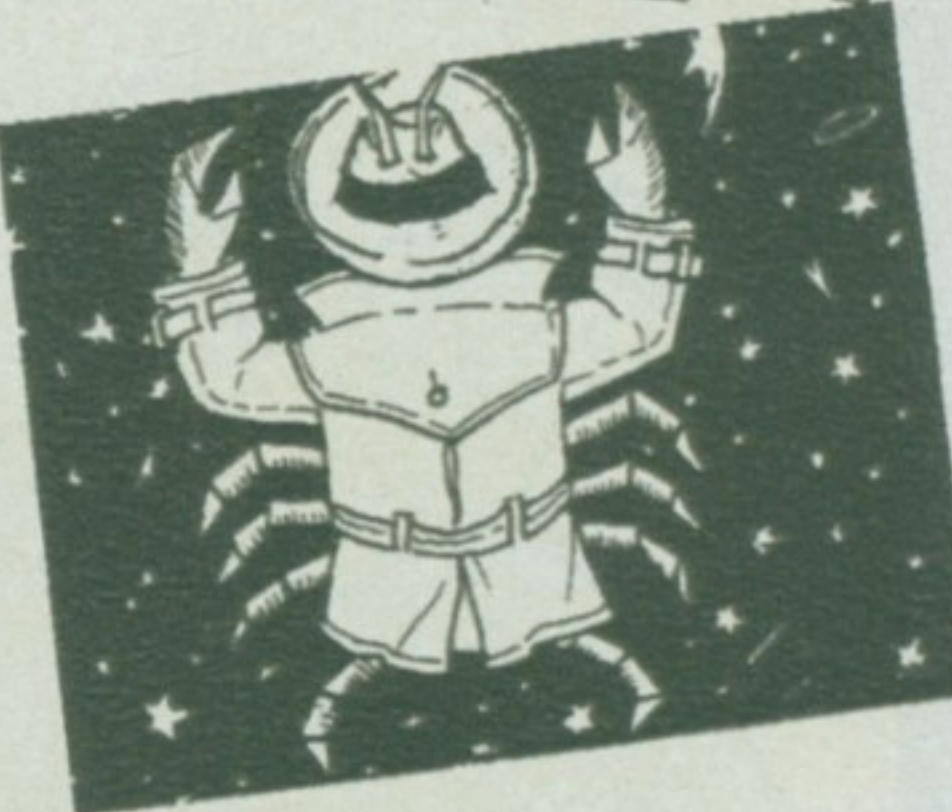
Када ти лоше крене, тражиш некога на коме ћеш да искалиш

свој бес. Овог пута то ће бити симпатија. Неће ти лако опростити такво понашање, можда чак размишља и да те остави. Зато, не мудруј превише. У школи ћеш бити лоше среће на часовима из предмета који ти иду од руке.

ВАГА (23. 9 – 22. 10)

Осећаћеш се несигурно, биће ти потребна подршка да решиш невоље у љубави које могу да искрсну 24. марта. Спречићеш их ако симпатији покажеш шта осећаш јер твоја тактика „топло-хладно“ може да је одбије. Особа у знаку Овна добар ти је прија-

тељ, обрати јој се за савет, помоћи ће ти да се средиш.

ШКОРПИОН (23. 10 – 22. 11)

Мучиће те слатке љубавне бриге због несигурности у осећања твоје симпатије. Ако боље погле-

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

Одмах можемо да вам кажемо да ће „фото-финиш“ одлучити који су графити најбољи од свих пристиглих на адресу „ОЗОНА“ у протеклих годину дана. Графите управо пребројавамо и за сада са сигурношћу можемо да тврдимо једино то да је до нас стигло преко 70.000 графита које је потписало преко четири хиљаде аутора. Ви нас разумете, зар не? Тешко је пребројати све графите, очи су нам „испале“. Уосталом, да ли сте некада покушали да пребројите жуте мраве у вашем или у најближем солитеру? Зато, о коначном броју графита и учесника у једном од наредних бројева „ЗАБАВНИКА“!

А данас је време да вам саопштим и награде које ће добити аутори најбољих графита. **Прву награду** добиће аутори 10 најбољих графита и она садржи: претплату на „ЗАБАВНИК“, комплет књига, видео-касету BASF-а, књигу најбољих прича са конкурса „ОЗОН-а“ која носи назив „Откуцаји пешчаног сата“, ауторски примерак књиге ГРАФИТА и новчани износ од 200 динара. **Другу награду** добиће аутори 20 графита који

„ОЗОН“ У ФИНИШУ ИГРЕ

Графити 89.

НЕКИ ОД ПОСЛЕДЊИХ ГРАФИТА КОЈИ СУ НАМ ПРИСТИГЛИ:

1. Ако хоћете да сазнате какво ће време бити данас, сачекајте сутра!
Ивица Борас, Нови Београд
2. Разлика између бубашвабе и бубарусе је само у укусу!
Анода, Катода и Диода, Београд
3. Отворите кишобране, иначе вам свашта може пасти на памет!
Наташа Опачић, Осијек
4. Вода је мокра зато што је спонзоришу произвођачи пешкира!
Бранка Мрђен, Панчево
5. За писца графита једино се може рећи да лупа главом о зид!
Зоран И. Милутиновић, Т. Ужице

равноправно деле друго место, а она садржи: комплет књига, видео-касету BASF-а, ауторски примерак књиге ГРАФИТА и новчани износ од 150 динара. **Трећа награда** припашће ауторима 30 графита, а садржи: ауторски примерак књиге ГРАФИТА и новчани износ од 100 динара.

Као што видите, дародавци су „ОЗОН“ и „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“ као и BASF и књижара ПЛАТО из Београда. У наредним бројевима „ЗАБАВНИКА“ (све док жири не заврши рад) упознаћемо вас и са садржајем књига. То ће бити прва књига југословенских графита и њен назив је „ЕПРУВЕТО, СРЕЋАН ТИ 8. МАРТ!“ Кум – аутор назива – је Милан Митровић из Београда. Књига би требало да изађе из штампе средином маја, а сви заинтересовани могу да је наруче преко адресе „ОЗОНА“: РАДИО-БЕОГРАД 202, Хиландарска 2, за „ОЗОН“, 11000 Београд. Цена књиге у претплати ће бити око 80 динара. Своје ауторске примерке добиће 60 награђених, а њихова имена и потпуне резултате игре објавићемо у „ОЗОНУ“ (недеља 15. април) и у „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“ 20. априла!

даш, схватићеш да за то нема разлога. И те како јој је стало до тебе. У школи ћеш се показати у пуном светлу, бићеш нај из свих предмета.

СТРЕЛАЦ (23. 11 – 21. 12)

Због збрке која ће настати у кући пожелеш да негде одеш. Договори се са пријатељима да заједно изађете. Када ти лоше иде, друштво је најбољи лек. У школи ћеш мало „забрљати“ због нередовног припремања за часове, бићеш изненађен када те на-

Илустровао: Драгана Јовчић

ставник прозове „пре времена“. Лош дан је 23. март. Имаћеш супер поподне 25. марта. Сазнаћеш нешто врло важно.

ЈАРАЦ (22. 12 – 20. 1)

Није ли крајње време да одлучиш шта стварно желиш? Свакодневно мењаш планове и жеље. Могуће је да управо ових дана откријеш нешто веома важно што ће ти дуже време бити занимљиво. Нећеш моћи да се средиш после свих љубавних доживљаја које си имао у последње

време. У школи ће бити добро под условом да рачунаш на изненађења.

ВОДОЛИЈА (21. 1 – 19. 2)

Твоја романтична љубавна прича могла би да се нађе у озбиљној кризи. Бићеш лоше воље, не баш пријатан, а то ће изненадити симпатију јер те не познаје таквог. Показаћеш велику снажљивост у школи, једва ћеш избећи лошу оцену. У кући мало

„живље“ него обично, својом тврдоглавошћу наљутићеш све одреда. Мало тактичности неће ти сметати.

РИБЕ (20. 2 – 20. 3)

Осећај за праве потезе донеће ти велико задовољство, успећеш

да успоставиш прави однос са симпатијом. Ако си тренутно у љубавној кризи, има изгледа да је решиш. У школи неће бити идеално, али уз мало среће проћи ћеш добро. Лош дан: 27. март. Сазнаћеш да је друг (другарица) у знаку Јарца испричао твоју тајну погрешној особи.

	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓
Матерњи језик	☆	○	△	□	△	☆	□	○	☆	△	□	○
Математика	○	□	△	☆	□	△	☆	□	△	□	☆	○
Страни језик	△	☆	○	□	△	□	○	☆	○	△	□	△
Уметност	□	○	☆	△	□	○	☆	□	△	□	△	☆
Историја	○	□	△	□	☆	△	□	○	☆	△	○	□
Географија	☆	△	□	☆	○	□	△	□	○	☆	□	△
Друштвене науке	△	□	△	□	☆	△	○	☆	□	△	○	□
Физика	○	☆	□	△	□	○	□	△	☆	○	□	☆
Хемија	□	△	☆	○	△	☆	○	□	△	☆	○	□
Биологија	☆	○	□	△	☆	○	□	☆	○	△	□	△
Техничке науке	△	□	☆	△	○	□	☆	△	□	○	☆	□

☆ – Звезде су ти врло наклоњене (5), □ – Нећеш заблистати (4), △ – Извући ћеш се (3), ○ – Имаш мале шансе (2), x – Лоше ти се пише (1)

НАЈВЕЋИ

Шта Вам вреди што волите нинџе и нинџу кад не можете да венчаате као нинџа и постанете нинџа?! Уз помоћ књиге **НИНѢА-ТРЕНИНГ** то ћете моћи! Комплетна **НИНѢА**-школа по узору на легендарног др Масамун Хацумија: НинѢа-загревање, НинѢа-танцу технике борбе без оружја (ставови, покрети, захвати, бацања, ударици...). Борба нинѢа-оружјем (бо-штап, меч, шурiken, ром, мунчане). НинѢа-одмарање.

СПЕЦИЈАЛНИ ДОДАТАК: Тајанствене нинѢа-вештине (невидљивост, ходање по води, читање мисли, говор срца, летење, нечујно кретање, минјотехнике, чари и вештине јунонџи нинѢа-мене).

СУПЕР ПОКЛОН СВАНОМ НАРУЧИОЦУ: Специјална налепница са шурикеном златне боје и оригиналним јапанским нинѢа-знаком. Добићете је уз нинѢу!

НИНѢА-ХИТ

NINJA

НИНѢА-ТРЕНИНГ

Формат праве црпне књиге. Супер-материјал (норике). Фини папир. Квалитетан повез. Латиница. Око 300 специјалних снимљених фотоса. Најбоље спине светских нинѢа-мајстора. Прво издање – распродао, друго – ХИТ. Наручителицу шаљите на ову адресу (исаците је и залепите)

ЕДИ – Едисија добрих издања
Поштански фах 65
11060 БЕОГРАД 38

Поп. заб. **НИНѢА-ТРЕНИНГ НАРУЧИЕНИЦА**
Овим неопозиво наручујем књигу Летњи **НИНѢА-ТРЕНИНГ** по цени од 88 динара. Књигу ћу платити поштару приликом пријема. Најкупљу и најсигурнију поштарину плаћам ми. Обавезујем се да **НЕ СМЕМ** одбити пријем књиге. Уколико то ипак учиним обавезан сам да издавачу надокнадим све трошкове пановања, слања и повраћања (у износу од најмање 6 динара).

СТАЛНА КУЋНА АДРЕСА ПОПУНИТЕ ЧИТНО – ШТАМПАНИМ СЛОВИМА!
Ова нарученица важи до 20. 04. 90.

Прво слово презимена Остала слова презимена

Улица

Поштански број и место

ОБАВЕЗНО: За наручице млађе од 18 година обавезан је потпис и број личне карте једног од родитеља.

КУЋА ПРОТИВ ЗЕМЉОТРЕСА

Јапанска фирма „Кацима“ подиже једанаестоспратницу у коју ће уградити систем активне заштите од земљотреса. Испод крова зграде биће постављен покретан противтег, масе од 1 до 4 тоне. Сензори монтирани у подруму, на шестом спрату и поткровљу бележиће и најмање померање куће и слати податке централном компјутеру. Кад рачунар закључи да су потреси опасни за зграду, већ после 15 милисекунди он искључује премештање противтега тако да се љуљање ублажава. Спасоносни терет клизиће по шинама брзином од 40 центиметара у секунди

и, како тврде пројектанти, упола смањити љуљање зграде при потресима тла. Систем се може уградити и на већ постојеће зграде.

Поштовани ђаци!
Поново су са нама публикације **БАЧКО ДОБА**

- **СПОМЕНАР** у новом руху и нова књига
- **ДНЕВНИК**
- У **СПОМЕНАРУ** и **ДНЕВНИКУ** сваки лист је уметнички обликован цртежима обојеним нежним и топлим бојама, са простором за упис порука, успомена и свакодневних тајни из **БАЧКОГ ДОБА**.
- Ове илустроване књиге штампане су на квалитетном папиру, а насловне стране на кунстдрук у боји.

НАРУЧИЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем **СПОМЕНАР** примерка, **ДНЕВНИК** примерка, по цени од 40,00 динара по једном примерку. Поштом узлазно са поштанским трошковима платићу приликом пријема.

Име и презиме
Адреса стана
Број поште и место

Наша адреса:
БАЧКО ДОБА,
и. фах 22,
11060 Београд

ХИ-МЕН И ГОСПОДАРИ СВЕМИРА

УСТА ПУНА ГОРЧИНЕ

После много лутања
„Aerosmith” су поново
на врхунцу успеха.
Предвођени певачем
Стивеном Тејлором и
гитаристом Џоем Пе-
ријем за свој препо-
род највише дугују до-
бром новом албуму
„Pump”

ХИТ ХИТ ХИТ ХИТ ХИТ ХИТ

РЕКОРДИ:
„Aerosmith”

За двадесет година, колико се налазе на сцени, „Aerosmith” су успели да остваре своје виђење хард-рока које им је омогућило да опстану тако дуго. Успеху најновије плоче допринела су, пре свега, два хит-сингла са песмама „Love In An Elevator” (Љубав у лифту) и „Janie's Got A Gun” (Џени има пиштољ). Њихов успон почиње још 1971. године када су из родног Бостона кренули на концерте са јединим циљем: да их види и чује што више људи. У време када MTV још није била измишљена, једини пут успеха био је што чешће и што више свирати и надати се да је у публици неко од уредника ко ће после наступа доћи иза бине и понудити уговор за снимање плоче. Џо Пери се са пригушеном носталгијом сећа тих дана:

— Рок музика је била сасвим нова индустрија. До уговора је било практично немогуће доћи ако си само седео и свирао у Бостону. Требало је отићи у Њујорк на аудицију, то је био чврст клише који се тешко мењао. Свирали смо своје песме по средњим школама у предграђу јер нисмо пристајали на наступе у центру града где су од нас захтевали да скидамо хитове са топ-листа. У то време у Бостону публика није била заинтересована за блуз та-

ко да енглеске групе уопште нису долазиле на концерте. Ми нисмо никог познавали, нисмо свирали по клубовима, били смо аутсајдери који су изгледали као нека енглеска група. У клубовима би се свирало по цело вече и музичари су лако упадали у машину која тако ради. Грло им је пропадало, коса опадала и ти музичари су после шест година били мртви за посао. Успели смо да изгурамо своју идеју и када нам се појавио први албум већ смо стекли публику тако да смо најчешће распродавали концерте.

Златно доба „Aerosmitha” трајало је управо тада, од почетка до средине седамдесетих година. Све до 1976. и албума „Rocks”. После те плоче група као да се губи, све више се окреће алкохолу и журкама а све мање мисле на музику. Тејлора и Перија почињу да пореде са чувеним тандемом Џегер—Ричардс и добијају незавидан надимак Toxic Twins (Отровни близанци).

— Трпали смо у свој организам све и свашта — каже Тејлор — и постепено губили осећај за стварност, заправо, тонули смо. Онда смо одлучили да с тим прекинемо тако да је наш претпоследњи албум „Permanent Vacation” у ствари био први који смо урадили у трезном стању. Мислили смо само на то да правимо музику. Драго ми је што клинци на нашем примеру могу да виде какве се све грешке чине, и, ако хоће да нас послушају, могу да их избегну.

Препорођени, али још увек са устима пуним горчине, „Aerosmith” су своју решеност да се врате изворним квалитетима потврдили албумом „Pump”. То је прави пример чврстог рока овог времена. Песме као да теку једна за другом. На самом почетку они су били, како кажу, класична албумска група у најбољем маниру „Led Zeppelina”. Новом плочом враћају се тој традицији и обојица су веома поносни на то.

— Снимање смо почели 1. новембра 1988. године а завршили 3. марта следеће — наставља Тејлор. — Сваког дана, сем недеље, одлазили смо у студио, свирали и понешто снимали. Свакодневно смо долазили са новом идејом, понекад са целом песмом. После месец дана купили смо све те парчиће и почели да их спајамо. Најтеже нам је било да напишемо текстове, а опет, неке смо врло брзо урадили. Имао сам идеју да се на албуму чује што више необичних инструмената. Случајно смо упознали момка који сакупља такве инструменте из целог света. Има их са Борнеа, из Перуа и врло добро их свира. Џо и ја одабрали смо десет инструмената који су изгледали најоткаченије а онда смо са тим момком цео дан провели импровизујући и свирајући на њима. Оно што смо снимили употребљено је као инструментални увод у албум. Када смо најзад имали готову плочу и почели да слажемо песме по реду којим ће бити одштампане, схватио сам да ће највећи број клинаца одабрати оне које им се највише свиђају и да ће их по неком свом реду преснимити на касету. Зато је цела плоча журка, касета коју слушаоци неће пожелети да изваде из касетофона.

За већину клинаца из публике Стивен Тејлор је ветеран коме верују и кључна личност хард-рока. Седамдесетих година Игија Попа су проглашавали оцем панк музике а Тејлора данас све чешће спомињу као оца хард-рока.

— Признајем да ми је помало неугодно када прочитам тако нешто. Испада да сам стидљив, али заиста не волим то да чујем. У сваком случају, почаствован сам. Не могу тако да размишљам нити да себи придајем значај.

П. Ј.

ТРАЖИЛИ СТЕ ПЕСМУ:

Текст и музика: Били Цоел
Изводи: Били Цоел

WE DIN'T START THE FIRE

'49 Harry Truman, Doris Day,
Red China,
Johnnie Ray
South Pacific, Walter Winchell,
Joe Di Maggio
'50 Joe McCarty, Richard Nixon,
Strudabaker, Television
North Korea, South Korea,
Marilyn Monroe
'51 Rosenbergs, H-Bomb, Sugar
Ray,
Panmunjon
Brando, „The King And I” and
„The
Catcher in the Rye”
'52 Eisenhower, Vaccine,
England's got a
new queen
Marciano, Liberace, Santayana
goodbye
We didn't start the fire
It was always burning
Since the world's been turning
We didn't start the fire
No we didn't light it
But we tried to fight it
'53 Joseph Stalin, Malenkov,
Nasser and
Prokofiev
Rockefeller, Campanella,
Communist
Bloc
'54 Roy Cohn, Juan Peron,
Toscanini,
Dacron
Dien Bien Phu Falls, Rock
Around
The Clock
'55 Einstein, James Dean,
Brooklyn's got
a winning team
Davy Crockett, Peter Pan, Elvis
Presley, Disneyland
'56 Bardot, Budapest, Alabama,
Khrushchev
Princess Grace, Peyton Place,
Trouble in the Suez
'57 Little Rock, Pasternak,
Mickey
Mantle, Kerouac,
Sputnik, Chou En-Lai, Bridge
On The River Kwai
'58 Lebanon, Charles de Gaulle
California Baseball,
Starkweather, Homicide, Children
of

Thalidomide
'59 Buddy Holly, Ben Hur, Space
Monkey, Mafia,
Hula Hoops, Castro, Edsel is a
no-go
'60 U-2, Syngman Rhee, payola
and
Kennedy
Chubby Checker, Psycho,
Belgians
in the Congo
'61 Hemingway, Eichmann,
Stranger in A
Strange Land
Dylan, Berlin, Bay of Pigs
Invasion
'62 Lawrence Of Arabia, British
Beatlemania
Ole Miss, John Glen, Liston
beats Patterson
'63 Pope Paul, Malkolm X,
British
Politician Sex
J.F.K. blown away, what else do

I
have to say
'64-'89 Birth Control, Ho Shi
Mihn,
Richard Nixon back again
Moonshot, Woodstock,
Watergate,
Punk Rock
Begin, Reagan, Palestine, Terror
on the airline
Ayatollah's in Iran, Russians in
Afghanistan
Wheel Of Fortune, Sally Ride,
Heavy
Metal, Suicide
Foreign debts, Homeless Vets,
AIDS,
Crack, Bernie Goetz
Hypodermics on the shores,
China's
under martial law
Rock and Roller Cola Wars, I
Can't
Take it Anymore
We didn't start the fire
It was always burning
Since the world's been turning on
us
We didn't start the fire
But when we are gone
Will it still burn on, and on,
and on...

МИ НИСМО ПОТПАЛИЛИ ВАТРУ

'49 Хари Труман, Дорис Деј,
црвена Кина,
Џони Реј
Јужни Пацифик, Волтер
Винчел,
Џо Ди Мађо
'50 Џо Макарти, Ричард
Никсон,
„Стјудбејкер”, телевизија,
Северна Кореја, Јужна Кореја,
Мерилин Монро
'51 Розенбергови, Х-бомба,
Шугар Реј,
Пенмудун
Брандо, „Краљ и ја” и
„Ловац у жити”
'52 Ајзенхауер, вакцина,
Енглеска има
нову краљицу
Марћано, Либерачи, Сантајана
збогом
Ми нисмо потпалили ватру
Она одувек гори
Откако се свет окреће
Ми нисмо потпалили ватру
Не ми је нисмо запалили
Али смо пробали да је
победимо
'53 Јосиф Стаљин, Маљенков,
Насер и
Прокофјев
Рокфелер, Кампанела,
комунистички
блок
'54 Рој Кон, Хуан Перон,
Тосканини,
Дакрон
Пад Дијен Бијен Фуа, „Рок око
сата”
'55 Ајнштајн, Џемс Дин,
Бруклин
добива победнички тим
Дејви Крокет, Петар Пан,
Елвис
Присли, Дизниленд
'56 Бардо, Будимпешта,
Алабама,
Хрушчов
Принцеца Грејс, „Градић
Пејтон”
Невоље у Суецу
'57 Литл Рок, Пастернак, Мики
Ментл, Керуак,
Спутњик, Чу Ен Лај, „Мост на
реци Квај”
'58 Либан, Шарл де Гол,

калифорнијски безбол,
загађења, убиства, деца
„Таломид”
'59 Бади Холи, Бен Хур, мајмун
у свемиру, мафија
хула хоп, Кастро, „Едсел” је
пропао
'60 U-2, Сингман Ри, мито и
Кенеди
Чаби Чекер, „Психо”, Белгијци
у Конгу
'61 Хемингвеј, Ајхман,
„Незнанац у
непознатој земљи”
Дилан, Берлин, инвазија у
заливу свиња
'62 „Лоренс од Арабије”,
британска
битлманија
Универзитет у Мисисипију,
Џон Глен
Листон побеђује Патерсона
'63 Папа Павле, Малколм Екс,
Британски
политички секс
Ј. Ф. К. збрисан, шта друго још
могу
да кажем
'64 - '89 Контрацепција, Хо Ши
Мин,
Ричард Никсон се враћа
слетање на Месец, Вудсток,
Вотергејт
Панк рок
Бегин, Реган, Палестина, терор
у авионима
Ајатолах у Ирану, Руси у
Авганистану
квиз „Коло среће”, Сели Рајд,
хеви
метал, самоубиство
Страни дугови, вијетнамски
ветерани, сида,
крек, Берни Гец
наркоманија на обали, ратно
стање у Кини
рокенролер Пепси и кока-кола
ратови, не могу
више да поднесем
Ми нисмо започели ватру
Она одувек гори
Пошто нам свет окреће леђа
Ми нисмо започели ватру
А када одемо
хоће ли она горети још, још
још...

ИЗЈАВА НЕДЕЉЕ:

„Према укусу најшире
америчке публике никако
не могу да заузмем прави
став. Свакако, посетиоци
у Њујорку и Лос Аџелесу
су образовани, што за ос-
тале не бих могао да ка-
жем. Њихова представа о
гламуру и сензационализ-
му почиње и завршава се
Елисом Купером. То је,
знате, онај са змијом.”
Брајан Фери

**Највећа
представа 20.
века?**

СУНЦЕ СЕ ПОНОВО

РАБА

**Зашто ових да-
на не спавају
астрономи, ас-
тролози и ас-
тронаути**

Усред наше зиме Сунце је доживело врхунац своје активности, свог ватреног темперамента који избија отприлике сваке једанаесте године кад наша звезда избацује бујице материје и енергије милионима километара далеко у космос. Врхунац тог Сунчевог „гнева“ предвиђен за средину марта 1990, биће, кажу, запамћен као један од најспектакуларнијих у читавом 20. веку.

Догађај су спремно дочекали астролози и видовњаци (само у Њујорку тренутно их ради преко 12.000) упозоравајући своје клијенте да их у овој експлозивној години чекају најневероватнији обрти у љубавном животу и финансијама. Али, вратимо се једном озбиљном питању које, у ствари, највише занима све нас, и научнике и лаике: хоће ли Сунчеве пеге утицати на Земљу и њене становнике?

**Зелене, жуте, црвене
змије**

Једно је сигурно: бомбардујући енергијом горње слојеве Земљине атмосфере Сунчеве пеге изазваће појаву поларне светлости. Њу обично виде само на крајњем северу и југу, у областима близу магнетних полова Земље, а сада ће се фантастичним тракама, луковима, круговима, зрацима и драперијама на ноћном небу дивити чак и становници

Средње Европе. Баш као што је прошлог марта једна зелено-жуто-црвена „змија“ вијугала небеским сводом од Флориде до Антила најављујући Сунчев улазак у годину велике „јарости“.

Сунчеве ерупције изазваће поремећаје на радио-везама и то највише у подручју кратких таласа који користе ефекат огледала у високим слојевима атмосфере да би стигли до најудаљенијих тачака наше планете. Исто тако оне ће пореметити и рад осетљивих електронских уређаја а и оних мање сложених. Тако је недавно у Квебеку без струје остало девет милиона људи јер су магнетни осигурачи у мрежи искочили сви до једног. У исто време из целог света стижу вести о китовима који су изгубили оријентацију, залуталим птицама селицама и другим животињама осетљивим на магнетизам.

Трећа последица ових ерупција је најнепријатнија: честице са Сунца бомбардују бродове у космосу, у првом реду кабине совјетских космонаута на станици „Мир“. Орбита на којој су они тако је висока да би у случају јаке

ерупције на Сунцу могле да их бомбардују снажне честице које упркос оклопу брода представљају велику опасност по живот.

Чувајте очи!

Астрономи, међутим, ма колико звучало необично, једва су дочекали нови излив Сунчевог беса: наоружани досад невиђеним арсеналом сателита и инструмената са Земље они желе да што боље испитају ову, за нас најважнију, а тако недокучиву и недостижну, звезду коју је немогуће испитати јер у њеном језгру влада температура од 15 милиона степени!

Знаци Сунчеве активности биће видљиви буквално свакоме – довољно је подићи поглед ка небу. Али, пазите, ваше су очи у опасности. Није довољно да ставите наочаре за сунце, тек уз помоћ тамног (нагављеног) стакла моћи ћете слободно да гледате у правцу Сунца и, што је још важније, да разликујете тамне зоне на површини Сунца. То су те Сунчеве пеге. Њих у време активног Сунчевог циклуса има много више него

Магнетне олује са Сунца могу да прекину везе између авиона. оне се дешавају сваке 11. године за време такозваних Сунчевих криза. Сунчевој светлости треба осам минута да пређе 150 милиона километара колико је дели од Земље

Америчка астрономска станица „Скајлаб“ снимила је ову историјску фотографију 21. августа 1973. На њој се први пут видела велика ерупција Сунца која је избацила хелијум на удаљеност од готово пола милиона километара

иначе (10000 према 1000 у Сунчевом минимуму) и ове године оне ће можда прекрити и до два одсто Сунчевог диска. Неке од њих толико су велике да би у њих стало 70 наших планета. Ове „црне тачке“ тако су видљиве да су их приметили још Кинези у време династије Хан, пре 2000 година. Управо те хладније зоне на Сунцу (температура им је 4000 степени према 6000 у „жутим“ делу), са јаким магнетним пољима омогућиле су 20 векова касније

Немцу Хајнриху Швабу да одреди циклусе кад се пеге појачавају – отприлике сваких десет година.

Космичка топлана

Хелиокосмографија која проучава „вибрације Сунца“ омогућиће да се боље схвати шта се дешава у језгру ове ужалене пећи. Иако језгро заузима само два одсто Сунца, оно чини половину његове масе! Језгро производи огромне количине енергије захваљујући нуклеарној фузији (спајању) која водоник претвара у хелијум. Ова енергија зрачи према површини углавном кружним бујицама. Око Сунчевог диска (695.000 km) протеже се корона до 6 километара, а још даље дувају Сунчеви ветрови према Земљи максималном брзином од 700 километара у секунди...

И још многа питања у вези са нашом добром старом „дневном звездом“ чекају одговоре. Зашто се Сунчеве пеге на почетку циклуса јављају на 25–30° северне и јужне ширине Сунца, четири године од почетка, то јест на врхунцу циклуса кад је пега највише, главнина мрља налази се ближе екватору, а при крају циклуса 5–10° далеко од екватора? Имају ли разне цикличне активности Сунца утицај на климу наше планете? (Засад на то нико поуздано не може да одговори, али постоје извесне подударности између посматраних циклуса и дебљине година на стаблима дрвећа као и седиментним стенама.)

О свему томе знаћемо ускоро више кад се циклус заврши, кад се проуче снимци и резултати посматрања. Једно такво истраживање које води Мари-Лиз Шанин у европском центру ЦНРС уз помоћ врсте радарског ласера (Лидар) отвара нове могућности. Помоћу њега се 24 сата на дан посматра до висине од 100 километара и мере температуре наше атмосфере у односу на циклусе Сунчеве активности. А од данас па до краја века научници ће наставити офанзиву на Сунце коју ће предводити флотила васионских сонди, америчких и европских. Тако мисија „Улис“ Европске космичке агенције креће у октобру 1990. да би надлетела Сунчеве половине 1994. и 1995. године, а за њом „Кластер“, заједнички програм који изводе НАСА и ЕСА. Циљ им је да утврде међусобне односе „дневне звезде“ и наше планете.

В. М.

КОСМИЧКА ТОПЛАНА

Као чигра која се врти, циновски нуклеарни реактор Сунца састоји се од гаса, честица и топлоте. Он сваког секунда потроши четири милиона тона материје да би произвео енергију (претварајући водоник у хелијум). На милионе тона другог нуклеарног горива избацује се у космос у облику Сунчевих „ветрова“, кишне материје. У језгру Сунца влада температура од 15 милиона степени а на површинској видљивој зони 6.000 степени. Сунце је 330.000 пута теже од Земље, а има пречник од 1,4 милиона километара и не би могло да стане у простор између Земље и Месеца.

Ова циновска васионска топлана има врло сложено кретање: док Сунце око екватора направи пун круг за 25 дана, у поларним областима за то му треба 33 дана. Отуд Сунце и личи на усукану „крпу“. Ова различитост у брзини доводи до деформације магнетних поља, а као последица јављају се ерупције које избацују спектакуларне млазеве материје у космос. Овај плес у ђаволском ритму трајаће још пуних пет милијарди година кад ће се исцрпсти залихе водоника и то ће бити крај Сунца и Сунчевог система.

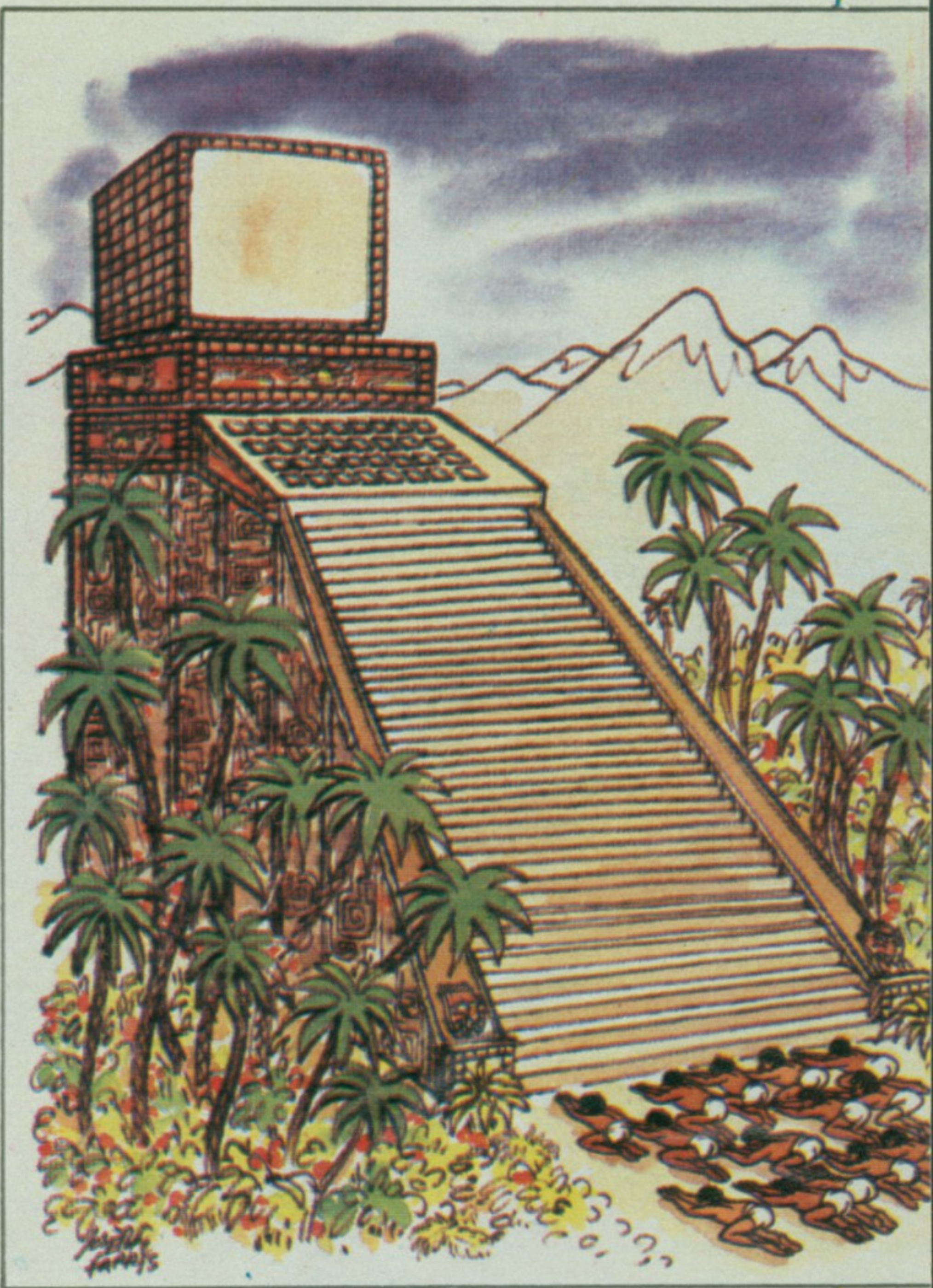
КОМПЈУТЕР – НОВО БОЖАНСТВО

Чак ни највећи заљубљеници компјутера о њему сигурно нису размишљали као о справи којој се треба клањати. На идеју да рачунар поистовети са божанством дошао је самозвани свештеник из Калифорније Џефри Армстронг. Током прошле године он је установио нови култ – обожавање рачунара, а себе прогласио Светим Силиконом!

Његове проповеди почињу речима: „Компјутер нам је Господ, њему се клањамо и њега молимо.“ Он ово изговара пред олтаром на коме је, шта би друго, постављен рачунар и на њему две свеће.

На почетку су се Армстронгу сви смејали и проглашавали га за шарлатана чију веру нико неће прихватити. На изненађење свих, Светом Силикону придружило се 1200 верника. Сада се нови „свети човек“ шепури сав у злату возећи се у белом „мерцедесу“.

Још једном се потврдило: важно је сетити се и обогатити на рачун лаковерних. ■

ШЕТАЧИ КРОЗ ТУЂЕ СНОВЕ

РИЧАРД КАРДЕЈ

Већ трећи пут те недеље Синди се обрела у хотелској соби. Лежала је заваљена у јастуке и покушавала да се насмеши илузији крај себе, човеку коме ни име није запамтила. Није се ни потрудила. А незнанац је нервозним покретима намештао на главу електронску кацигу која је Синди увек неодољиво подсећала на круну. Пошто је мрзела да се упушта у шетње кроз нечије снове, одлагала је што је дуже могла тренутак да и себи намести ту, за многе магичну, а за њу све омиљенију круну. Коначно је притисла дугме на уређају за пренос снова настојећи да се опусти.

Заједнички су упловили у нечије сећање... Прво возња расклиматаним возом северно од Бангкока, потом купање у језерцету усред шуме и коначно љубавна сцена. Синди је осетила додир руке на телу. Покрети тог незнанца тачно су пратили оне праве и

све је, до најмањих детаља, симулирало некада преживљену тајландску сцену. Расејано се питала ко ли је особа у чијем су сну. Осећала је јак мирис влажне траве и напашене земље.

Изненада, нешто је прекинуло чаролију. Синди се окренуло у стомаку. Било јој је толико зло да је једва имала снаге да скине електронску кацигу с главе и да отрчи у купатило. Чинило јој се да је и душу повратила. Једва се прибрала и дрхтавим рукама почела да се облачи. На вратима собе промрмљала је извињење човеку – илузији. Излазећи, приметилa је само да је он и даље уроњен у сан и да, смеешећи се, милује замишљену особу крај себе.

Већ неколико недеља Синди није успевала да се прибере. Нису јој помагали ни лекови ни физичке вежбе. Једноставно је заборављала имена обмана са којима је шетала кроз снове, чак јој се догодило да два пута сасвим заборави да оде на заказане сесансе. Катер је био изван себе и претио да ће је избацивати с посла. Нису јој само имена људи – илузија представљала тешкоћу, није могла да се присети ни ствари које би јој се догодиле у току дана. Упадала је у стање чудне обамрлости и потпуног мрака. Одједном би се пренула у подземној железници несвесна да је негде кренула или би се нашла затечена пред затвореним вратима кафеа, напољу, на киши.

Синди је већ месецима продавала своја искуства различитим кућама за сновошетање и није осећала никакве последице због тога. Чак јој се чинило да је то сјајна врста забаве која јој је доносила и знатну зараду. Ни сама не зна када је дошло до засићења. Само је осетила да јој се психичка стабилност пољуљала и да више не постоји унутрашња снага која је могла да је одржи као стабилну особу. Још кад је претходне ноћи ушла у сан и искуство уписано у њему препознала као своје, нешто се у њој сасвим откачило. Први пут схватила је шта значи кад непознати људи живе њене успомене, кад облаче њено тело и прихватају као своје.

Стигавши кући, готово бежећи од оне собе, хотела, нису могле да је успавају ни три таблете за смирење. Прибегла је старинском рецепту – попила је неколико чашица текиле. Када се пробудила касно следећег дана, преслушала је поруке и схватила да јој се Катер јављао неколико пута. На последњој поруци, пропраћеној сочним псовкама, Катер је готово наређивао да му се сместа јави или ће јој сломити врат.

На компјутеру је проверила уплате које су стигле на њен рачун у банци. Пијуцкајући кафу упоређивала је уплате и датуме када су стигле. Чинило јој се да гледајући те цифре може да прати свој живот за последњих шест месеци, живот који се претворио у својеврсну трговину душом и телом. Фломастером је обележавала различите куће за сновошетање и изненадила се колико их је било на списку.

После доручка одшета је до једне од највећих фирми за продају снова која се налазила на Бродвеју. Куповала је чипове претходно прочитавши на полеђини описе симулираних снова. Кад је завршила и са последњом фирмом за издавање туђих снова која је била на њеном списку, схватила је да је потрошила више од четвртине уштеђевине. Свеједно, осећала се добро, као да ће се ускоро поново наћи и сподети са нечим изгубљеним у себи.

Пролазећи крај радњи осветљених неонем Синди је престрављено закључила да не зна ни куда иде ни где станује. Ипак, плашила се да застане, још више да се неком обрати, па је наставила да хода. Гледала је одразе свог лица у изложима туђих снова која је била на њеном списку, схватила је да је потрошила више од четвртине уштеђевине. Свеједно, осећала се добро, као да ће се ускоро поново наћи и сподети са нечим изгубљеним у себи.

Синди је седела на поду дневне собе. Око ње су били разбацани чипови. Подсећали су је на делове мозаика који се звао њен живот. Пуштала је симулиране снове један за другим и тек у седмом покренуло јој се нешто у души. Током вечери налетела је на још један сан одсањан на свом искуству.

Једва је дочекала јутро. Отрчала је до радње да наручи још два плејера за симулирање снова. Наручила је још чипова не осврћући се на све мањи рачун у банци.

Укључила је истовремено сва три апарата за шетњу кроз снове. У једном се нашла на обалама реке Рио Негро, у другом се возила ролшуама московским Дизнилендом, треће искуство одвело је на плаже Калифорније. Притискала је дугмад, улазила у једно искуство, ишла из тела у тело. Мислила је да ће пасти у несвест, али није одустајала. Притискала је дугмад и настављала сумануту шетњу и сељење кроз различита тела. Било је то као умирање. Као да се будила из једног сна да би се ненадано нашла у неком другом. Слагала је мозаик нервозно, упорно, тражила себе. Мењала је пол, узраст, скакала из предела у предео. Чинило јој се као да се, уместо да нађе особу по имену Синди, све више удаљавала од ње. Као да су од ње остале само кости и огољени нерви.

Како се нашла на улици, ни сама не зна. Тек, кад се вратила кући, сва три плејера била су укључена, пред њом су се одвијали нечији снови, нека лица су шетала по њеној дневној соби... Опет је затекла Катерову поруку у којој јој наређује да се сусретне са тим и тим човеком – илузијом. Није јој пало ни на крај памети да оде.

Наставила је са шетњом кроз снове. До поноћи је прегледала тридесетак трака.

Наредног дана стигао јој је још један плејер и много нових чипова. Престала је и да једе и да спава. Сва та лица и тела претварала су се у једно, додуше неодређено, у коме је настојала да откине оно што је само њој припадало. Упала је у неки непостојећи простор, у неко време ван времена. Претварала се и сама у илузију, обману, у смрт.

Пробудила се са осећањем да је била одсутна, ко зна где. Намештај је био разбацан, пепељаре пуне опушак. Схватила је да је Катер био у њеном стану и оставио поруку да више не рачуна на њега. Знала је да тако мисле и из осталих кућа за продају снова.

Око ње су лежали поломљени чипови. Чинило јој се као да је извршила злочин с предумишљајем, убиство. Насмејала се на ту бесмислицу. Како уопште можеш да убијеш нешто што је већ давно мртво? Подигла је бележницу у којој је покушала да прикупи и забележи своја отуђена искуства. Ужаснута, схватила је да може да се сети само једног сна.

Проживела га је последње вечери у хотелској соби. Искрсла јој је слика камене богиње коју је видела у неком храму у Бангкоку. Љупке богиње лепог лица али празног погледа.

Додирнула је свој образ. Био је хладан. Као – камен.

В. С.

ЕНИГМАТИКА

Припремају: М. Јеленковић и З. Зељковић

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

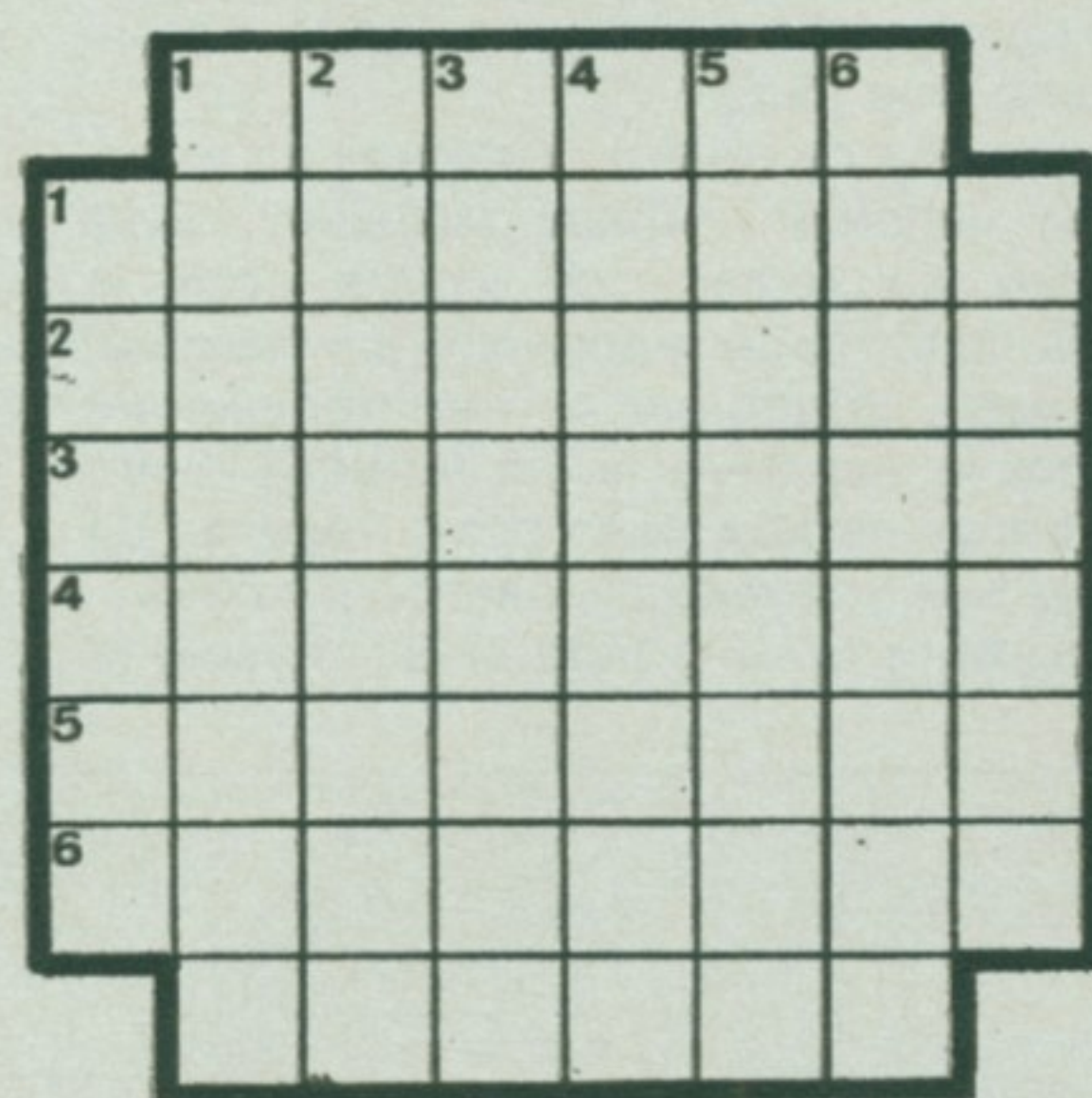
ВОДОРАВНО: 1. Главни град Кине, 2. Сагласност двеју страна о успостављању неког правног односа, 3. Река у Србији, 4. Градић у Срему – Символ водоника, 5. Лична заменица – Символ натријума, 6. Цистично проширење жлезде лојнице, 7. Име и презиме глумице са слике, 8. Замореност – Суштина, срж, 9. Женско име, Десанка – Два иста слова – Усијана вулканска маса, 10. Држава у Азији – Легура за израду авиона, 11. Позната трагедија од Корнеја – Брзо (обично нешто ситно) опрати, 12. Радници за разбојем, ткачи – Македонски песник, Коста.

УСПРАВНО: 1. Присталица голотиње, 2. Хрватско-угарски краљ из династије Арпадовића, 3. Осећање незадовољства због одсуства занимљивих доживљаја, 4. Мера за папир – Ознака за литар, 5. Иницијали глумца Налиса – Два сугласника, 6. Ротаријанци, 7. Чистунство, 8. Једнакост (стр.) – Град у Белгији (Ипер), 9. Косимице, постранице – Символ ербијума – Женско име, Лоренца, 10. Ивова шума – Ситно исечен кисео купус, 11. Страна негација – Коначити, 12. Енглески физичар и хемичар, Томас – Главни град Естоније.

МАГИЧНИ ЛИК

А, ВА, ВА, ИД, КИ, НАЦ, ПЕ, ПРО, РИ, РО, РО, СКА, СКОП, СЛА, СТА, СТА, СТЕ, ТИ, ТО, ТО.

ВОДОРАВНО И УСПРАВНО: 1. Планетоид, 2. Некадашњи старешина сеоске општине код словенских народа, 3. Оптички инструмент за осматрање из заклона и подморнице, 4. Славље, светковина, 5. Становник италијанске покрајине, 6. Лепити китом.

ФАБРИКА ЦИНОВА

Мејзови програмери сјединили су режање, рику, завијање и остале звуке данашњих животиња и добили синтетизован глас којим су „проговориле“ ове робот-животиње

Док разгледају највећу светску изложбу праисторијских бића оживљених на најсавршенији начин, посетиоци сазнају и податак да су диносаурусе, можда, појели ванземаљци

Огроман диносаурус мирно осматра околину, а онда високо уздиже главу — као да је нешто наљушио! У том положају креће неколико корака напред... У очима му је претећи израз, а његов застрашујући глас тера малишане, посматраче, да се припију уз родитеље... Чује се и плач... Али, ни одрасли нису равнодушни...

Све ово догађа се на изложби праисторијских бића коју је приредила америчка фирма „Динамејшн интернешенел корпорација“ (Dinamation International Corporation) из округа Оринџ, у Калифорнији. Оснивач и председник ове компаније је Крис Мејз,

ДОГАЂАЈ ЗА ИСТОРИЈУ НОЖНЕ АВИЈАЦИЈЕ

ХЕЛИКОПТЕР НА ПЕДАЛЕ

Група студената и професора Универзитета политехнике у Калифорнији (Кал Поли) остварила је пројекат у који је мало ко веровао: осмислила је, направила и испробала хеликоптер који су покретале само ноге пилота! Никакве друге погонске силе није било.

Инжењери су досад сматрали да је немогуће направити такву машину: снага потребна да хеликоптер узлети већа је него за покретање једрилице или авиона! На пример, модерним хеликоптерима неопходна је најмање једна коњска снага да подигну четири килограма терета. Да би, под тим условима, полетео и човек — рачунајући и тежину летелице — нужно је

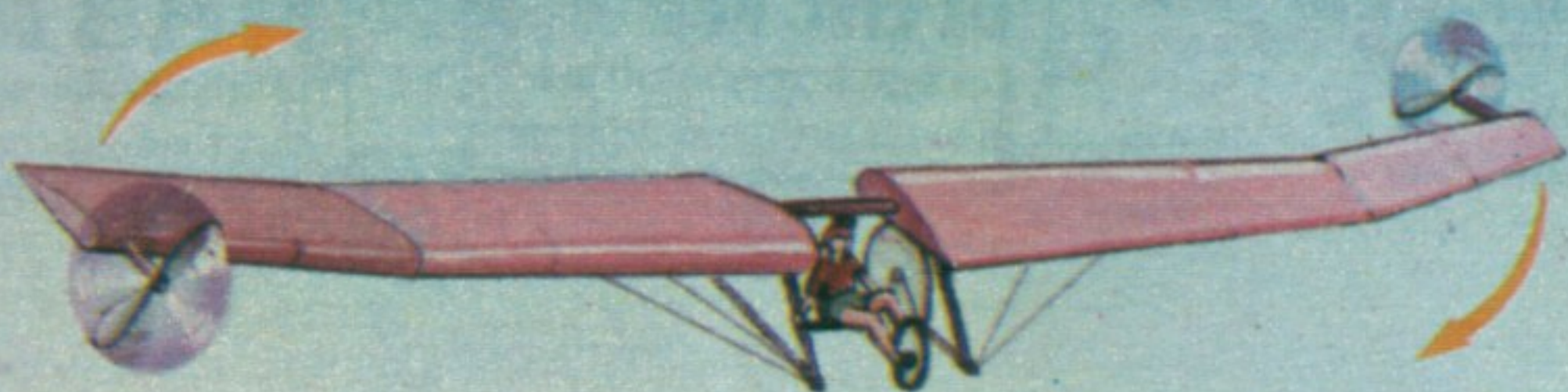
Пројекат у који се мало веровало остварила група студената и професора из Калифорније

обезбедити најмање 25–30 коњских снага. А добар спортиста, на пример врхунски бициклиста, може да приушти једва једну коњску снагу!

На велику срећу, постоји једноставан начин да се битно смањи снага која би хеликоптеру омогућила да полети: напрос-

то, треба повећати пречник ротора (елисе) да би се увећала потисна површина и коефицијент корисног дејства. Калифорнијски ентузијаста послужили су се, уз то, и једним триком: за побољшање аеродинамичности и узгона ротора наместили су по једну мању елису на његовим крајевима. Њих, као и ротор, пилот покреће посредством механизма за пренос силе, уграђеног у велике елисе. Иако корисни коефицијент, у најбољим условима, не прелази 80 одсто, резултат је, углавном, добар.

Ову необичну летелицу, названу „Да Винчи III“, почели су да праве још 1981. године. Тешка је 45 килограма, а има распон елисе (ротора) од 30 метара. Испробаван у сали Универзитета „Кал Поли“, овај хеликоптер се два пута одлепио од тла — 12. и 27. новембра — а 10. децембра прошле године полетео је први пут званично пред комисијом Националног аеронаутичког удружења. Прва два покушаја, без присуства комисије, трајала су две,

Скица необичног хеликоптера на којој се виде две мале елисе на крајевима ротора

Завршни радови на тираносаурусу

Овако је у радионици

донедавно инжењер једне авио-компаније. Чињеница да диносауруса више нема и да је сусрет у музеју с неким

бронтосаурусом, или још страшнијим тираносаурусом, за сваког од нас јединствен доживљај и узбуђење навела

је Мејза на идеју да крене још даље – да уз помоћ научних сазнања и техничких достигнућа начини робот-копије ових давно изумрлих животиња, некадашњих господара наше планете.

Диносауруси, највеће животиње које су се икада појавиле на Земљи, заувек су нестали још пре 65 милиона година. Човек тада још није постојао јер су сисари тек започињали свој живот...

Нестанак одређених биљних и животињских врста ни данас није ништа необично. Џиновски панда, на пример, изумире зато што је све мање способан за размножавање. Отуда и теза да је узрок нестанка диносауруса слабљење њихове плодности.

Најчешће се, ипак, помиње такозвана теорија катастрофе кроз причу да је бомбардовање метеорита из космоса подигло у ваздух тоне и тоне прашине, да је тако заклоњено Сунце и да је завладала зима на коју ови рептили нису били навикли... Теорија је готово општеприхваћена иако су ту многе ствари остале неразјашњене. Нема, на пример, одговора на питање зашто су у тим условима нестали само диносауруси, а преживеле многе врсте – крокодили, змије и корњаче, на пример.

Смрт због метеорита, ломљивости љуске јајета, радиоактивност, генетска zasiћеност, упала зглобова, „непо-

собност да коче" (о чему је „Забавник" недавно писао), лов на диносаурусе (као у некој научно-фантастичној причи) рзди конзервирања њиховог меса да би се нахранили становници неких далеких светова у свемиру – било шта од овога да је разлог њиховог изумирања, остаје чињеница да њих више нема. А управо тај податак, као и сазнање да су то биле највеће животиње које су икад насељавале Земљу, и даље голица машту... Зато је и Крис Мејз дошао на идеју да отвори фабрику за израду ових џинова.

Да би то и остварио, Мејз је морао да запосли читаву војску људи, пре свега групу палеонтолога која је до танчина реконструисала изглед ових животиња (једино се не зна каква је била боја њихове коже), затим биологе, инжењере (стручњаке за роботiku), али и уметнике (сликаре и вајаре). По свему судећи, било је потребно и много знања и много труда. А труд се, очигледно, исплатио јер Мејз сада седи на брду пара.

Да би се на неки начин одужио оним правим диносаурусима којима заправо дугује за толико своје богатство, Мејз улаже огромне своте у нова палеонтолошка истраживања и издаје часопис „Диносаурија" који је, сасвим сигурно, најзначајније и најчитаније издање ове врсте у свету.

С. И.

ПОЛЕТЕО!

односно четири секунде, трећи, званични – готово седам (6.8 секунди)!

„Да Винчијем III" управљао је студент Грег Мек Нејл, иначе члан националне бициклистичке селекције, и то је први званичан случај да је хеликоптер узлетео гођен људском снагом.

Да би се и стручњаци и посетиоци уверили да је летелица узлетела, одлучено је, у последњем тренутку, да се на самом врху намести лампица која је требало да светли ако се сва четири точкића хеликоптера одвоје од паркета. Тако је и било. Сви су, у тих седам секунди, могли да виде да се необична скаламерија уздигла двадесетак центметара изнад тла!

„Да Винчи III" није, иначе, у стању да лети напољу јер би му и најмањи поветарац пореметио равнотежу или га положио, због тзв. „ефекта тла" (што значи да има бољи узгон и сигурнији лет на изузетно малој висини). Још није извесно да ли овај хеликоптер може да се дигне три метра у висину да би његови творци добили чувену награду „Игор Сикорски" (познати конструктор хеликоптера). Наиме,

Студент веронаутике и члан националне бициклистичке селекције Грег Мек Нејл ногама подиже хеликоптер „Да Винчи III" док га два техничара будно мотре

свакоме ко ногама покрене хеликоптер до висине од три метра и одржи га у замишљеном простору (чије су ивице десет метара) најмање 60 секунди – припашће 20.000 долара!

И поред тога, ово је велики тренутак авијације на ножни погон.

С. М. С.

Уређује: Диего Варагић

МАЛА ПОШТА
п. факс 124
11000
БЕОГРАД
Македонска 29

МОЛИМ ТЕ ДА МИ КАЖЕШ ГДЕ У
ЈУГОСЛАВИЈИ А И У ЕВРОПИ
ПОСТОЈИ АРХЕОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ.
НАДАМ СЕ ДА ОВО ПИСМО НЕ ЋЕ
ЗАВРШИТИ У КОШУ ЈЕР СЕ РАДИ
ОМ ОМ БУДУЋЕМ ЗАНИМАЊУ!!!
УНАПРЕД ХВАЛА!

Сигурно ћемо те обрадовати ако ти
кажемо да археологију можеш да сту-
дираш и на Филозофском факултету у
Скопљу.

ВАШ ПОШТОВАНИ
ЧИТАЛАЦ
ВАСКО ВАСИЛЕВИЋ
ИЗ ОХРИДА.
БОРИС КИДРИЋ БРИЧ
ОХРИД 9600

Црква над црквама

Да ли је Храм Светог Саве највећа
православна црква у свету?

ИВАН ПАШИЋ,
Трг партизана 30
Титово Ужице

Јесте. Иза ње је Исакијевски сабор у
Пењинграду – црква која је сада претво-
рена у музеј.

Живот уз палету

Мој животни сан је да постанем
сликар, па бих желела да се за фа-
култет добро припремим у некој сликар-
ској школи.

ЈОВАНА БУРИЋ,
Саве Коваћевића 1/14
Крагујевац

Најбоља школа те врсте у Србији но-
си назив Центар за ликовно образова-
ње, а налази се у Шуматовачкој 122, у
Београду. Ову школу могу да похађају
само старији од 16 година. Преко рас-
пуста не ради, а затворена је у дане ви-
кенда. Теби зато једино одговара при-
ватна школа академског сликара Серге-
ја Јовановића коју можеш да похађаш

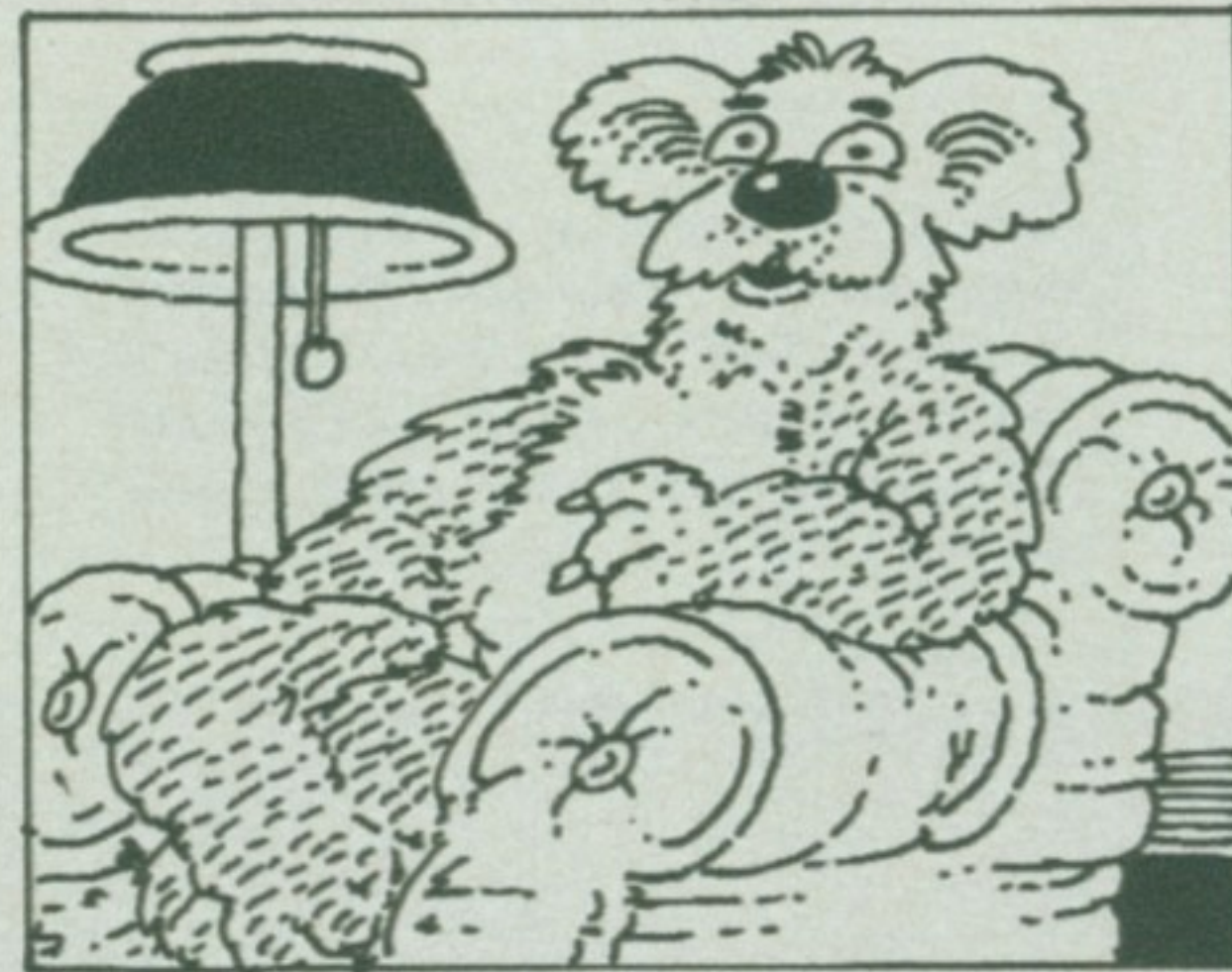
суботом, недељом и преко распуста.
Његова адреса је: Мира Попаре 124, а
телефон 011/558-008.

Чи-вау-вау!

Који је пас најпогоднији за чување
у стану и где може да се набави?

НАТАЛИЈА,
Београд

Најпогоднији су кокер-шпанијели, пе-
кинезери и чиваве. У Београду можеш

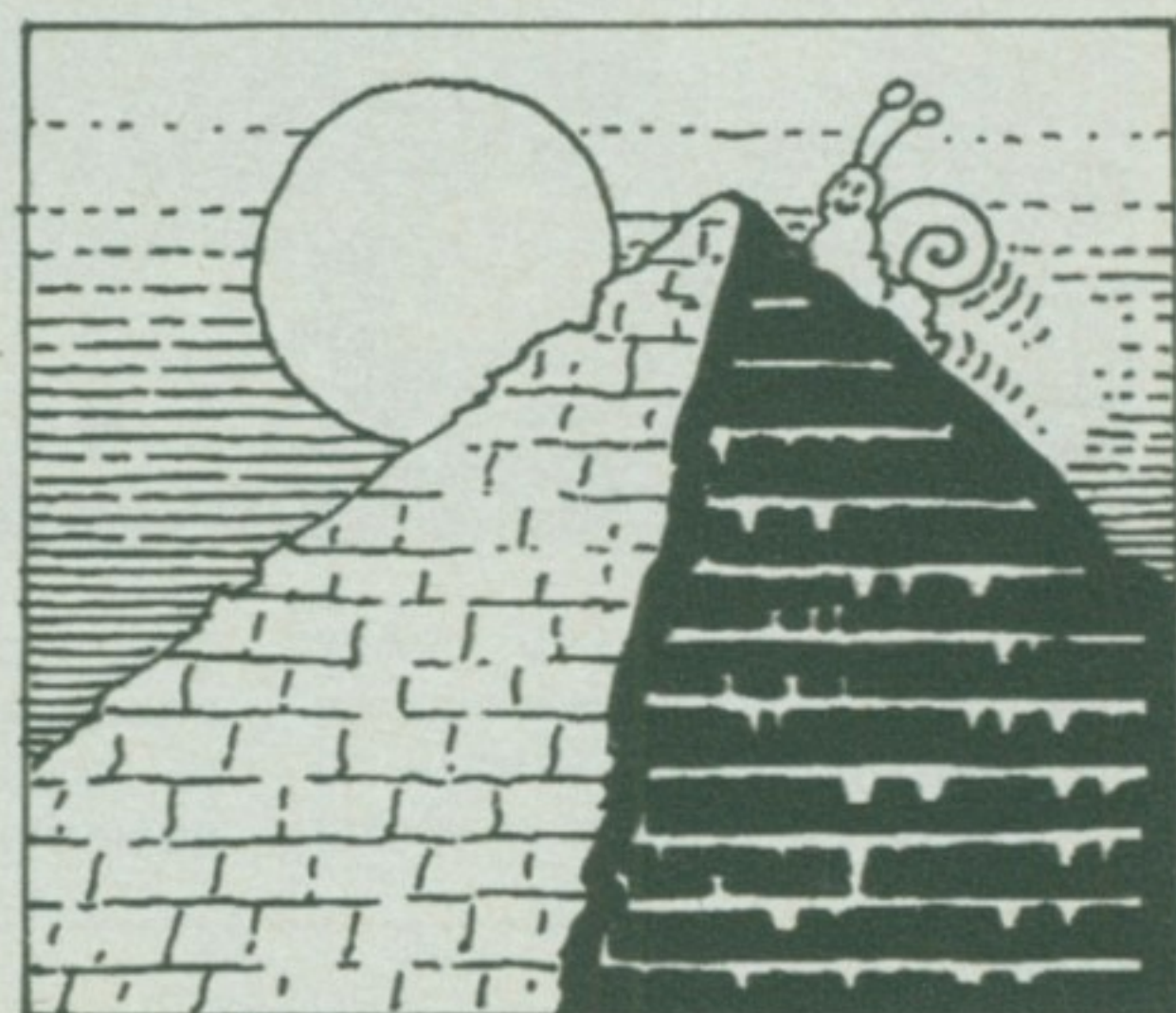
да нађеш прва два. Ако хоћеш кокера,
позови клуб љубитеља ових паса преко
телефона: 439-120. Пекинезере продаје
Бисерка Обрадовић (телефон: 616-788),
а дугодлаке чиваве – Марија Лукић, од-
гајивач из Зајечара. Телефон: 019
/21-390.

Степенице за вечност

Како су зидане египатске пирами-
де?

АНА МРОКОВИЋ,
Љубе Стојановића 29/18
Београд

Одговор на то питање још није конач-
ан. После много лутања изгледа да су

се познаваоци ове области опет врати-
ли на почетак – на описе грчког филозо-
фа Херодота који је живео у петом веку
старе ере.

Пирамиде су, највероватније, зидане
по принципу монтажне градње: већ у
самој основи постављана су степениш-
та са по две траке – једна с нижим сте-
пеницама по којима су се кретали људи
и друга с вишим преко којих су се, по-
моћу полуге, сасвим успешно подизали
камени блокови. Градитељи су на врху
правили платформу коју су ослањали на
зидове пирамиде и њу су, после намеш-
тања последњих блокова, растављали,
а степенице, силазећи, зазиђивали...

Ћи-ху-Ћи-ху-Ћи-ху-ху...

Где да тражим приручник „Увод у
железничко моделарство“?

ДЕЈАН РИСТИЋ,
7. јула а/4
19370 Бољевац

Ову књигу издали су Загребачки мо-
делари и Народна техника Хрватске, а
има је у књижари „Техничка култура“ у
Загребу. Адреса је: Далматинска 12, а
телефон 041/271-848. Иначе, све о же-

лезничком моделарству можеш да нађеш и у бројевима 10, 11 и 12 часописа „Сам“ – из 1977. године.

Зов музике великана

Имам 14 година и обожавам класичну музику. Молим те, помози ми да нађем инструмент за који нисам прерасла.

САНДРА ВЛАНИЋ,
Маршала Тита 40
Винча

Стручњаци кажу да си прерасла за клавир и све гудачке инструменте, а мо-

жеш да бираш било који од дувачких или жичаних инструмената. Избор је велики, најбоље је да одлучиш сама. А ако имаш добар глас, у обзир долази и соло певање.

Острво битана

Како је Велико ратно острво добило име?

БОЈАНА ПЕТРОВИЋ,
Нехруова 129/6
Београд

„Крстили“ су га Аустријанци у 17. веку, а назвали су га тако јер су са њега нападали Турке и ту стално водили некакве битке.

РЕШЕЊЕ ЕНИГМАТИКЕ

УКРШТЕНЕ РЕЧИ:

Пекинг, уговор, Расина, Илок, х, ти, на, атером, Неда Арнерић, уморност, бит, Деса, тт, лава, Ирак, авионал, Сид, пропрати, ткалци, Рацин. МАГИЧНИ ЛИК: астероид, староста, перископ, прослава, Тосканац, китовати.

МЕЂУНАРОДНО ДОПИСИВАЊЕ !!!

Сањате ли одувек о драгом пријатељу у егзотичној земљи или у далеком крају?
КОРАК ДО ОСТВАРЕЊА ВАШИХ СНО-
ВА НИЈЕ ВЕЛИКИ!!!

Учланите се у I.P.F. највећу организа-
цију за дописивање и поштом део ар-
мије пријатељства од преко 250.000 чла-
нова из 160 земаља света.

ЗЕМЉЕ ПО ВАШЕМ ИЗБОРУ!!!

Дописивање на ЕНГЛЕСКОМ, НЕМАЧ-
КОМ, ФРАНЦУСКОМ...
Погодности за филателисте

СПЕЦИЈАЛНИ ПРОГРАМ ЗА УЧЕНИКЕ –
ПРОФЕСОРИ. ЈАВИТЕ НАМ СЕ!

Пишите нам, наведите своје жеље.
У коверти приложите марку од 2.000
дин. како бисмо Вам могли послати од-
говор. Наша адреса:

INTERNATIONAL PEN FRIENDS
САВСКА ЦЕСТА 10
41000 ЗАГРЕБ

ТРАЖИМО

ПРИЈАТЕЉЕ

Даниела Размовска, Николе Тесле 18/37, 97000 Битољ – 12 година, воли музику, жели да се дописује са вршњакињама.

Делфина Гашпарић, Костолачка 24, 41000 Загреб – сакупља сличице „Животињско царство“.

Ева Репе, Рожна Долина 7, 64248 Лесце – 14 година, сакупља све о групи „Брос“.

Маја Благојевић, Бориса Кидрича 4/6, 38250 Ђиљане – 12 година, воли поп-музику, сакупља постере.

Зорица Пактер, 12. априла 1945. бр. 33, 56230 Вуковар – 14 година, сакупља салвете, постере, марке и пластичне кесе, воли спорт и музику.

Игор Дуда, СССР, 292088, УС-СР, Лавов 88, Вођаноје, Ломоносова 4 – 24 године, студира славистику, воли забавну музику, плес, тенис, књиге, фолклор и путовања.

Марија Николић, Бранка Крсмановића 25/10, 18000 Ниш – 11 година, сакупља налепнице и постере.

Иван Рашковић, Кнеза Лазара 7, улаз 1 стан 15, 38000 Приштина – 13 година, воли музику, сакупља марке, постере и бочице од парфема.

Биљана Јокић, Иве Јове Маринковића 11, 57000 Задар – 15 година, воли музику, кошарку, филмове и књиге.

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

● БРОЈ 1995

YU ISSN 0032-339X

Први број Политикиног Забавника изашао је 28. фебруара 1939. године

Директор НИП „ПОЛИТИКА“
др Живорад Минових

Главни и одговорни уредник
Зефирино Граси

ИЗДАВАЧКИ САВЕТ

Сима Беговић, Бранка Булатовић, Милојко Ђоковић, Љубинка Ђуровић, Љиљана Златковић, Милан Илијин, Милован Кљајић, Нада Михаиловић, Душан Петровић (председник), Драгољуб Петровић, Радован Поповић, Зора Продановић, Радомир Ристић (заменик), Верица Смиљанић и Никша Стипчевић. Чланови Савета из Редакције: Зефирино Граси, Соња Јашовић, Мирјана Маринковић и Петар Милатовић.

РЕДАКЦИЈА:

Диего Варагић, Радана Весовић, Олга Вукадиновић, Душан Глушац, Бојана Дожић, Светлана Ивановић, Мина Илић, Соња Јашовић (графичко-технички уредник), Славољуб Кеџић, Мирјана Крстуловић, Иван Лончар, Мирјана Маринковић (уредник стрипа), Иванка Милединовић, Петар Милатовић, Вера Милићевић, Весна Минић, Нада Невајдић, Вито Недељковић, Биљана Орловић, Љубомир Патрновић, Зоран Петканић, Радоје Савић, Весна Софреновић, Војислав Стаменовић, Недељка Сташић, Даринка Тодоровић, Миленко Тодоровић, Милош Томић и Бранислава Црномарковић.

СЕКРЕТАРИЈАТ:

Јованка Војводић, Олгица Стаменић и Зорица Филиповић.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ – редакција „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“, Македонска 29, 11001 Београд. Поштански факс 124. Телефони: секретаријат 324-471, редакција 324-483, техничка редакција 326-620, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије, број 413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ:

Месечна 26 динара, тромесечна 78 динара, полугодишња 156 динара

ПРЕТПЛАТА

ЗА ИНОСТРАНСТВО:

Месечна 52 динара, тромесечна 156 динара, полугодишња 312 динара

Претплата се врши на жиро-рачун број 60801-603-24875 уз обавезну назнаку НИП „Политика“ – ПРЕТПЛАТА ЗА ЛИСТ: „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“

ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО

У СТРАНОЈ ВАЛУТИ – ШЕСТОМЕСЕЧНА:

САД	USD	26.-
СР НЕМАЧКА	DEM	45.-
ШВЕДСКА	SEK	162.-
ФРАНЦУСКА	FRF	153.-
ШВАЈЦАРСКА	CHF	40.-

Уплате из иностранства слати на девизни рачун НИП „Политика“ код „ИНВЕСТБАНКЕ“ – Београд, на рачун број: 60811-620-63-257300-

-00054 уз обавезну назнаку: ПРЕТПЛАТА НА ЛИСТ „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“

* ГОДИШЊУ ПРЕТПЛАТУ НА ЛИСТ НЕ ПРИМАМО.

ИМПРЕСУМ (латински IMPRESSUM), штампана ствар, штампање, по закону обавезно означавање имена издавача и уредника, одговорних за садржину часописа.

БАРОМЕТАР

ВИДЕО

В. Радосављевић

Stepfather II – Манијак II (1989)

Иако смо на крају првог дела лепо видели да је манијак Џери Блејк убијен, у другом делу он је опет жив и здрав! Био је, у ствари, само тешко рањен, а када се опоравио, смештен је у затворску психијатријску болницу. Ускоро бежи и, као и у претходном делу, покушава да нађе праву породицу. Представљајући се као психијатар упознаје разведену жену која има сина... Редитељ филма је Џеф Бур, а главне улоге тумаче Тери О'Квин и Мег Фостер.

Beauty and Dennis – Лепотица и Дениз (1988) ТВ филм

Књига коју је написао политичар на важном положају постаје веома опасна јер је у њој испричао како је са двојцом пријатеља својремено убио једног човека. Имена у књизи су лажна, али без обзира на то сви они који знају да она постоји страдају у року од два дана. Последњи сведок је звезда једног америчких реклама, иначе девојка једног од убијених. У режији Нила Израела („Момачко вече“), главне улоге тумаче Дина Миноф, Џулија Дафи и Дејвид Ка-радин.

The Boots – Стимуланс (1988)

У потрази за успехом и новцем млади брачни пар из Њујорка одлази у Лос Анђелес. Муж се добро сналази – постаје познат и цењен у свом послу, њих двоје почињу да живе онако као што су до сада само сањали, али све се мења када једног дана на наговор пријатеља продају дрогу. Од тог тренутка, без обзира на повремена заваривања, њихова пропаст је неминовна. Редитељ филма је Харолд Бекер („Поља лука“, „Море љубави“), а у главним улогама појављују се Џејмс Вудс, Шин Јанг и Стивен Хил.

Immediate Family – Породичне ствари (1989)

Брачни пар који не може да има децу упознаје преко агенције за усвајање девојку која је трудна и, пошто нема могућности да издржава бебу, жели неком да је да. Њихов однос постаје веома пријатељски, али када се беба коначно роди, девојка одлучује да је задржи. У режији Џонатана Каплана („Пројекат Икс“, „Оптужена“) у главним улогама играју Џејмс Вудс и Глен Клоус.

Look Who's Talking – Ко ми каже (1989)

Моли има тридесет година и заљубљена је у ожењеног човека. Он јој обећава да ће се развести, али заправо и не помишља да то уради, чак ни када сазна да Моли чека бебу. Она одлучује да живи сама, али убрзо схвата да је детету потребан отац... Филм је режирала Ејми Хекерлинг („Опасни Џони“, „Одмор у Европи“), а у главним улогама појављују се Кристи Ели и Џон Траволта. „Специјални гост“ је Брус Вилис који је позајмио глас Молином клинцу.

Кристи Ели
тумачи главну
улогу
у филму
„Ко ми каже“

BATMAN

WITH ROBIN

У БОРБИ ПРОТИВ ЗЛОЧИНА

BATMAN, ROBIN, and indicia are trademarks of DC Comics Inc. All Rights Reserved.

БЕТМЕН И РОБИН БИЛИ СУ УБЕДЕНИ ДА ДЕН ТАК, ПРИВАТНИ ДЕТЕКТИВ, ИМА ВЕЗЕ СА ГАНГСТЕРИМА...

БЛЕКИ ЈЕ ТО ЛЕГО СМИСЛИО: НЕ ЗНА ЛЕВА РУКА ШТА РАДИ ДЕСНА!

ШТА СИ РЕКАО?!

ЛЕВА РУКА... ЊОМЕ ЈЕ БЛЕКИ БАЦИО КОНЗЕРВУ КОЈА МЕ ЈЕ ОНЕСВЕСТИЛА! ДОБАР ПОГОДАК!

ШТА?

ТАК ЈЕ ТАКОЂЕ ЛЕВАК! МАЛО САМ ПРЕЛИСТАО ЊЕГОВ ДОСЈЕ И ОТКРИО...

... ДА ЈЕ БИО БАКАЧ У БЕЗЗВОЛУ! РОБИНЕ, БЛЕКИ И ТАК СУ ИСТА ОСОБА!

У ВЕТ-ПЕКИНИ...

СВЕ СЕ СЛАЖЕ! ДОДАЈМО ПЕРИКУ, БРКОВЕ, ПОКРИЈМО ОКО И, ЕТО БЛЕКИ-ЈА! ПОКАЗАЋУ ТИ!

КАД ПОМИСЛИМ КАКО НАС ЈЕ СВЕ ОБМАНУО, ЗАСВРБИ МЕ ПЕСНИЦА!

ОПАСНО ЈЕ ТО СМИСЛИО, БЕТМЕНЕ!

ДА ВИДИМО КО ЋЕ ЊЕГА ИЗВЕСТИ ИЗ ЗАТВОРА... ЗВАЋУ КОМЕСАРА ГОРДОНА!

БЕТМЕН? БАШ СИ МИ ПОТРЕБАН! ФРИСКО ФРЕД ЈЕ ПОБЕГАО ИЗ ЗАТВОРА! ЛИЧИ НА БЛЕКИЈЕВ СТИЛ РАДА!

ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ БЛЕКИ ИЗВУКАО ФРИСКО ФРЕДА! ЕВО ШТА КЕМО ДА УРАДИМО...

АЛИ ЗАШТО НЕ ШЧЕПАМО ТАКА, КАД ЗНАМО КО ЈЕ!

ЗАТО ШТО НЕ ЗНАМО ГДЕ МУ ЈЕ СКРОВИШТЕ И НЕМАМО ДОКАЗА! САМО БУДИ СТРАЊИВ, МАЛЕЏКИ!

АКО ИХ ПРИТИСНЕМО С ОВЕ СТРАНЕ, БЛЕКИ И ФРИСКО СУ ГОТОВИ!

БАО, БЕТМЕНЕ!

ДЕН ТАК!

ЧУЈЕМ ДА ЈЕ ФРИСКО ЗЕРИСАО...

ЖУРИШ НА ПОСАО?

СХВАТАМ ТЕ, ТАК! НАГРАДА ЋЕ ОВОГА ПУТА БИТИ ВЕКА НЕГО ЗА ДАРФИЈА!

А ЈА ЋУ ЈЕ ОПЕТ ПОКУПИТИ!

ВЕЛИКИ БЕТМЕН! СМЕШНО! ОКРЕКЕМ ГА ОКО ПРСТА!

НИШТА НЕ СУМИЋА! ТО СЕ УКЛАПА У МОЈ ПЛАН!

НЕ БУДИ ТАКО СИГУРАН, ТАК! И ЈА САМ ПРОВАЛИО БЛЕКИЈЕВО СКРОВИШТЕ! ВИДИМО СЕ...

ШТА?

